

MANDAG DEN 9. MARTS 2009

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt den 19. februar 2009, for genoptaget.

2. Erklæring fra formanden

Formanden. - Mine damer og herrer, jeg har valgt at tale på det lands sprog, hvor denne skrækkelige hændelse fandt sted.

Kære kolleger, i løbet af weekenden har De sikkert hørt nyheden om angrebet på Massereene-kasernen i Nordirland, hvor to soldater – ingeniørsoldat Mark Quinsey fra Birmingham og ingeniørsoldat Cengiz Azimkar fra London – blev dræbt, mens fire andre personer blev kvæstet, herunder to civile, hvoraf den ene – en polsk statsborger – befinder sig i en kritisk tilstand. Dette morderiske angreb på sikkerhedsstyrkerne i Nordirland er et skændig handling, som jeg fordømmer på det kraftigste.

(Bifald)

Vores tanker går til de dræbte soldaters familier og kære. De gav deres liv for at tjene samfundet. Vores tanker går ligeledes til de andre ofre.

Det var det første drab på soldater i Nordirland i 12 år, og det er et angreb på de demokratiske institutioner i Nordirland og på selve grundlaget for et frit og demokratisk samfund for befolkningen der. Under mit besøg i Nordirland for nylig så jeg ved selvsyn de store fordele ved fredsprocessen, hvor medlemmer af begge samfund samarbejder om at skabe et bedre liv for de kommende generationer og lægge fortidens onder bag sig.

De mordere, der gennemførte dette angreb, forsøger at feje demokratiet og det almindelig liv væk fra gaderne i Nordirland. De har ingen folkelig støtte eller opbakning, og deres handlinger forkastes på det kraftigste af langt størstedelen af befolkningen. Vi ønsker at udtrykke vores fulde solidaritet med den lokale befolkning og med sikkerhedsstyrkerne i deres bestræbelser på at bringe disse mordere for retten.

Fra Europa-Parlamentets side har vi gentagne gange erklæret, at vi fordømmer terrorrelaterede voldshandlinger under alle omstændigheder. Det vil ikke lykkes disse mordere at ødelægge den omhyggeligt opbyggede fredsproces i Nordirland, en fredsproces, som Europa-Parlamentet altid har bakket op om både moralsk og praktisk. Befolkningen i Nordirland har valgt en anderledes fremtid: med fred og gensidig respekt for det enkelte individs værdighed. Vi støtter dem i dette valg til fordel for fred, demokrati og retsstatsprincippet og vil være solidariske med dem på dette tidspunkt.

Kære kolleger, jeg vil bede Dem rejse Dem sammen med mig og stående iagttagende et øjeblik stilhed for at mindes de dræbte soldater.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

James Nicholson (PPE-DE). – *(EN)* Hr. formand! Lørdag aften blev vi alle – som man sikkert også blev det andre steder – dybt chokerede: To unge soldater blev brutalt myrdet med koldt blod. Det er Nordirlands værste mareridt.

Jeg har været medlem af Europa-Parlamentet i næsten 20 år, og jeg havde håbet, at jeg aldrig igen skulle stå her i Parlamentet og kondolere familierne til mennesker, der har mistet livet i Nordirland. Jeg er meget trist over at skulle gøre det igen i dag.

Disse unge mænd gjorde det samme, som mange andre unge mænd: De bestilte en pizza fra det lokale pizzeria, for tre timer senere skulle de om bord på et fly og flyve til Afghanistan. Det kom de ikke. I dag kan vi kun

mindes dem, for de blev slået ihjel i deres ungdoms vår. Det eneste, vi kan gøre nu, er at kondolere over for deres familier. Men det er nu, at disse familier har brug for den støtte.

De, der udførte denne handling, lytter formentlig ikke til den fordømmelse, jeg nu vil komme med. Men jeg må sige: Det vil aldrig lykkes for dem – de vil ikke vinde – for det er den demokratiske proces i Nordirland, der har talt, og den vil vinde. Selvom den til tider kan have sine fejl, har den givet befolkningen Nordirland et andet liv: De har fundet et bedre liv, de har oplevet et bedre liv, og jeg vil gerne have, at de fortsætter med dette bedre liv. Jeg slutter mig til Deres medfølelse ord til de efterladte.

(Bifald)

Liam Aylward (UEN). – (EN) Hr. formand! Jeg vil også gerne udtrykke min uforbeholdne fordømmelse af drabene på de to britiske soldater, hvor fire andre blev kvæstet, uden for Massereene-kasernen i Antrim i lørdags. The Real IRA, en republikansk udbrydergruppe i Nordirland, har taget ansvaret for dette skrækelige angreb, som er det første døbringende angreb på de nordirske sikkerhedsstyrker i 12 år. De, der har udført disse terrorhandlinger, skal stilles for retten og stilles til ansvar for deres skrækelige forbrydelser. Deres angreb fortjener ingen politisk opbakning fra den nordirske befolkning.

Med langfredagsaftalen fra 1998 fastsætter man tydelige rammer for den politiske og økonomiske udvikling i Nordirland. Strukturerne i denne aftale fungerer fint som støtte til demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder samt fred og forsoning. Vi hverken kan eller vil tillade, at disse personer ødelægger den fred, som vi har arbejdet så hårdt og så længe for at opnå i Nordirland.

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Tak for Deres kondolencer til vores britiske soldater, der mistede livet lørdag aften. I Nordirland sætter man pris på, at De i dag tænker på dem, der sørger over de dræbte.

De, der myrdede de to soldater, søger at fremme deres politiske sag gennem vold. Jeg ville ønske, at jeg kunne sige, at det ikke vil lykkes for dem, men desværre ser vold ud til at kunne betale sig i Nordirland – i den grad, at vi i dag har tre dømte IRA-terrorister siddende som ministre i regeringen, og vores ene førsteminister McGuinness er en mand, som Peter Robinson – på et tidspunkt, hvor han var modstander af terrorister i regeringen – sagde personligt havde myrdet mindst 12 soldater. Han er hverken bedre eller anderledes end terroristerne fra Antrim, der stod over de døende soldater og pumpede flere kugler ind i kroppen på dem.

Det er skammeligt, at denne gemene morder, McGuinness – som hr. Robinson en gang beskrev som "Bogside-slagteren" – nu deler det højeste embede i mit land. Det er, hvad der sker, når man forhandler med terrorister. Jeg stoler på, at man aldrig vil forhandle med de terrorister, der er vendt tilbage til vores gader, og at man vil tage ved lære af fortiden og ændre på denne praksis.

Formanden. - Mine damer og herrer, vi kan ikke lade alle de irske medlemmer få ordet. Jeg har talt på vegne af os alle, og det burde være tilstrækkeligt. Er De enig i, at dette har været en værdig måde at mindes de dræbte på? Tak.

Jeg har også en kort erklæring i forbindelse med kvindernes internationale kampdag i går. For at markere denne dag vil jeg i dag gerne byde de kvindelige medlemmer af Parlamentet særlig velkommen og takke dem varmt for deres engagement. Jeg vil også gerne anbefale, at vi gør vores yderste for at virkeliggøre princippet om ligestilling mellem kønnene på både europæisk og internationalt plan.

For 100 år siden demonstrerede 15 000 kvinder i New York for at få deres værdighed og rettigheder anerkendt. Det er arven efter dem, vi fejrer i dag. Der er ingen tvivl om, at der er opnået en hel del siden da med hensyn til anerkendelse og beskyttelse af kvinders rettigheder og fremme af lige muligheder for mænd og kvinder inden for alle områder af samfundet. Vi skal fortsætte vores bestræbelser; der skal gøres meget mere for at sikre ligestilling mellem kønnene i EU og for at sikre kvinderne en højere grad af deltagelse på arbejdsmarkedet, civilsamfundet og det politiske liv. Efter Europa-Parlamentets mening er der mulighed for at styrke kvindernes nuværende deltagelse i beslutningstagningen på lokalt og nationalt plan samt på EU-niveau. Vores medlemsstater skal finde metoder til at tilskynde til og støtte kvindernes deltagelse i beslutningsprocessen og den politiske proces på både nationalt og internationalt niveau.

Vi er kun få måneder fra valget til Europa-Parlamentet. Jeg vil gerne understrege her i dag, at kvindernes deltagelse i dette valg og en afbalanceret kønsfordeling i Europa-Parlamentet er særligt vigtig for såvel den demokratiske udvikling af EU og for vores samfund som helhed. Til sidst vil jeg gerne erindre Parlamentet om, at mange krige i verden har ramt kvinderne særligt hårdt, og vi arbejder på at forebygge brugen af chikane og voldtægt af kvinder som våben i krige. Vi må forsvare værdigheden for alle mennesker på jorden og altid holde fast i vores engagement.

Tak for Deres opmærksomhed.

(Bifald)

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

4. Parlamentets sammensætning: se protokollen

5. Anmodning om beskyttelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

6. Reaktion på anmodning om beskyttelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

7. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

8. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

9. Anmodning om uopsættelig forhandling: se protokollen

10. Modtagne dokumenter: se protokollen

11. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

12. Andragender: se protokollen

13. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

14. Bevillingsoverførsler: se protokollen

15. Arbejdsplan

Formanden. - Det endelige forslag til dagsorden som opstillet af Formandskonferencen på mødet den 5. februar i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 130 og 131 er omdelt.

Mandag:

Den Socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet har anmodet om, at afstemningen om fru Kósáné Kovács' betænkning om romaernes sociale situation finder sted i morgen i stedet for torsdag som planlagt.

For det andet har Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater også anmodet om, at afstemningen om hr. Reuls betænkning om mulige løsninger på udfordringer i forbindelse med olieforsyningen finder sted i morgen.

I begge tilfælde udløber fristen for indgivelse af alternative fælles beslutningsforslag i aften, hvilket betyder, at det er teknisk umuligt at stemme om disse tekster i morgen. Men afstemningerne kan finde sted på onsdag i stedet for i morgen, hvis ingen gør indsigelse.

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg beklager, at det ikke er muligt at afholde afstemningen i morgen, da flere repræsentanter for romaerne har planlagt at overvære mødet, fordi de regnede med, at afstemningen ville finde sted der. Hvis det er fuldstændig umuligt, skal den naturligvis afholdes på onsdag, men jeg vil gerne gentage, at i lyset af romarepræsentanternes besøg og opbakningen fra de politiske grupper burde det helt sikkert være muligt at gøre en undtagelse.

Formanden. - Dette politiske ønske er noteret. Jeg har fået at vide, at i henhold til vores forretningsorden vil det først være muligt at stemme på onsdag. Men vi kan gøre romaernes repræsentanter opmærksom på dette for at udtrykke vores politiske vilje. Så kan vi stemme om begge anmodninger på onsdag.

(Parlamentet godkendte anmodningen)

Tirsdag:

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har anmodet om, at en erklæring fra Kommissionen om MON810 genetisk modificeret majs medtages på dagsordenen, og at forhandlingen afsluttes med fremsættelse af et forslag til beslutning. Hvem ønsker at tale for denne anmodning? Hr. Cohn-Bendit?

Daniel Cohn-Bendit, for *Verts/ALE-Gruppen.* – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Som De ved, var der et klart, kvalificeret flertal imod Kommissionens anmodning på det seneste møde i Rådet (miljø).

Kommissionen fremsatte sådanne anmodninger tilbage i 2006 og 2007, og hver gang modsatte Rådet sig dem. Denne anmodning vil formentlig blive gentaget ved det næste møde i Rådet (miljø), denne gang rettet mod Frankrig og Grækenland. Parlamentet bør ganske enkelt tage klar stilling for at sætte en stopper for denne diskussion en gang for alle. Det er ikke Kommissionens opgave konstant at forsøge at købe lande på grund af et initiativ, der er blevet afvist af forskellige politiske lejre. Derfor ønsker vi nu endelig en forhandling med Rådet og Kommissionen og et beslutningsforslag for at sætte en stopper for spørgsmålet en gang for alle – og det før valget, så vælgerne ved, hvem der står for hvad. Er det ikke rigtigt, hr. Ferber?

Formanden. - Mange tak. Det var begrundelsen. Hvem ønsker at tale imod anmodningen?

Martin Schulz, for *PSE-Gruppen.* – (DE) Hr. formand! Som hr. Swoboda netop har påpeget, støtter jeg en del af hr. Cohn-Bendits anmodning og er imod resten. Jeg mener, at han har ret: Kommissionens adfærd er virkelig bemærkelsesværdig, for nu at sige det høfligt. For det andet er det korrekt, at situationen i Rådet er forvirrende: Nogle medlemsstater deler Kommissionens holdning, mens andre ikke gør.

Vi har en lignende situation her i Parlamentet. Det er korrekt, at vi skal have en drøftelse med Kommissionen – selv om den allerede er gået videre med dette mange gange i strid med henstillingerne fra Parlamentet og endda fra nogle af Rådets medlemmer – og vi støtter opfordringen til en erklæring fra Kommissionen om dette. Den anden del er beslutningsforslaget. Jeg har læst anmodningen fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance meget omhyggeligt, og hr. Cohn-Bendits begrundelse drejede sig i højere grad om valgkampen end om GM-majs, hvilket var meget interessant. Gruppen De Grønne anmoder også om, at vi iværksætter en procedure for at stemme Kommissionen ud – et mistillidsvotum til Kommissionen. Men vi mener, at dette er et så vidtrækkende skridt, at sagen først skal undersøges nøje, og derfor støtter vi forhandlingen – helt sikkert! Desuden skal et korresponderende udvalg behandle beslutningsforslaget. Det skal udarbejde et beslutningsforslag til et af de kommende plenarmøder, som er velforberedt og ikke bare hurtigt strikket sammen i denne uge.

Formanden. - Mange tak. Nu giver jeg ordet til hr. Fjellner, som måske vil fremlægge et helt andet synspunkt.

Christofer Fjellner, for *PPE-DE-Gruppen.* – (EN) Hr. formand! Jeg er modstander af begge dele af hr. Cohn-Bendits forslag, for vi diskuterede dette emne for mindre end en måned siden og stemte om det i Miljøudvalget, hvilket også blev foreslået tidligere. Så jeg vil sige, at det er sket, og navnlig på dette tidspunkt ved slutningen af lovgivningsperioden, hvor vi knap nok har tid til vigtige diskussioner om lovgivning, så jeg mener, at det vil være forkert at prioritere netop dette specifikke emne.

Vi kan ikke på nuværende tidspunkt prioritere forhandlinger, som allerede er afsluttet, og at gøre det, fordi De Grønne ikke føler, at de får tilstrækkelig opmærksomhed op imod valget, ville være virkelig uansvarligt.

Formanden. - På den ene side er der fremsat en anmodning om at sætte spørgsmålet om et beslutningsforslag på dagsordenen. På den anden side siger hr. Fjellner, at der hverken skal sættes en erklæring eller et beslutningsforslag på dagsordenen. Jeg vil foreslå, at vi først stemmer om proceduren, og derefter kan vi så diskutere, hvorvidt vi kun skal have erklæringen.

Desuden har jeg modtaget en anmodning om afstemning ved navneopråb. Denne afstemning ved navneopråb skal afgøre, hvem der støtter anmodningen fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance. Der kan stemmes.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Hr. formand! Dette bør ikke gøres mere kompliceret. Jeg er sikker på, at De rent formelt har ret. De er en formand med så godt styr på tingene, at jeg ikke tvivler på det. Men jeg har på fornemmelsen, at fru Frassoni er enig i vores forslag.

Vi har en drøftelse med Kommissionen i denne uge, og jeg vil også anmode om, at denne sættes på dagsordenen. Samtidig anmoder jeg om, at vi beder det korresponderende udvalg om at udarbejde et beslutningsforslag. Jeg mener, at det er en mere vidtgående anmodning, som De kan tage en første afstemning om.

Formanden. - Vi kan bruge en halv time mere på at diskutere dette. Den korrekte procedure er, at vi stemmer om, hvorvidt vi vil imødekomme anmodningen fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance. Jeg har forsøgt at hjælpe med mit forslag om, at vi bagefter diskuterer, hvorvidt vi ønsker en erklæring fra Kommissionen, men tingene kan ikke gøres i nogen anden rækkefølge.

(Parlamentet forkastede anmodningen)

Onsdag:

Jeg skal meddele, at der er indkommet 113 ændringsforslag til fru Elisa Ferréiras betænkning om en europæisk økonomisk genopretningsplan. Dermed overskrides grænsen på 50 ændringsforslag i henhold til forretningsordenens artikel 156, og jeg har derfor henvist disse tekster til behandling i det korresponderende udvalg. Udvalget mødes i aften, og forhandlingen om betænkningen er fortsat på dagsordenen for onsdag.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater har anmodet om, at de mundtlige forespørgsler til Rådet og Kommissionen om SIS II behandles kl. 15.00 som første punkt på eftermiddagsmødet. Eftersom alle politiske grupper har accepteret dette, vil dagsordenen blive ændret.

Jeg har netop fået at vide, at jeg har overset noget vedrørende tirsdag: Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet har anmodet om, at eftermiddagsmødet udvides med en halv time, således at spørgetiden med Kommissionen finder sted fra kl. 18.30 til 20.00. Er det korrekt?

(Parlamentet godkendte anmodningen)

Torsdag:

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa har anmodet om, at forhandlingen om den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om 50-året for opstanden i Tibet afsluttes med fremlæggelse af et beslutningsforslag.

Monica Frassoni, for Verts/ALE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi mener, at det ved denne særdeles betydningsfulde lejlighed – 50-årsdagen for den tibetanske befolknings opstand og Dalai Lamas flugt – er meget vigtigt, at Parlamentet udtrykker sin holdning i en beslutning og ikke bare i en forhandling.

Dette er ikke første gang: Parlamentet har altid støttet Dalai Lama og den tibetanske befolknings ønske om frihed, og vi kan ikke trække den støtte tilbage nu, især ikke fordi situationen ikke bliver bedre. Situationen bliver hele tiden værre og værre, og for ganske nylig har vi været vidner til trusler fra den kinesiske regerings side med hensyn til tibetanernes frihed. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at vi ikke bare diskuterer, men også tager beslutninger.

Marco Cappato, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! For et år siden vedtog vi en beslutning, hvori vi støttede Dalai Lamas holdning i forhandlingerne med Kina, dvs. ikkevold og selvstyre – ikke selvstændighed – i Tibet.

Kina afbrød disse samtaler, beskyldte Dalai Lama for at være voldelig, for at forårsage vold og tilstræbe selvstændighed og ikke selvstyre. Så i dag ved 50-året for opstanden i Lhasa vil det være fuldstændig uforståeligt, hvis Parlamentet ikke greb ind, ikke bare for at forsvare Dalai Lama og ikkevold, men også for at forsvare Parlamentets holdning og ry. Vi beder ikke om at få andre punkter taget af dagsordenen. Vi beder simpelthen Parlamentet udvise mod og udtrykke sin mening.

Derfor anmoder vi om, at vi skal stemme om et beslutningsforslag ud over forhandlingen.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg havde ikke forventet at få ordet, men eftersom dette er et meget vigtigt Parlament, og eftersom vi har en global finanskriser, og eftersom vi skal tages alvorligt af vores

samtalepartnere rundt om i verden, bør vi faktisk ikke fokusere på spørgsmål som dette, når vi lige nu burde bygge broer og etablere partnerskaber til gavn for vores samhandel og økonomiske aktiviteter.

Formanden. - Jeg har noteret, hvad De siger, men det var ikke i overensstemmelse med vores forretningsorden.

(Parlamentet godkendte anmodningen)

Med hensyn til forhandlingen om sager af overtrædelser af menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet har Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet anmodet om, at underpunktet om Sierra Leone erstattes af et nyt underpunkt med titlen "Udvisning af nødhjælpsorganisationer fra Darfur".

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg skal gøre det kort. Situationen i Darfur er blevet meget kritisk og bliver endnu mere desperat, fordi man har udvist de forskellige bistandsorganisationer. Derfor ønsker vi at prioritere dette nu. Jeg anmoder om Deres støtte.

Formanden. - Darfur er nu et punkt på dagsordenen.

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen)

16. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Den globale finanskrisens negative virkninger kan nu mærkes inden for den internationale samhandel. Man behøver blot at se på, at vækstraten inden for den globale handel faldt fra 8,5 % i 2006 til 5,5 % i 2007 og kun lå i størrelsesordenen 4 % i 2008. Der er indført en særlig mekanisme inden for Verdenshandelsorganisationen til overvågning af de foranstaltninger, som organisationens medlemmer har indført og er i færd med at indføre for at støtte de sektorer inden for økonomien, der er ramt.

I lyset af udenrigshandelens særlige betydning for økonomi, vækst og beskæftigelse i EU opfordres Kommissionen til inden for rammerne af den økonomiske genopretningsplan øjeblikkeligt at påtage sig en førerrolle i et multilateralt initiativ til støtte for samhandelen. Den opfordres ligeledes til at samordne et sådant initiativ med arbejdet i Verdensbank-gruppen og andre multilaterale udviklingsorganisationer.

Ioan Mircea Paşcu (PSE). – (EN) Hr. formand! Den internationale, politiske, militære, økonomiske og finansielle arkitektur er under pres på grund af den igangværende krise. EU udgør en central del af denne arkitektur. Den virkede som den eneste formel, hvor Europa kunne bevare sin rolle i en topolet verden. Den udvidede sig med succes og samlede kontinentet ved slutningen af den kolde krig, og nu skal vi fastholde de hidtidige resultater og fortsætte integrationen, når det igen bliver bedre tider.

Det er ikke nogen nem opgave, især for det nuværende formandskab, men også for de kommende, som vil skulle føre os ud af den fortsatte institutionelle blindgyde med Lissabontraktaten samt overgangen til et nyt Parlament og en ny Kommission, samtidig med at man bekæmper protektionistiske tendenser, trusler om renationalisering af fælles politikker og potentielle internationale kriser i vores nabolag.

EU befinder sig derfor i en meget vigtig fase. Det er knald eller fald. Vores succes vil afhænge af en fuldstændig forståelse af, at solidaritet er den eneste måde, hvorpå vi kan møde alle disse store udfordringer og fortsætte vores odysse i verdens anliggender.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Hr. formand! Efter parlamentsvalget i Rumænien befinder de politiske partier fra oppositionen sig i øjeblikket i en vanskelig situation. De partier, der har magten, forsøger rent faktisk at isolere og sågar udelukke dem fra det lokale politiske og administrative liv.

At man ud fra politiske begrundelser erstatter de politiske beslutningstagere i lokaladministrationen under den igangværende økonomiske krise er et tydeligt bevis på manglende ansvarlighed hos regeringen. Resultatet er en risiko for, at tempoet ved færdiggørelsen af projekter, der specifikt er rettet mod lokalsamfundet, vil falde.

Der kan rejses tvivl om den siddende regerings demokratiske troværdighed i sagen med to byrådsmedlemmer fra Braşovs kommunalbestyrelse, Vasile Bran og Iulian Mara, som blev valgt af lokale borgere, og hvis valg ikke er blevet formaliseret otte måneder efter lokalvalget. Vasile Brans mandat blev kendt ugyldigt uden

grund af byrådet, mens Iulian Mara ikke fik lov at aflægge ed, fordi beslutningen om validering af hans plads blev anfægtet gennem en administrativ procedure ved præfektinstitutionen for Braşov amt.

De siddende magthaveres repræsentanters stærke ønske om at udnytte lokaladministrationens funktioner uden at respektere borgernes ønsker betyder, at loven blev overtrådt, og de to byrådsmedlemmer blev erstattet med to andre valgt af flertallet.

Jeg mener, at den siddende regering skal være klar over, at det, at man får flertallet, ikke betyder, at man kan omgå lovgivningen. Misbrug af denne art skal bringes til ophør, og loven skal håndhæves. Borgernes stemmer må ikke ugyldiggøres af flertallets diktatur.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Hr. formand! I sidste uge besøgte en uformel delegation af medlemmer af Europa-Parlamentet Palæstina og Israel. Vi besøgte også Gazastriben. Det, vi så der, vakte en stærk harme i mig og en kraftig sympati for den besatte palæstinensiske nation. Den harme, jeg føler, deles af de FN-agenturer, der opererer i regionen.

Jeg kan kun se én vej ud af denne situation: Der bør hurtigst muligt og uden forbehold oprettes en palæstinensisk stat. Da deres land blev grundlagt i 1948, bad jøderne ikke palæstinenserne om deres tilsagn. I dag må Israel ikke modsætte sig den palæstinensiske befolknings vilje. Jeg gentager: Der bør ydes uforbeholden og øjeblikkelig bistand til en undertrykt nation, så denne gamle konflikt kan bringes til ophør.

Jeg mener, at sådanne foranstaltninger vil styrke freden i hele verden, men frem for alt bør vi simpelthen gøre det, fordi palæstinenserne fortjener deres egen stat.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Det lader til, at den amerikanske udenrigsministers forslag til israelerne under hendes besøg bl.a. omfatter et stop for anlæggelse og udvidelse af bosættelser på Vestbredden, fjernelse af vejspærringerne, et stop for byggeriet af muren og udvisning af palæstinensere fra Østjerusalem og tilladelse til indførelse af cement og byggematerialer til Gaza, så området kan blive genopbygget.

Det er nogle gode forslag, men hun har tilsyneladende talt for døde øren, for mens israelerne ikke tillader, at disse materialer kommer ind i Gaza, udvinder de uden tøven tre fjerdedele af de materialer, som bruges i den israelske bygge- og anlægsbranche, hvorved det naturlige miljø ødelægges, og de juridiske ejere af jorden har ikke modtaget nogen økonomisk godtgørelse.

Tiden er inde til, at USA og EU ophæver Israels straffrihed og går et skridt videre end ord og forslag.

(Bifald)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på noget, der er særligt belastende for Parlamentet: pensionsfonden.

Ifølge nye rapporter i tidsskriftet *Stern* er mindst 76 tyske medlemmer af Europa-Parlamentet medlemmer af denne fond. Dette vedrører imidlertid kun foreningens liste, ikke fonden. Jeg opfordrer hermed Dem, hr. Pöttering, som formand for Parlamentet til at sende den fuldstændige liste over medlemmerne af fonden til administrationen i det tyske parlaments underhus, for i henhold til de relevante bestemmelser i Deres hjemland vil der automatisk opstå mistanke om alvorlig svig, hvis det viser sig, at der er foretaget dobbeltudbetalinger. Dette skal så følges op af relevant efterforskning, og de tyske myndigheder har ret til at få disse oplysninger fra Dem.

På samme måde har vi alle ret til at vide, hvor stort underskuddet er i denne fond. Der er noget her, der ikke kommer frem, og der er en risiko for, at spekulanterne endnu en gang bliver undsat med millioner af euro af skatteborgernes penge ved slutningen af Parlamentets mandatperiode. Vi må ikke tillade, at dette sker!

Formanden. - Parlamentets Præsidium vil behandle denne sag på en juridisk korrekt, politisk forsvarlig måde – det kan De være forvisset om.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det Internationale Atomenergiagentur konkluderer i sin seneste rapport, at Iran har fremstillet lavberiget uran nok til at lave en atombombe.

Det mest alarmerende er den hastighed, hvormed Iran gør fremskridt. Ifølge agenturets skøn har Teheran forøget antallet af centrifuger til berigelse af uran med faktor 34 på under tre år. I løbet af de kommende fem år planlægger Iran imidlertid at føje yderligere 45 000 centrifuger til de nuværende 5.600. Det vil betyde, at

landet får mulighed for at fremstille atomvåben i industriel målestok. Det betyder også atombomber, der kan fremføres, i lyset af Irans udvikling af missilkapacitet og opsendelsen af Irans første satellit.

Dette betyder, at politikken for inddæmning af Iran udelukkende gennem halvhjertede sanktioner og diplomati er slået fejl. Den har kun givet Teheran den nødvendige tid til at færdiggøre sit atomprogram.

Derfor er det på høje tid at opgive denne de facto-eftergivningspolitik og koncentrere sig om et fælles EU-svar på mulig atomafpresning eller et ultimatum fra Iran. Hvis forhandlinger til den tid "som sædvanlig" er vores eneste mulighed, betyder det politisk overgivelse.

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Fru formand! Vi skal behandle – men desværre ikke forhandle om – fru Kósáné Kovács' betænkning om romaspørgsmålet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremhæve dette spørgsmål i lyset af den nuværende meget vanskelige situation. Der har været en række hændelser i Ungarn, men problemet er ikke begrænset til Ungarn, hvor den økonomiske krise og sociale problemer måske forklarer den fornyede stigning i angrebene på romaerne. Det er noget, der er særligt forkasteligt. Mange romaer – herunder fra Østrig – har henvendt sig til mig og bedt mig tage dette op, fordi romasamfundet i Europa endnu en gang er grebet af frygt. Jeg vil også gerne opfordre Kommissionen til at overvåge situationen meget nøje og gøre alt, hvad den kan for at sikre, at romaer – og andre mindretal, men her taler vi især om romaerne – ikke igen behøver at leve i frygt i Europa: Det bør de ikke skulle i vore dage.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! I Italien har reguleringsmyndigheden for kommunikation, et uafhængigt organ, udsendt sin 43. beslutning imod den statslige tv-myndighed for overtrædelse af de italienske borgeres ret til at blive holdt informeret om de radikales initiativer – sin 43. beslutning.

Siden valget i Italien for 10 måneder siden er der ikke blevet sendt nogen valgudsendinger. De er blevet ulovligt suspenderet. Det italienske parlaments tilsynsudvalg for radio og tv holder ingen møder, hvilket også er i strid med lovgivningen. Problemet drejer sig ikke bare om hr. Berlusconi: Det drejer sig om et system af højre, centrum og venstre, der overtræder de italienske borgeres borgerlige og politiske rettigheder.

Hr. Pannella og jeg selv må forlade vores arbejde i morgen og haste til Italien for at forsøge at etablere former for ikkevoldelig modstand mod denne nye form for fornægtelse af demokratiet. Vi vil sende en meddelelse til alle vores kolleger og forklare disse krænkelse nærmere og anmode om Deres bistand og støtte.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru formand! Endnu en gang er jeg tvunget til at tale om de nationale mindretals rettigheder i Litauen, som overtrædes og krænkes på det groveste af de litauiske myndigheder og retssystemet.

I regionen omkring Vilnius er mere end 70 % af befolkningen polsk. Indtil nu har navnene på gader og byer stået på to sprog, som det er tilfældet i mange EU-lande med nationale mindretal. For ikke så længe siden kendte den øverste administrative domstol i Litauen opsætningen af navneskilte på polsk ved siden af skilte med litauiske navne for ulovlig og beordrede dem fjernet. Lokalregeringen i Vilnius har gennemført denne beslutning – de polske gadenavne i regionen, hvor de fleste indbyggere er fra det polske mindretal, er blevet taget ned.

Dette er uacceptabelt i et land, der har været medlem af EU i fem år. Det er et symptom på ekstrem nationalisme, et tegn på manglende respekt for nationale mindretals rettigheder og en overtrædelse af de grundlæggende principper, som EU er bygget på.

Jeg opfordrer de litauiske myndigheder til at genopsætte skilte med polske gade- og bynavne i regioner, hvor de fleste indbyggere kommer fra det polske mindretal.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Fru formand! Terror imod arbejdstagere med støtte fra undertrykkende statslige mekanismer er nu en standardmetode på slavelignende arbejdspladser. Tusinder af arbejdstagere afskediges, og arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsretlige og sociale rettigheder beskæres, så de passer til prokrustessengen.

Et typisk eksempel er Det Forenede Kongerige, hvor man har opdaget, at en privat virksomhed indsamler oplysninger om arbejdstagernes faglige, sociale og politiske aktiviteter og sælger dem til virksomhederne. I Grækenland har man kaldt de faglige kampskridt for at få fyrede arbejdstagere genansat for ulovlige og grove.

Arbejdstagerne er tydeligvis fast besluttede på at forsvare deres rettigheder og har taget ordene fra den 22-årige arbejder Nikos Nikopoulos i hans åbne brev til den offentlige anklager ved den højeste appelret i Grækenland til sig. Han siger blandt andet:

"Der er visse ting i livet, der for mig at se ikke kan købes eller sælges. Jeg foretrækker, at min løn er min umistelige ret, at gøre krav på den rigdom, jeg frembringer, og som tilhører mig. Min kompromisløse afvisning af at blive bestukket eller terroriseret har betydet, at jeg er blevet afskediget for anden gang. Jeg har modtaget direkte trusler mod mit eget og min families liv."

Denne udtalelse viser virkelig viljen hos disse arbejdere og den vej, de følger.

(Formanden afbrød taleren)

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - *(HU)* Fru formand! På det seneste, det skyldes måske til dels krisen, har den folkelige mening i de medlemsstater, der er kommet med i de seneste fem år, reageret stadig kraftigere på ethvert tiltag, der kan sætte spørgsmålstegn ved, at de er ligeværdige medlemmer af Unionen og er omfattet af de samme standarder. I min egen valgkreds har vi hørt anklager på svensk tv og senere på internettet om, at man i landsbyen Harkakötöny plukker gæs på en måde, der er grusom over for dyrene, mens der rent faktisk ikke er blevet opdrættet gæs der i årevis. Jeg er glad for, at der er anlagt sag om bagvaskelse i denne forbindelse. Tilsvarende ærekrænkende udtalelser vedrørende tvangsfodring af gæs blev fremsat for nylig imod landmænd i mit land. I disse udtalelser krævede man en boykot af disse opdrættere, og dette har forårsaget økonomiske skader. Det er interessant, at ingen sådanne anklager er blevet rejst imod de gamle medlemsstater. Disse foranstaltninger bunder i økonomiske interesser, men en anden og rent politisk form for bagvaskelse består af påstande om etnisk baserede angreb på romabefolkningen i Ungarn, som om disse rent faktisk havde fundet sted, selv om det hidtil for det meste har været umuligt at bevise, at sådanne angreb rent faktisk har fundet sted. Jeg beder Kommissionen overvåge denne form for polemik nøje og navnlig ikke at udbrede sådanne påstande, idet den slags udtalelser vil kunne bringe EU i alvorlig miskredit i mit land forud for valget.

Thierry Cornillet (ALDE). - *(FR)* Fru formand! Som Parlamentets permanente ordfører for den humanitære indsats, er jeg netop vendt tilbage fra Kivu i Den Demokratiske Republik Congo, og jeg havde håbet at kunne bringe Dem optimistiske tidender om en løsning på situationen der og de fordrevnes tilbagevenden til deres hjem.

Desværre er min optimisme blevet dæmpet af den beslutning, som præsident El Béchir har taget om den største humanitære krise, nemlig i Darfur. Det er korrekt af præsident El Béchir at udskyde det, for det er rent faktisk en kamp mod straffrihed, og det er rigtigt at sikre respekten for den internationale humanitære lovgivning.

Men præsident El Béchir har netop skabt flere beviser mod sig selv ved at tage en beslutning, der er uovervejende på to punkter: For det første fordi den føjer yderligere til de klagemål, der allerede er rejst mod ham, og for det andet fordi den i sig selv kan indbringes for Den Internationale Straffedomstol, idet følgerne for Darfur er særdeles alvorlige på det humanitære plan.

Verden glemmer ikke, men ord alene har kun begrænset virkning, fru formand. Jeg er klar over, at vi har skiftet emne, men vi er nødt til at gå fra ord til handling nu.

Ewa Tomaszewska (UEN). - *(PL)* Fru formand! Det, at EU-borgere er nødt til at migrere for at finde arbejde, det forhold, at de skal være mobile, fordi de ikke kan finde arbejde der, hvor de bor, og fattigdommen, der hænger sammen med det at være arbejdsløs, betyder ofte, at børnene ikke passes så godt og nogle gange endda forsømmes.

Den igangværende økonomiske krise truer med at forårsage en alvorlig stigning i arbejdsløsheden. Dette kan føre til flere problemer med gadebørn. Disse børn får ikke passende ernæring og sundhedspleje, deres undervisning afbrydes, og de kommer undertiden i kontakt med kriminelle elementer. På et tidspunkt med demografisk sammenbrud er det ikke kun tale om forspildte udviklingsmuligheder for de enkelte børn, men det udgør også en social trussel for den næste generation. Det er vigtigt, at vi beskæftiger os med dette problem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Fru formand! I går var det kvindernes internationale kampdag. Den blev markedet på et tidspunkt, hvor kvindernes, og navnlig kvindelige arbejdstagers, situation forværres kraftigt, fordi de fortsat lider under ulighed og diskrimination.

Millioner af kvinder og unge piger står i øjeblikket over for en alvorlig forværring af deres leve- og arbejdsvilkår, ynkelige pensioner, afskedigelser, arbejdsløshed, usikkert og dårligt betalt arbejde samt udbredt fattigdom og social udstødelse. Disse problemer har en særligt alvorlig indvirkning på kvindelige arbejdstagere og pensionister og handicappede kvinder, som nægtes retten til disse væsentlige aspekter af et værdigt liv.

Resultatet er, at jeg ud over at hylde alle kvinder i EU og i verden her vil opfordre til øjeblikkelig indførelse af foranstaltninger og nye politikker for at sikre, at kvinderne kan nyde deres rettigheder som fuldgældende borgere på arbejdspladsen, i familien samt inden for samfund og politik.

Vi må skabe forudsætningerne, så de arbejdende kvinder har rettigheder, så de kan blive mødre og arbejdstagere uden sanktioner, og så de kan tjene rimelige lønninger og pensioner, der giver dem mulighed for at leve værdigt.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Igen er der problemer med respekten for etniske mindretals rettigheder i Slovakiet, og det er undervisningsministerens, et medlem af det ekstremt nationalistiske regeringsparti, fejl.

Han har udstedt en beslutning om, at skoler, hvor undervisningen foregår på de etniske mindretals sprog, fremover kun må anvende historiebøger, der er ordrette oversættelser af slovakiske. Det følger heraf, at der vil blive undervist i historie i henhold til diktatet fra regeringspartiet og ikke i henhold til fakta.

Dette strider mod den hidtidige praksis og ligeledes mod internationalt sikrede mindretalsrettigheder. I EU har alle mindretalssamfund en naturlig ret til at lære deres egen historie. Ungarske lærere og hele det ungarske samfund i Slovakiet er oprørte og det med god grund. Det er uacceptabelt, at et ekstremistisk parti konstant lægger pres på mindretal på denne måde. Det er uansvarlig, at man under en global økonomisk krise føler behov for at provokere etniske mindretal. Man leger med ilden, når man opfører sig sådan i disse usikre tider.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Fru formand! Mange er som jeg bekymrede over den voksende antisemitisme i Europa. I weekenden blev der spillet en Davis Cup-tenniskamp mellem Sverige og Israel i min hjemby Malmø. Det var ikke nogen almindelig kamp. Den blev spillet uden tilskuere, for den lokale politiske ledelse ikke mente at kunne garantere sikkerheden, et synspunkt, som mange af os har kritiseret. Der fandt demonstrationer sted i forbindelse med kampen, hvoraf en var meget voldsom. Det er helt sikkert legitimt at kritisere staten Israels politikker, men denne kritik må ikke blive til had mod jøder i almindelighed, med andre ord til antisemitisme.

De overlevende fra holocaust bør ikke skulle høre mennesker i Europa råbe "mordere, mordere", når de samles for at vise støtte til staten Israel. I kølvandet på krigen i Gaza fandt der en række angreb sted på jødisk ejendom og jødiske interesser, også i min hjemby. Alle demokratiske kræfter skal tage klar stilling i dette spørgsmål. Europa har en skrækkelig historie, og det må aldrig ske igen.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Fru formand! For mig er de idealer, som EU er baseret på, mere end blot et slogan, og derfor glæder det mig, at Europa-Parlamentet vil lægge lokaler til en diskussion i forbindelse med 50-året for opstanden i Tibet.

Samtidig er jeg overrasket og trist over, at datoen for forhandlingen er fastsat til den 12. marts. Jeg vil gerne minde dem, der har glemt det, om, at opstanden i Tibet begyndte den 10. marts. Men på denne dato skal Parlamentet behandle emner som typegodkendelseskrav for den generelle sikkerhed for motorkøretøjer og afgifter på tunge lastbiler.

Det er vigtige emner. Men de mennesker og institutioner, der beskæftiger sig med typegodkendelseskrav for tunge lastbiler, vil ikke blive stødt, hvis datoerne for disse forhandlinger byttes om. Måske markerer den 10. marts en årsdag på dette område, som jeg ikke kender til. Måske er det "verdensdagen for typegodkendelse af tunge lastbiler" eller "typegodkendelsesinspektørernes dag".

Det vil stille Parlamentet i et meget dårligt lys, hvis det viser sig, at valget af dato til denne forhandling skyldes et ønske om at mindske dens betydning.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Kommissionens forslag til et direktiv om bekæmpelse af diskrimination er stødt på modstand fra mange europæiske borgere, og de står derfor i

den vanskelige position, hvor de tvivler på værdien af et sådant forslag, der vedrører deres ret til at bestemme i sager, hvor EU ikke er kompetent, gennem deres egen stat.

Efterhånden som vi nærmer os valget til Europa-Parlamentet, mener jeg ikke, at vi bør tage sådanne spørgsmål op. Afskaffelsen af symboler, afskaffelsen af retten til at træffe beslutninger om livet tilhører den enkelte stat. På et tidspunkt hvor Europa-Parlamentet afskaffer strukturer, hvorigennem dets medlemmer kan udtrykke sig frit, f.eks. grupper på tværs af partierne, kan vi ikke tale om at bekæmpe diskrimination.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Fru formand! For en måned siden aflagde De og jeg vores andet besøg i Gaza i år. Andre har trådt i vores fodspor – Javier Solana har været det, det lykkedes endelig for Tony Blair, og Parlamentets formand har været det for ved selvsyn at se de forhold, som palæstinenserne nu lever under.

Parlamentet anmodede om, at den økonomiske blokade skulle ophæves, men den fortsætter i vid udstrækning. Uge efter uge opretholder israelerne den kollektive straf af den palæstinensiske befolkning. Vores udtalelser er fine, men de har kun ringe værdi, når Israel nægter at lytte. Fru næstformand, jeg vil bede Dem om at bede formanden om at indkalde til et møde blandt gruppeformændene og bede hans kabinet overveje, hvordan vores ord kan omsættes til handling. Jeg møder hele tiden spørgsmålet fra mine vælgere: "De har en associeringsaftale med Israel. Hvordan kan det være, at vi opretholder denne kontakt til den ene part, samtidig med at denne part ser stort på vores interesser og behandler vores ord med en sådan foragt?"

Formanden. - Tak, hr. Davies, jeg vil videregive Deres anmodning.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Europæiske værdier er særligt vigtige for uddannelsessystemet i Rumænien. Valgtalerne fra vores kolleger László Tóké, Csaba Sógor og Iulius Winkler er nogle gange ude af trit med virkeligheden.

Rumænien tilbyder etniske mindretal omfattende undervisning i deres modersmål. Jeg vil gerne fremhæve den vigtige rolle, som det statslige Babeş-Bolyai-universitet i Cluj-Napoca spiller for udbuddet af undervisning på ungarsk. Det multikulturelle organisatoriske system, som blev oprettet gennem Babeş-Bolyai-universitetets charter i 1995 sikrer en fuldstændig og uafhængig undervisning på rumænsk, ungarsk og tysk samt jødiske studier på alle akademiske kvalifikationsniveauer.

Der findes en række skilte og indskrifter på ungarsk og tysk på Babeş-Bolyai-universitetet. 17 fakulteter tilbyder i øjeblikket studieprogrammer på rumænsk og ungarsk, mens 11 fakulteter tilbyder undervisning på rumænsk og tysk. Der findes også to fakulteter, reformeret teologi og romersk-katolsk teologi, hvor undervisningen udelukkende foregår på ungarsk.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand! Jeg glæder mig meget over, at den kroatiske regering i dag har besluttet i princippet at reagere positivt på Kommissionens mæglingsinitiativ mellem Slovenien og Kroatien. Desværre omfatter det positive svar også en unødvendig passager, en betingelse, som mindsker mulighederne for mægling betydeligt.

Men det er vigtigt, at vi arbejder sammen om at skabe betingelser, der gør det muligt at komme i gang med mæglingen hurtigst mulig for at skabe ro i det politiske klima i de to lande og skabe bedre muligheder for en dialog. Vi skal også fremme udvidelsesprocessen i EU, og derfor har vi brug for Lissabontraktaten. Det haster, og derfor håber jeg, at der snart vil blive udformet en rammeaftale for mæglingen.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Fru formand! Mælkeproducenterne befinder sig i en meget vanskelig situation. Prisen på en liter mælk er faldet til mellem 22 og 24 cent, og der er sket et pludseligt fald i efterspørgslen på mejeriprodukter på verdensplan, navnlig i Asien og Kina på grund af melaminskandalen. Der findes omkring 20 000 mælkeproducenter i Irland, og 30 000 personer er direkte beskæftiget inden for mejerisektoren. Det har også været en 3 % stigning i produktionen alene i USA samt en produktionsstigning i Brasilien. Et andet problem er vekselkursen mellem euroen og det britiske pund. Det er indlysende, at der skal ydes korttidsstøtte til landmændene for at hjælpe dem til at overleve. Noget af det, man skal gøre, er at indføre en interventionsordning, da dette tidligere har vist sig at være en stor succes.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Tak, fru formand! Kvindernes internationale kampdag er en lejlighed, hvor vi skal gøre status over vores ligestillingspolitik. Mange mennesker mener, at denne politik udelukkende er rettet mod kvinderne for at sikre dem de samme muligheder som mænd med hensyn til beskæftigelse, løn og fritid.

Den slags mål er lige så relevante i en økonomisk krise, men ligestillingspolitikken skal også være fokuseret på mænd. Krisen påvirker arbejdsmarkedet. Det forventes, at mange af dem vil miste deres job på grund af

deres højere løn og reduktionen af arbejdskraftintensive aktiviteter inden for finanssektoren. Der bliver stadig større sandsynlighed for, at mænd vil blive stadig mere involveret i familielivet, og der er ved at ske et gennembrud i de traditionelle roller i samfundet. Hvorvidt de er parate til dette, og hvorvidt de sociale tilpasninger kan lette en sådan forandring, er spørgsmål, som vi er nødt til at få besvaret.

De mulige løsninger varierer mellem de forskellige medlemsstater, regioner og samfund. Derfor opfordrer jeg til, at de nationale ligestillingsplaner ajourføres og til indførelse af fleksible regler, der opfylder mænds og kvinders behov i samme grad.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Ifølge statistikkerne lever en fjerdedel af børnene i EU et stillesiddende liv og får en usund kost. Resultatet er en forøget risiko for ikke bare forhøjet blodtryk og sukkersyge, men også for andre sygdomme.

I 2007 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om idrættens rolle inden for undervisningen. Her gjorde man det obligatorisk med mindst tre timers idræt om ugen som en del af undervisningen. Vi ved, at idrætsaktiviteter forbereder børn på en sund levevis og videregiver vigtige sociale værdier som selvdisciplin, solidaritet, holdånd og fair play.

Netop derfor opfordrer jeg Kommissionen til at føre nøjere kontrol med, at det obligatoriske krav om mindst tre timers idræt om ugen i skolen omsættes til national lovgivning, og at der opføres flere sportshaller, og at det grundlæggende udstyr i disse forbedres.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! I Albert Camus' bog annonceres pesten af en rotte, der kommer og dør for vores fødder. Vi ønsker ikke at være som unyttige rotter, der ankommer for at annoncere den antidemokratiske, voldelige og antieuropæiske pest, der nu forårsager katastrofer i Rom, Bruxelles, Jerusalem og Paris.

Hr. Cappato har allerede sagt, hvorfor vi i morgen forlader vores arbejde her for at skynde os hjem og kæmpe som aktivister og yde europæisk og demokratisk modstand i vores hjemland. Europa-Parlamentet fejrer sin 30-års fødselsdag. Hvis vi tænker 30 år tilbage, var der meget at være bekymret over. Vi kæmper, vi er ikke bekymrede.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Fru formand! I min tale vil jeg gerne henlede Europa-Parlamentets opmærksomhed på den 15. marts, som er blevet erklæret for den internationale forbrugerrettighedsdag på initiativ af organisationen Consumers International. Denne dag er en fremragende mulighed for at bringe EU tættere på borgerne gennem politikker på forbrugerbeskyttelsesområdet.

Som medlem af Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse har jeg arbejdet hårdt med denne sag. Det glæder mig, at unge udviser kolossal interesse for dette og involverer sig aktivt i forskellige forbrugeraktiviteter. F.eks. den internationale konkurrence "forbrug for livet" for unge forbrugere, der afholdes af den slovakiske forbrugersammenslutning, som tiltrækker flere og flere unge forbrugere hvert år, hvor de fortæller spændende ting om deres første erfaringer med valg og forbrugsbeslutninger.

Jeg vil gerne tilskynde regeringerne i EU's medlemsstater til at styrke og støtte forbrugerorganisationerne. Kun stærke, repræsentative og effektive ikkestatslige organisationer kan styrke forbrugernes bevidsthed om deres rettigheder.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne slutte min stemme til dem, der har fordømt det morderiske, ondsindede og kujonagtige angreb på den britiske hærs kaserne i Nordirland, og jeg kondolerer af hele mit hjerte familierne til dem, der blev kvæstet eller dræbt.

Det spørgsmål, jeg ønsker at tage op i aften, drejer sig om, at Kommissionen onsdag aften vil fremsætte en erklæring om sin grønbog om EU's arbejdsstyrke på sundhedsområdet. Ifølge grønbogen er nøglen til at opretholde en tilstrækkelig stor arbejdsstyrke at uddanne, rekruttere og fastholde unge praktiserende læger.

Men i Irland har vi den helt omvendte situation med en reduktion på 16,5 % i antallet af pladser på sygeplejerskeuddannelserne. I min egen region på St Angela's College er der foretaget en 25 % reduktion for almen sygepleje og på 40 % for pleje af mentalt handicappede.

Kommissionen skal lægge pres på medlemsstaterne for at sikre, at de enkelte lande tager et ansvar for at uddanne deres egen arbejdsstyrke inden for sundhedssektoren, og at vi også har et etisk krav, som betyder, at vi ikke forsøger at rekruttere sundhedsarbejdere fra udviklingslande og derved skader deres allerede sårbare sundhedssystemer.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Fru formand! Jeg flere gange gjort mig til fortaler for de traditionelle nationale mindretal. Nogle af mine kolleger har anklaget mig for nationalisme. Det er underligt, at flertallet ofte forsøger at skjule sin frygt og sine mindretalsfjendske følelser med anklager om nationalisme eller hadsk tale imod mindretal. Jeg håber ikke, at mine kolleger har noget imod, at jeg nu taler på vegne af et religiøst mindretal. Den græsk-katolske kirke i Rumænien blev forbudt under kommunismen. Efter 1990 blev den omorganiseret, og i lighed med andre historiske trossamfund forsøger den stadig igen at få rådighed over sine konfiskerede ejendomme. I Rumænien er man ved at udarbejde et lovforslag, som hvis det vedtages vil betyde, at kirkens ejendom, som den i øjeblikket forsøger at få tilbage, i praksis vil blive taget fra den. Jeg vil gerne her gøre opmærksom på det forskruede ved denne situation, hvor rettigheder trædes under føde ved dette skjulte forsøg på nationalisering. Det er uacceptabelt, at staten griber ødelæggende ind i en kirkes liv.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Tak, fru formand! Jeg vil gerne tage et spørgsmål op, som giver anledning til stor bekymring. Gennem de seneste to uger har vi hørt rapporter fra Republikken Makedonien, hvor nogle kirkelige myndigheder udtrykte ønske om at opgrave ligene af de bulgarske soldater, der døde på dette lands område i krigen i det 20. århundrede. Den bulgarske offentlighed, og jeg er sikker på, at det samme gælder den brede europæiske offentlighed, anser sådanne krav for fuldkommen uacceptable. Ingen har ret til at gøre nar af mindet om dem, der har mistet livet i krige. Vi skal ære dem og vise dem respekt, overholde det grundlæggende europæiske princip om at ære de døde og holde fast i de bedste traditioner for tolerance.

Jeg opfordrer Europa-Parlamentet til at gøre myndigheder i Republikken Makedonien opmærksom på, at regeringen ikke må ignorere sådanne opfordringer. Lad os høre nogle klare og kategoriske forsikringer om, at ingen i Makedonien vil gøre alvor af sådanne trusler. Det ville være en overtrædelse af de grundlæggende kulturelle og nationale konventioner for et hvilket som helst civiliseret land.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Fru formand! Vi har netop hørt, at to tyske advokater, Horst Mahler og Sylvia Stolz, er blevet idømt en utrolig straf på seks års fængsel.

Denne skrækkelige dom begrundes med, at de to udtrykker synspunkter, der adskiller sig fra den officielle version af virkeligheden og størrelsesordenen af historien om koncentrationslejrene under Anden Verdenskrig.

Uanset hvad man mener om deres holdninger, er det særdeles alvorligt, at borgere, og tilmed advokater, i EU idømmes sådanne domme for at have anfægtet en historisk kendsgerning.

Det lader til, at der i det moderne og såkaldt demokratiske Tyskland stadig findes dommere, der ønsker at kvæle ytringsfriheden med samme iver som dommerne i det nationalsocialistiske Tyskland eller det kommunistiske Tyskland.

Dette gælder desværre også i andre lande i Unionen, herunder Frankrig. Det er utåleligt og meget alvorligt.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Fru formand! I dag ønsker jeg ikke at rejse en politisk sag. For nylig blev jeg kontaktet af en af mine vælgere, en entusiastisk tilhænger af standardisering, vedrørende spørgsmålet om standardisering af stik til mobiltelefonopladere.

Dette spørgsmål er kun tilsyneladende en trivialitet. Jeg er overbevist om, at hvis der blev indført bestemmelser på dette område, ville de blive hilst velkommen af alle ejere af mobiltelefoner. Fra et teknisk synspunkt er der tale om en meget enkel sag. Denne type løsninger var f.eks. vellykkede i forbindelse med standarder for compact discs – de kan bruges i alle computere. Måske er det værd at kigge på den slags mindre spørgsmål for at hjælpe vores borgere. De forventer det af os.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

17. 2010-budgettet – Sektion III, Kommissionen: ”Budgetretningslinjer 2010” – Retningslinjerne for 2010-budgetproceduren – Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

- A6-0111/2009 af Lázló Surján for Budgetudvalget om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren – Sektion III – Kommissionen (2009/2005(BUD));

– A6-0057/2009 af Vladimir Maňka for Budgetudvalget om retningslinjerne for 2010-budgetproceduren
– Sektion I, II, IV, V, VI, VII, VIII og IX (2009/2004(BUD)).

László Surján, *ordfører*. – (HU) Fru formand! Europa-Parlamentet forventer, at budgetforslaget for 2010 skal hjælpe medlemsstaterne og borgerne med at klare den igangværende krise. Den er nu vores største bekymring. Budgettet skal med andre ord dæmpe de europæiske borgeres bekymring og genoprette deres tillid til, at de vil være i arbejde og kunne tjene til livets ophold, og at de vil kunne leve i fred og sikkerhed. Vi taler om de borgere, hvis penge vi bruger, og som vi har ansvaret for.

På grund af finanskrisen er europæerne i tvivl om, hvorvidt deres penge ligger sikkert i bankerne, og de ved ikke, om de vil have et job i morgen, men de har også andre bekymringer og problemer: Hvor længe vil de kunne opvarme deres hjem, om der findes skadelige kemikalier eller andre forårsagende mekanismer i deres fødevarer, og listen bliver bare ved. Derfor vil vi gerne have et budget, der genopretter borgernes tillid ikke bare til de finansielle institutioner, men også til hinanden og ligeledes til solidaritet i europæisk målestok. Vi ved, at ikke alle problemer kan løses med 1 % af BNI, men det er vigtigt, at små og mellemstore virksomheder modtager opmuntring og støtte. Er man ved at udvikle en harmoniseret, fælles energipolitik? Gør vi, hvad vi kan for at bekæmpe klimaændringer og tilskynde til brugen af vedvarende energikilder? Bliver beskyttelsen af vores fælles grænser mere effektiv? Giver samhörighedspolitikken flere resultater, går det hurtigere for de nye lande med at indhente de gamle, og bliver vores fødevarer sikrere?

Parlamentet mener, at budgettet er lille i forhold til disse mål, men det er også klar over, at medlemsstaterne ikke en gang udnytter de nuværende budgetrammer. Derfor forventer vi, at Kommissionen skrider ind for at fjerne bureaukratiske hindringer, koncentrere udgifter om de områder, hvor udnyttelsen er effektiv, og fjerne støtten fra områder, hvor der findes regelmæssige overskud. Parlamentet er parat til at samarbejde om at overvåge, hvorvidt de iværksatte programmer virkelig er vellykkede, og hvorvidt de opfylder det mål, som de er beregnet til. Vi må ikke stille os tilfredse med blot at fastslå, at udgifterne er lovlige. Vi beder om garantier for, at de opfylder deres formål. Vi beder om værdi, om resultater til gengæld for bidragene fra de europæiske borgere og forventer, at medlemsstaterne gennemfører programmerne hurtigt og effektivt. Vi beder Kommissionen tage vores krav alvorligt. Europa-Parlamentet er den eneste EU-institution, hvor borgerne kan gøre deres indflydelse gældende direkte. Vi er tættest på borgerne, og det er deres meninger, vi sammenfatter i den fremsatte betænkning. Der er stadig over en måned til, at det foreløbige budgetforslag fremlægges. Derfor har Kommissionen tid til at overveje Parlamentets holdninger og medtage dem i sit forslag.

Desuden vil det glæde mig meget, hvis Rådet og Parlamentet mod sædvane ikke ændrede Kommissionens forslag med modsatrettede formål, men at de tre institutioner kunne samarbejde om at klare krisen.

Jeg vil gerne slutte med at takke alle, der har bidraget til denne betænkning for deres indsats, herunder sekretariatet i Budgetudvalget, udvalgets medlemmer, eksperterne fra min politiske gruppe og dem, der har stillet ændringsforslag. Jeg beder Dem drøfte forslagene og derefter støtte dem med Deres stemme. Lad os tilbyde Europas borgere håb og sikkerhed!

Vladimír Maňka, *ordfører*. – (SK) Tak, fru formand! Fru kommissær, mine damer og herrer, når vi udarbejder Europa-Parlamentets budget, skal vi fokusere på vores kerneopgaver og udnytte ressourcerne optimalt til at forbedre Parlamentets lovgivningsarbejde. Vi skal så vidt mulig holde områder, der ikke har noget med vores opgave at gøre, uden for budgettet.

Hvis vi ønsker, at Parlamentets medlemmer skal arbejde effektivt, skal de have mulighed for at udføre deres pligter på deres eget sprog, hvis de ønsker det. I mange tilfælde kunne vi undgå problemer og spild af penge, hvis vi hurtigt kunne skifte sprog ud fra den faktiske og ikke den planlagte deltagelse i forhandlingerne.

Mange af Dem er sikkert klar over, at i nogle udvalg har dokumenterne ikke en gang været til rådighed på hovedsprogene i tide forud for afstemningen. Hvis der skal afholdes et ekstraordinært møde i udvalget på grund af dette, eller hvis der opstår andre unødvendige forsinkelser, spilder vi tid og penge.

Som på oversættelsesområdet skal vi også sikre øget fleksibilitet inden for tolketjenesten. I mine samtaler med repræsentanter for de forskellige generalsekretariater i Europa-Parlamentet har jeg fået nogle meget nyttige forslag og oplysninger. Repræsentanterne for direktoraterne foreslår selv, at nogle af reserverne ophæves. Men i nogle tilfælde får de brug for vores bistand.

Der findes talrige eksempler. Der er sikkert ingen af Dem, der vil mene, at det vil gøre Parlamentet mindre sikkert, hvis begge indgange til Parlamentets bygning i Strasbourg ikke blev holdt åbne uden for

plenarmøderne. Vi behøver heller ikke at have vagter fysisk til stede på bestemte steder, navnlig i Strasbourg og Luxembourg.

På den anden side har det nuværende sikkerhedssystem sine mangler. Det kunne vi se ved røveriet for nylig mod ING Bank i Europa-Parlamentets bygning i Bruxelles og ligeledes de to medlemmer af Parlamentet, hvis liv var i fare i Mumbai.

Jeg mener, at forslaget fra direktoratet vil betyde forbedringer og ligeledes en bedre udnyttelse af ressourcerne samt overraskende økonomiske besparelser. Vi kan opnå yderligere besparelser i millionklassen, hvis vi kan forbedre samarbejdet mellem institutionerne. Overskuds kapacitet i én institution skal stilles til rådighed for de andre institutioner.

Manglende planlægning kombineret med utilstrækkelig eller ikkeeksisterende kommunikation om tilgængelige oversættelsesressourcer forhindrer en effektiv udnyttelse af disse ressourcer. Det organ, der skal varetage oversættelserne, giver ofte helt automatisk ordrerne til eksterne oversættere uden at undersøge, om de interne ressourcer er ledige. Alene inden for oversættelser kan vi spare 10 mio. euro om året inden for institutionerne. Og derfor mener jeg, at De vil støtte forslaget om at gøre mest mulig brug af uafhængige undersøgelser i ressourceforbruget og arbejdets tilrettelæggelse.

Parlamentets medlemmer skal have fyldestgørende oplysninger om de ressourcer og materialer, de har til rådighed, for at kunne udføre deres arbejde ansvarligt og effektivt. Derfor har vi bedt administrationen om at oprette et videnforvaltningssystem, der vil gøre det muligt at arbejde effektivt med alle dokumenter. Vi får de første konkrete forslag på dette område inden for de kommende par uger.

En anden prioritering består i at sikre borgerne bedre information om deres repræsentanters arbejde i Europa-Parlamentet og om, hvordan Parlamentets arbejde gavner EU-borgerne. Her skal vi færdiggøre, konsolidere og gøre effektiv brug af Europa-Parlamentets tv-kanal, besøgscentret og det nye audiovisuelle center.

EU-institutionernes administrationsudgifter omfatter udgifter til køb og leje af bygninger. Tidligere har institutionerne ved forskellige lejligheder købt eller lejet fast ejendom til priser, der lå over markedsprisen. Ifølge Revisionsrettens undersøgelser har institutionerne ikke en gang foretaget en fælles evaluering af ejendoms politikken, men har gjort det hver for sig. Derfor skal vi udvikle en fælles ejendoms politik for at opnå et bedre samarbejde på dette område. Vi forventer hurtigst mulig et strategidokument om ejendoms politikken på mellemlangt til langt sigt, så vi kan vedtage en hensigtsmæssig beslutning ved førstebehandlingen.

Dalia Grybauskaitė, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Mange tak, fordi De giver mig mulighed for at udveksle synspunkter med Parlamentet på et usædvanligt tidligt tidspunkt i år. Jeg er meget taknemmelig for Budgetudvalgets initiativ i denne henseende. Kommissionen har allerede foretaget en meget grundig gennemgang af Parlamentets retningslinjer for 2010-budgettet og er enig i de fleste af punkterne. Kommissionen glæder sig også over Parlamentets gennemgang af den årlige politikstrategi for 2010 – som allerede afspejles i Deres beslutning – og deler mange af de politiske prioriteringer, De har identificeret.

Vi skal løse uventede udfordringer som den finansielle, økonomiske og sociale genopretning. Men det er ligeledes vigtigt at finde varige løsninger på andre spørgsmål som løsning af klimaændringer og indførelse af et bæredygtigt Europa. På grundlag af dette vil Kommissionen den 29. april vedtage sit foreløbige budgetforslag for 2010.

Kommissionen har allerede givet udtryk for, at der bliver behov for en økonomisk indsats i 2010, navnlig til den økonomiske genopretningsplan. Kommissionen har også noteret sig Parlamentets støtte til mere effektive niveauer for de administrative udgifter og vil fortsat gå i den retning. Med hensyn til pilotprojekter og forberedende aktioner er jeg sikker på, at vi vil kunne bygge videre på sidste års fremragende samarbejde mellem institutionerne.

Det foreløbige budgetforslag vil være baseret på forsvarlige vurderinger af behovene med henblik på at opfylde vores fælles prioriteringer og løse de udfordringer, der ligger foran os. Jeg har tillid til, at vi endnu en gang vil nå frem til en tilfredsstillende aftale om 2010-budgettet takket være et godt samarbejde mellem alle institutionerne, navnlig med Parlamentet.

Margaritis Schinas, for PPE-DE-Gruppen. – (EL) Fru formand! Europa-Parlamentets budget for det kommende år indeholder tre nye elementer. I år skal Parlamentet have ny generalsekretær, i år skal det formentlig operere

med Lissabontraktaten, og i år skal det operere med to nye statutter, en for medlemmerne og en for medlemmernes assistenter.

Min politiske gruppe har forsøgt at få disse nye ting med i Mañka-betænkningen gennem en række ændringsforslag, og det glæder os at se, at Kommissionen har kunnet omsætte denne nye dynamik til fire grundlæggende prioriteringer.

Min gruppes fire grundlæggende prioriteringer er:

for det første fokus på lovgivning. Parlamentet er særligt effektivt, når det fungerer som lovgiver, og administrationen skal bevise for os, at den kan kanalisere Parlamentets ressourcer derhen, hvor vi kan gøre en forskel.

Den anden prioritering – og her er vi enige med Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet – er at sikre flersproget og medlemmernes adgang til oversættelse og tolkning til og fra deres modersmål.

Den tredje prioritering er, at vi skal kunne evaluere fremskridtene med gennemførelsen af de store planer, vi allerede har godkendt, såsom Europarl TV og besøgscentret, som vi gerne havde set færdiggjort inden valget til Europa-Parlamentet, men det er det desværre ikke blevet, og den europæiske histories hus. Vi ønsker, at disse flerårige planer fungerer problemfrit, og at de bliver behørigt evalueret.

Endelig mener jeg, at vi her i Europa-Parlamentet bør fokusere på alle foranstaltninger, der viser de europæiske skatteydere, at Parlamentet i krisetider bruger de nødvendige midler rationelt, så det kan udføre et bedre stykke arbejde.

Costas Botopoulos, for PSE-Gruppen. – (EL) Fru formand, fru kommissær! Forhandlingen om Surján-betænkningen, som jeg har den ære at være skyggeordfører for, er en politisk forhandling med en lang række meget vigtige punkter, navnlig i år. Den er først og fremmest vigtig, fordi den bliver den eneste entydige politiske forhandling om politiske prioriteringer, for, som De ved, får vi i et valgår ikke mulighed for endnu en forhandling. Derefter går vi direkte videre til den nye fase af proceduren, ind i de centrale tekniske forhandlinger og diskussioner.

Men det er også en forhandling i et år, hvor Europa – som alle har sagt, og som vi alle ved som politikere og borgere – er havnet i en meget dyb krise, og desværre tyder alting på, at 2010, som vores betænkning og vores forhandling drejer sig om, også bliver et kriseår.

Min første bemærkning er derfor, at det måske lige nu er tilstrækkeligt, at den betænkning, vi diskuterer, og som vi skal stemme om, bliver vedtaget med simpelt flertal, men det skal være en betænkning, som udtrykker hele Europa-Parlamentets og ikke bare en enkelt politisk fraktions vilje. Det skal være en betænkning, der udtrykker borgernes og politikernes bekymring, men – og her hersker der politisk uenighed mellem os og ordføreren og hans fraktion – ikke med frygt og uro som eneste fokus, men også med udsigter for fremtiden.

Vi skal bruge budgettet til at få borgerne til at forstå, at budgettet er et politisk redskab, som vi kan bruge til ikke blot at reagere på frygt, men også til skabe muligheder for fremtiden. Det er efter min mening fantastisk vigtigt, og vores gruppes indsats, både under drøftelserne i udvalget og under forhandlingen på plenum, sigter mod at skabe ligevægt mellem denne tekst og den politiske dynamik, vi vil kunne udstråle, så vi ikke skaber et undergangsscenario – både frygt og uro – men åbner muligheder for EU.

Jeg siger det igen: I dag kan det være nok med et simpelt flertal, og det kan være, at en fraktion kan gennemtvinge sin linje, men i lyset af forhandlingen, som vil blive afsluttet med kvalificeret flertal, er det vigtigt, at Parlamentets holdning, altså i sidste ende borgernes holdning, bliver hørt.

I en krisetid mener vi socialdemokrater, at Europa bør reagere gennem sit budget med helt særlige kendetegn. Svaret fra vores budget og fra det politiske Europa skal først og fremmest koordineres: Vi må ikke give det indtryk, at vi overlader det til de enkelte medlemsstater at løse denne vanskelige situation alene. For det andet skal vi prioritere at sikre borgerne social beskyttelse. Denne sociale indikator, som er enestående for EU, skal plejes, hvad end der sker. Derfor forsøger vi at sige nogle af tingene i betænkningen på en anden måde. Endelig skal reaktionen på krisen være af en sådan art, at borgerne forstår den, så den afspejler prioriteringen af miljø og energi og siger ja til en energi-uafhængig Europæisk Union, men med alle muligheder åbne, så vi kan opnå præcis det, vi ønsker.

På mange punkter er vi enige i den generelle linje i betænkningen, i følelsen af, at det haster, i følelsen af politisk nødvendighed. Men vi bør understrege, at det svar vi ønsker at afgive via budgettet, skal være et svar med disse kendetegn.

Så vi ses igen til september, og jeg håber, at Kommissionen vil tage Parlamentets synspunkter alvorligt.

Anne E. Jensen, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Hr. Surján har valgt "sikkerhed" som overskrift for budgettet for 2010. Ordet "sikkerhed" tolket jeg den bredeste forstand: Afbødning af finanskrisen, økonomisk krise, betydningen for beskæftigelse og økonomisk sikkerhed, energiforsyningsikkerhed, sikker transport, tryghed og sikkerhed for borgerne i relation til de problemer, der er skabt af indvandring, de problemer, der tegner sig på grund af befolkningsudviklingen med færre unge til at forsørge flere ældre, behovet for bedre miljøbeskyttelse, behovet for terrorbekæmpelse og behovet for at fremme tryghed og sikkerhed gennem EU's rolle i verden. Overskriften "sikkerhed" viser de mange områder, hvor EU's budget har betydning, og hvor vigtigt det er, at budgettet afspejler behovene.

2010 bliver på mange måder et spændende år for EU's budget. For strukturfondene er 2010 det første år, hvor den såkaldte "n+3-regel" kan blive aktuel. De bevillinger, der ikke er forpligtet senest tre år efter det programmerede, vil falde bort. Så nu skal vi se, om medlemslandene har kunnet klare at udmønte bevillingerne til tiden. Jeg håber bestemt ikke, at "solnedgangsklausulen", n+3-reglen, bliver aktuel, men skulle det ske, er der grundlag for nok en gang se på, om reglerne for strukturfondsmidler er tilstrækkeligt fleksible og ubureaukratiske.

Udenrigspolitikken vil jeg 2010 som jeg tidligere år blive et vanskeligt spørgsmål. Jeg vil appellere til Kommissionen om at finde de nødvendige bevillinger, også selv om loftet for denne kategori af udgifter er meget stramt. I Budgetudvalget har vi haft en del diskussioner om holdningen til EU-støtte af gasledningen Nabucco. Jeg vil gerne understrege, at dette er et punkt, som vi i ALDE-Gruppen lægger meget stor vægt på. Energisikkerheden skal sikres ved mange forskellige initiativer, men vi ønsker særskilt opbakning til Nabucco, der jo er et projekt uafhængigt af Gasprom.

Budgetprocessen bliver ganske vanskelig i år. Det er jo valgår. Hr. Mañkas og Surjans betænkninger er den eneste mulighed Parlamentet får for at udtale sig om budgettet. Det bliver det nyvalgte Parlament, der skal gennemføre de egentlige forhandlinger om budgettet. Det er ikke let at opretholde den procedure, vi gennemførte i fjor med fru Haug som ordfører og med stærk inddragelse af fagudvalgene. Vi må jo gøre vores bedste for at sikre en så åben og struktureret proces som muligt, og jeg er glad for Deres erklæring, fru kommissær, at De også vil gøre det. Jeg synes, at hr. Surján og hr. Mañka begge har leveret et godt oplæg hertil.

Wiesław Stefan Kuc, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Udarbejdelsen af budgettet for 2010 kræver stort mod. Vi kender stadig ikke det fulde omfang af den økonomiske krise, der udviklede sig sidste år. Trods en betydelig indsats fra de enkelte lande for at løse den udvikler krisen sig desværre fortsat – arbejdspladser lukkes ned, arbejdsløsheden er stigende og hele familier samt grupper i samfundet, byer og landsbyer bliver fattigere.

Gennemførelsen af de opgaver, der blev vedtaget med den flerårige finansielle ramme for 2007-2013, skaber nu stadig flere problemer. Sidste år, hvor budgettet for 2009 var under udarbejdelse, nåede man kun med stort besvær op på det skønnede finansieringsniveau. Bliver det muligt at opretholde dette niveau i 2010? Det håber jeg. Dette bliver vores største udfordring næste år.

Vi skal huske på, at solidaritet er vigtigst i hårde tider. Vi må ikke opgive de noble mål i Lissabonstrategien. Vi skal huske på medlemsstaternes økonomiske forskellighed – de vil ikke alle kunne klare krisen, men en fælles indsats kan i høj grad hjælpe. Vi har stadig chancen ved midtvejsrevisionen for at ændre vores politikker og fokusere på at bekæmpe de negative virkninger af krisen og gøre dette til vores førsteprioritet.

Endelig vil jeg gerne rette en varm tak til mine kolleger i Budgetudvalget, László Surján og Vladimír Mañka, for deres bidrag i disse vanskelige tider.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! I lyset af den stadig værre krise i EU og manglen på objektive og effektive foranstaltninger på fællesskabsplan til at løse den vedtog Europa-Parlamentet i december et budget for 2009, som ligger omkring 8 mia. EUR under det niveau, der blev fastsat i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2007-2013, og det ønsker nu, at det endelige budget for 2010 skal ligge tættere på disse øvre grænser. Men efter vores mening er det absolut mindste, Europa-Parlamentet kunne kræve, rent faktisk for lidt.

De budgetbegrænsninger, der er indført i den nuværende FFR, hvor Fællesskabets budget begrænses til 1 % af EU's bruttonationalindkomst, er tydeligvis utilstrækkelig til at gennemføre den proklamerede politik for økonomisk og social samhørighed. Hvad mere er, udnyttes disse utilstrækkelige grænser ikke fuldt ud til

dette formål, de overholdes ikke altid, og de gennemføres på ingen måde fuldt ud. Den konstante underbudgettering og utilstrækkelige gennemførelse af strukturfondene og samhørighedsfonden, hvor gennemførelsen er to år forsinket, kræver, at der vedtages en række foranstaltninger for at sikre, at disse fonde gennemføres, navnlig idet EU og dens neoliberale politikker er en af de grundlæggende årsager til den nuværende økonomiske krise.

Stillet over for den stigende arbejdsløshed, social ulighed og fattigdom ønsker vi at revurdere det påtrængende behov for blandt andet at øge de økonomiske ressourcer til strukturfondene og samhørighedsfonden, at fremskynde og sikre deres fulde gennemførelse, at øge Fællesskabets medfinansieringsgrad og ophæve anvendelsen af n+2- og n+3-reglerne inden for disse fonde. Disse fonde skal også bruges til at forsvare beskæftigelsen med rettigheder og styrke arbejdstagernes købekraft, støtte mindre landbrug og familiebrug samt fiskere, forsvare og udvikle produktionssektorerne i de enkelte medlemsstater, navnlig i samhørighedslandene, og yde effektiv støtte til mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og den kooperative sektor.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! EU står over for den globale finanskrisen med et budget, der blev formuleret for et halvt århundrede siden. Ifølge ordføreren bør EU møde den moderne, globaliserede verden med et budget, hvor næsten alle pengene bruges på en vanvittig landbrugspolitik og en ineffektiv regionalpolitik. Det svarer til at bruge kavaleriet til at angribe en moderne, mekanisk hær med laserstyrede missiler.

Størrelsesforskellen er absurd. Det er umuligt i dag at vurdere udgifterne til at løse finanskrisen, men der er fremsat en beregning, hvor man anfører et tal i omegnen af 50 000 mia. USD. Det samlede EU-budget er kun en procent af det beløb, og det er allerede afsat til landbrugs- og regionalpolitik. EU har krævet, at de enkelte medlemsstater skal gennemføre en vækstpakke svarende til lige over 1 % af deres BNP. Det er allerede mere end hele EU-budgettet, som naturligvis kun udgør omkring 1 %.

Det er også patetisk at læse ordlyden i begge disse betænkninger vedrørende finansieringen af klimapolitikken og energipolitikken. Også på disse områder er EU's budget forsvindende lille. EU's opgave består i at skabe samarbejde og forpligtelser, og udgifterne til disse skal dækkes af medlemsstaterne efter at være blevet forankret der i en demokratisk proces.

Det samme gælder energipolitik. Det er billigere at lægge gasrørledninger på landjorden end på havbunden. Når nu Rusland og Tyskland alligevel anlægger en gasrørledning på havbunden direkte mellem de to lande, gør de det for at isolere sig. Det er en ny Rapallo, og EU siger ikke et ord. "Op flyver ordet, tanken stille står", siger kongen i Hamlet.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Fru formand! Den grundlæggende logik bag Europa-Parlamentets budgetstruktur som foreslået af Budgetudvalgets ordfører Vladimir Maňka er sund. Den omfatter løsninger på de områder, der har vist sig at være svage og ikke velgennemtænkte, eller som ikke er blevet gennemført tilstrækkeligt i de foregående år.

Dette indebærer først og fremmest, at man finder en løsning vedrørende ressourcerne til oversættelse og tolkning i Europa-Parlamentet. Trods forventningerne er det langt fra lykkedes os at sikre den fuldstændige gennemførelse af et af de grundlæggende aksiomer i EU, nemlig lige adgang og frihed for sproglig diskrimination.

Og jeg tænker ikke kun på lige adgang og frihed for diskrimination i forhold til medlemmernes aktiviteter, men navnlig vedrørende EU-borgernes mulighed for uanset deres modersmål at få adgang til oplysninger om aktiviteter og resultater af forhandlingerne i den institution, som borgerne sender deres repræsentanter til gennem direkte valg.

Selv om vi har set en massiv udvidelse af EU, ligner en forsinkelse på fem år et absurd forsøg på at vinde tid. Dette undergraver tilliden til de europæiske institutioner, navnlig i de mindre lande, og skaber grobund for nationalistiske politiske grupper.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Fru formand, fru kommissær! Dette er det sidste budget i denne valgperiode, og med lidt held bliver det også det sidste budget, før Lissabontraktaten gennemføres sammen med de nye budgetbestemmelser.

I dag beskæftiger vi os med forhandlingen om budgetretningslinjer, for det er det, der er tale om og det er helt klart, at vi skal godkende disse budgetretningslinjer her i tide, så vi kan påvirke kommissærens udformning

af det foreløbige budgetforslag, som hun lige har fortalt om. Der er tale om retningslinjer, fordi de omfatter Parlamentets politiske prioriteringer, som så skal understøttes med budgetindhold og bevillinger.

EU's budget er en kamp om knappe ressourcer, navnlig i denne tid med finanskrisen og økonomisk krise. Den beslutning, vi træffer nu vedrørende Europa-Parlamentets politiske prioriteringer er derfor af største betydning, navnlig fordi dette budget vil slå bro mellem to valgperioder i Europa-Parlamentet og ligeledes mellem mandatperioder i Kommissionen.

De, der indleder denne procedure nu, er ikke de samme, som skal afslutte den til december, og vi kan endda få tre kommissærer med ansvar for budgetspørgsmål mellem i dag og december – og jeg vil gerne benytte muligheden for at lykønske kommissæren med udnævnelsen. Derfor er det kolossalt vigtigt at opnå enighed om vores prioriteringer med hende i Parlamentet.

I lighed med sidste år vil vi naturligvis gå efter et budget med størst mulig sikkerhed for vores borgere. Denne sikkerhed omfatter et stort antal af separate budgetposter om social samhørighed, jobsøgning og samhørighed – og desværre, som det blev nævnt ved begyndelsen af mødet, er det også nødvendigt at intensivere sikkerheden og kampen mod terror. Vi må ikke glemme, at kampen mod terror desværre stadig er en prioritering for EU.

En anden prioritering bliver naturligvis at bekæmpe den økonomiske krise. Den økonomiske genopretningsplan viste begrænsningerne og utilstrækkeligheden ved det årlige budget, den flerårige finansielle ramme og endda det interinstitutionelle samarbejde. Det, der mangler, er en reel dialog for f.eks. at undersøge Den Europæiske Investeringsbanks rolle samt brugen af overskud på udgiftskategorierne til at finansiere Kommissionens planer. Det, der mangler, er enighed og dialog.

Disse retningslinjer vil omfatte politiske beslutninger, der vil komme frem på forligsmødet i juli, og vil derefter udgøre en del af førstebehandlingen.

Jeg vil gerne have, at ordføreren, hr. Surján, modtager tilstrækkelig støtte til at afslutte retningslinjerne, fordi han har evnen til det, og jeg håber, at han får et meget positivt resultat til december.

Ralf Walter (PSE). – (DE) Mange tak, fru formand, mange tak, fru kommissær! Som hr. Surján sagde, er det tilgængelige budget stramt – 1 % af bruttonationalproduktet. Derfor skal vi alle være mere omhyggelige med midlerne, navnlig i lyset af den krise, der vejer tungt på folk. Vi skal også forsøge at nå frem til fælles beslutninger.

Der er en del af denne betænkning, hvor det ikke er muligt at træffe fælles beslutninger. Det drejer sig om energiforsyning og energisikkerhed. Spørgsmålet er, om vi på et tidspunkt, hvor vi skal gøre regnskab for hver eneste euro, virkelig skal investere i områder, hvor markedsaktørerne tjener milliarder. Man foreslår støtte til gasrørledninger som den italienske koncern Enis South Stream-projekt, hvor der var et overskud på 10 mia. EUR. Nord Stream er et projekt, der gennemføres af E.ON, en tysk koncern, der har et overskud på 5 mia. EUR, og Nabucco består af et tysk, et østrigsk og et tyrkisk selskab med et samlet overskud på over 6 mia. EUR. Skal vi virkelig anbringe skatteydernes penge i områder, hvor der optjenes overskud? Bør konglomeraterne måske selv foretage de relevante investeringer, og måske bør vi kun engagere os i de områder, hvor det er virkelig ønskværdigt med støtte fra skatteyderne? Vi burde ikke smide flere penge efter dem, der tjener nok i forvejen. Deraf mit spørgsmål: Er dette virkelig det, vi ønsker?

Mit andet spørgsmål er følgende: Hvis vi støtter virksomheder, så hvorfor Nabucco? Hvorfor ønsker vi at skabe skævheder i denne forbindelse? Hvorfor vil vi f.eks. begunstige en ungarsk virksomhed i stedet for en italiensk? Hvad er Deres begrundelse for dette? Konkurrencemæssig neutralitet er en nødvendighed, men den krænkes af det, De håber på at vedtage.

Mit tredje punkt er, at pengene skal bruges i Europa. Hvad er nytteværdien af vores investering i Aserbajdsjan? I lyset af krisen ønsker de europæiske borgere, at vi fremkommer med løsninger. De forventer, at vi yder bistand.

Vi kan ikke støtte Surján-betænkningen i dens nuværende form, da den vil betyde, at vi støtter konkurrenceforvridende foranstaltninger og smider flere penge efter institutioner og brancher med høj indtjening. EU kan med sine sparsomme ressourcer helt klart ikke tillade sig dette.

Kyösti Virrankoski (ALDE). – (FI) Fru formand! Det bliver en stor udfordring at udforme næste års budget. Valget til Europa-Parlamentet til foråret betyder en lang pause i lovgivningsprocessen, og Lissabontraktatens eventuelle ikrafttræden betyder, at budgettet vil være udformet i henhold til regler, der er anderledes end

dem, der vil gælde for gennemførelsen. Derfor ønsker jeg hr. Surján og hr. Maňka al mulig succes som hovedordførere for budgettet med denne kolossale opgave.

EU's strukturpolitik er fanget i en massiv ond cirkel af bureaukrati. Årsagen er det håbløst komplicerede system med administration og tilsyn, som kun er indstillet på at dække 20 % af socialfondsprogrammerne og bare 7 % af programmerne under Regionaludviklingsfonden. Finansieringen er kun på plads for 2 % af de store projekter. Desuden er der gået mere end to år af den nye programmeringsperiode. Sidste år blev mere end 2,8 mia. EUR i forpligtelsesbevillinger f.eks. trukket tilbage eller udskudt, og mere end 4 mia. EUR i betalingsbevillinger blev trukket tilbage.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Fru formand! De budgetter, der hvert år vedtages, udgør samlet set betydeligt mindre end de beløb, der vedtages i de flerårige finansielle rammer. Hvad mere er, er gennemførelsesgraden for budgetterne stadig lavere, hvilket betyder et stort beløb i uindfrie budgetforpligtelser. Netop dette fænomen stammer fra et system af komplicerede regler og krav, som Kommissionen har indført, samt de detaljerede bestemmelser vedrørende modtagerne, som skal gennemføres af medlemsstaterne.

For at forbedre budgetgennemførelsen er det vigtigt for både Kommissionen og de enkelte medlemsstater at sikre en betydelig reduktion af den bureaukratiske byrde. I lyset af den stadig dybere økonomiske krise i EU er det for det andet vigtigt at gøre endnu mere brug af både EU's budgetressourcer og finansiering i form af lån og kreditter fra de europæiske institutioner til at støtte udviklingen i medlemsstaterne og navnlig inden for SMV-sektoren. For det tredje og sidste er det også vigtigt at gøre større brug af EU's budgetressourcer og ligeledes af finansieringen til banker for at sikre ægte diversitet i vores energiforsyning og navnlig Nabucco-projektet. Hvis vi ikke diversificerer vores leverancer af råvarer til energiproduktion, navnlig naturgas, vil kriser som den i januar gentage sig.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Vi gør ret i at tale om finanskrisen, men det er ikke korrekt at sige, at EU ikke har penge på sit budget til at finansiere de relevante foranstaltninger til at bekæmpe den.

Vi har 144 mia. EUR på vores årlige budget, hvoraf 5 mia. EUR på en eller anden måde er blevet trukket ud. Mit specifikke forslag er følgende: Lad os gøre disse 5 mia. EUR til 50 mia. EUR uden at øge budgettet. Hvordan kan det være muligt? Hvis vi tager den administrative del, hvis vi medtager alle EU's administrationsudgifter, der ligger skjult i de operationelle programmer, giver det os 15 mia. EUR.

Jeg vil påstå, at vi kunne klare os med 5 mia. EUR, så der er 10 mia. EUR tilbage til at bekæmpe finanskrisen. Så gør vi det, vi altid kræver af andre, nemlig at underkaste vores programmer og aktiviteter en uafhængig vurdering. Jeg er overbevist om, at hvis EU's specifikke politikker i dag endelig blev undersøgt, kunne vi let opnå yderligere besparelser på 30 mia. EUR om året uden at tabe vores mål af syne.

Der er også nogle småting her i Parlamentet. Vi har et budget på 1,5 mia. EUR. Hvis møderne startede til tiden, ville det gøre vores arbejde mere effektivt – og det ville være 700 mio. EUR værd. – og de resterende 300 kunne hentes i Rådet, som har mindst lige så meget spildtid i sit arbejde som Parlamentet.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Med disse budgetretningslinjer for 2010 fastlægger Parlamentet ikke blot i plenum retningslinjerne for budgetpolitikken, vi reagerer også på Kommissionens årlige politikstrategi i mangel af et beslutningsforslag vedrørende emnet fra de politiske grupper.

Årsagen til, at budgettet er en så kompleks størrelse, er naturligvis, at det primært omfatter to dele. Parlamentet og Budgetudvalget er stadig ansvarlige for budgetsamrådet i juli, og vi kan i dag ikke forudse, hvilke nye udfordringer og supplerende foranstaltninger der vil opstå som følge af f.eks. Lissabontraktatens eventuelle ikrafttrædelse eller af nye krav, som opstår på grund af internationale og europæiske konjunktur-tendenser. Samtidig bygger budgettet for 2010 bro til budgetrevisionen og til midtvejsrevisionen af de flerårige programmer, der begge finder sted i 2010. Jeg er meget glad for at høre, at ordføreren, hr. Surján, når han diskuterer aspekter af den europæiske budgetpolitik, fremhæver, at Europa står for muligheder og beskyttelse, hvilket vil sige, at både den interne og den eksterne sikkerhed garanteres, EU-borgerne beskyttes, og aktuelle problemer løses ved at skabe vækst, innovation og job. Vi taler ikke blot om at stille flere midler til rådighed, vi taler også især om at forenkle og udvikle de eksisterende foranstaltninger, så vi ikke år efter år ved hjælp af tillægsbudgetter skal tilbageføre de aftalte betalinger til vores solidaritetsprogrammer, som allerede er en del af budgettet.

Jeg bifalder også de prioriteter, som hr. Mañka har præsenteret for Parlamentet i sin betænkning. Ud over behovet for at forbedre sprogordningerne er der, for så vidt angår forbedringer af Parlamentets interne struktur, et behov for at fortsætte med den screening, vi har startet, i stedet for altid blot at kræve nye tiltag. Hvis vi skal vedtage flere love, bliver vi nødt til at fokusere på noget andet. Vi kan ikke altid kræve nye tiltag og poster, når vi lige føler for det. Der ligger en hel del arbejde forude i denne henseende.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Fru formand, fru kommissær! Det glæder mig, at betænkningen er utvetydig i sin positive indstilling til Fællesskabets støtte til Nabucco-projektet. Den russisk-ukrainske gaskrise har understreget Europas afhængighed med hensyn til gasforsyning. Nabucco-projektet er den eneste realistiske, mulige plan, som kan reducere Europas ensidige afhængighed af russiske gasforsyninger. De er muligvis trætte af hvert år i løbet af budgetdebatten at høre mig påpege den utilstrækkelige finansiering af udenrigsområdet. EU kan kun reagere rettidigt over for nye udfordringer, hvis budgettet muliggør reel fleksibilitet og omfordeling inden for og mellem områder. Ellers kan vi fortsætte med at støtte vore vigtigste mål ved hjælp af budgettricks og uigennemsigtige budgetmanipulationer. Jeg opfordrer Kommissionen til at komme med en løsning på de alvorlige finansieringsproblemer på udenrigsområdet inden for rammerne af midtvejsrevisionen og sikre en større budgetfleksibilitet.

James Elles (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Når vi nu kommer til den første del af budgettet for 2010, vil jeg gerne lykønske begge ordførerne. Det står klart – hvilket også andre talere har bemærket – at vi får en anderledes debat dette efterår, fordi der nu skal være europæisk valg samtidig med de værste økonomiske forhold i de seneste 60 år.

Hr. Surján! Jeg tror derfor, at når det kommer til gennemgangen af budgettet dette efterår – og De har påpeget en række traditionelle udfordringer i denne betænkning – vil disse udfordringer i høj grad blive ændret som følge af de forhandlinger, vi kommer til at føre, og de vil være fokuseret på, hvor vi er på vej hen, samt fremover at skabe nye job i stedet for at kigge bagud. Der vil blive lagt vægt på de ting, der er behandlet i Deres betænkning, såsom grønne teknologier og teknologier uden kulstof, og frem for alt på at se, hvordan informations- og kommunikationsteknologien kan fremme innovation og skaffe den vækst, som den europæiske økonomi får brug for.

Hr. Mañka! I lyset af den screeningsprocess, der lige blev nævnt, bør De i Parlamentets budget ikke glemme teknologiernes rolle og den måde, hvorpå alting kan gøres på en meget enklere måde. Vi har ikke brug for traditionelle måder at gøre tingene på. Vi skal finde på nye måder, hvorpå vi kan kommunikere med vores borgere. Jeg tror, at alle parlamentsmedlemmer på nær et enkelt eller to har en blog ved udgangen af næste valgperiode. Der er i dag over 100 mio. blogs på verdensplan. Der var ingen blogs, da denne valgperiode startede i 2004. Vi skal være rettet mod fremtiden i stedet for at gå de traditionelle veje, som vi er vant til på så mange områder.

Til sidst vil jeg gerne udtrykke min støtte til hr. Surjáns forslag, for det refererer i begge budgetter til det, som jeg kalder "at få noget for pengene", og som andre kalder "kvalitative forbedringer" af, hvordan vi bruger disse. Den økonomiske tilbagegang vil gå hårdt ud over os, og vi vil blive nødt til at retfærdiggøre, hvad vi bruger pengene på. Jeg vil gerne takke kommissæren for alt det, hun har gjort i løbet af sin tjenesteperiode med hensyn til overvågning af, hvad pengene bruges på. Hvis der for det nye Parlament kunne foretages en analyse af, hvilke retningslinjer der er gode, og hvilke der er dårlige, ville jeg hilse det velkommen.

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest gerne takke min kollega, hr. Surján, for hans indsats. Fordi vi specifikt drøfter budgetretningslinjerne for 2010, hvilket praktisk talt er en politisk debat, vil jeg gerne fremhæve et par ting.

Efter min mening og efter Rumæniens mening er der én væsentlig forudsætning, der skal opfyldes, hvis EU skal fungere effektivt, og som helt afgjort skal integreres i budgetretningslinjerne for 2010: Nabucco-projektet. Vi ved alle, at EU havde en temmelig ubehagelig oplevelse her i vinter, hvor der i vid udstrækning manglede gasforsyning. Derudover drejer denne sag sig ikke blot om gas, men om alle de energiressourcer, som EU anvender.

EU er afhængig af sine leverandører, ikke blot med hensyn til priser, men også forsyning. Derfor er det absolut nødvendigt, at vi diversificerer vore energileverandører og energiressourcer samt metoderne til transport af

disse ressourcer, så vi sikrer vores borgere en konstant forsyning og beskytter dem mod afbrydelser, særligt i løbet af kolde vintre.

På den anden side mener jeg, at vi skal investere i og opfordre til forskning og udvikling inden for nye teknologier, som kan gøre industrierne i stand til at anvende så lidt energi som muligt. Vi skal optrappe vores energisparkampagner, sammen med EU-borgerne. Både diversificering af ressourcerne og besparelser heraf er løsninger, der skal foregribe og modvirke de energikriser, som truer EU.

Ville Itälä (PPE-DE). - (FI) Hr. formand! Det er et år med udfordringer, som venter os. Der er valg og oven i købet økonomisk krise. Det betyder, at vi har et meget stort ansvar, men heldigvis håndterer hr. Surján og hr. Maňka sagen. Jeg ved, at de begge tager deres ansvar alvorligt, og at de er i stand til at opfylde deres forpligtelser. Det betyder naturligvis, at vi skal tage især Parlamentets egne projekter i betragtning, og at vi skal sætte et eksempel for den almene offentlighed og således opnå dens tillid. Vi er virkelig nødt til at finde forstørrelsesglasset frem og tage et grundigt kig på, hvilke projekter vi kan gennemføre i denne periode. De skal ikke være særlig store.

Jeg ville gerne fokusere på en enkelt detalje i min tale. Det er, at dette års budget fik en ny overskrift, "Østersøstrategien", og jeg håber, at både Kommissionen og Parlamentet i år rammer de rigtige projekter og finder de rigtige penge til den rigtige slags tiltag. De mennesker, som bor i Østersøområdet, forventer, at der er kød på Østersøstrategien, og hvis vi tænker os godt om, kan vi meget vel opnå dette.

László Surján, ordfører. - (HU) Hr. formand! Jeg glæder mig over udtalelserne, og det er min opfattelse, at størstedelen af den fremførte kritik og de stillede ændringsforslag kommer fra en fælles kilde. Jeg mener, at det primært er et spørgsmål om terminologi, snarere end egentlig modstand. Der er én væsentlig kilde til debat, nemlig støtten til Nabucco-projektet. Jeg vil gerne gøre det klart, at det ikke er virksomheder, vi ønsker at støtte, og at der ikke er tale om projekter til flere milliarder euro. Men vi forventer, at Kommissionen tager skridt til at sikre Europas energiuafhængighed, og ét symbol på dette er – bl.a. – Nabucco-projektet.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på én ting mere. Dette budget taler for sig selv. EU's borgere har i dag ikke længere den følelse af EU's fortrinlighed, som grundlæggerne havde, nemlig at Unionen ville skabe fred, at det ikke længere ville være muligt at starte en krig. I dag er der andre ting på spil. Vi behøver ikke at frygte for krig, men alligevel oplever vi angreb såsom denne krise. Hvis vi kan løse dette, og hvis vi kan bevise over for os selv og EU's borgere, at EU kan håndtere disse problemer i fællesskab, så sender EU et klart budskab til sine borgere om, at det kan betale sig at ofre sig, at det er værd at samarbejde. Vi har brug for Unionen. Jeg forventer, at euroskepsissen falder, hvis vi vedtager et vellykket budget for 2010, og jeg vil gerne bede om Deres støtte både nu og senere hen på efteråret.

Vladimír Maňka, ordfører. - (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle, der har taget del i disse inspirerende drøftelser, og også skyggeordførerne for deres konstruktive samarbejde. Takket være deres ændringsforslag er hele forslaget af en højere kvalitet.

Jeg vil også gerne takke generalsekretær Rømer for hans samarbejde, og jeg ser allerede frem til at arbejde sammen med den næste generalsekretær.

Jeg vil gerne takke alle repræsentanterne for Europa-Parlamentets generalsekretariater, som jeg mødtes og havde drøftelser med. Jeg vil gerne sige til repræsentanterne for de øvrige generalsekretariater, at jeg også er interesseret i at mødes med dem og arbejde sammen om at finde effektive løsninger, så vi kan anvende EU-borgernes økonomiske ressourcer mere effektivt.

Budgetudvalget har også haft et konstruktivt samarbejde med andre institutioner tidligere og i løbet af den forrige budgetprocedure. Efter min mening er de budgetkrav, som disse institutioner i øjeblikket indgiver, realistiske.

Jeg vil gerne udtrykke min påskønnelse af den måde, som budgetterne oprettes på i disse institutioner, da der i budgetoprettelsen ikke blot automatisk tages højde for inflationskoefficienten, idet den også er baseret på aktuelle behov, hvilket for øjeblikket virkelig er en stor udfordring. I løbet af de kommende dage mødes jeg med repræsentanterne for disse institutioner for at høre deres mening, før vi drøfter disse overslag i Budgetudvalget. Jeg vil gerne endnu engang takke alle mine kolleger. Jeg glæder mig til vores fortsatte samarbejde.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag den 10. marts 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) I forbindelse med den finansielle og økonomiske krise står små og mellemstore virksomheder over for stigende vanskeligheder, når de forsøger at opnå støtte til videnskabelig forskning, teknologisk udvikling og innovation. I henhold til rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation skulle det være muligt at skaffe effektiv støtte til innovationsaktiviteter i SMV'er, og derfor lægges der vægt på, hvor vigtigt det er at tildele tilstrækkelige midler til finansiering af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation.

Informations- og kommunikationsteknologier skaber gode muligheder for at styrke vækst og innovation og bidrager således til at realisere Lissabonstrategiens målsætninger og overvinde den nuværende økonomiske krise. Det europæiske forskningsrum udgør mere end nogensinde en hjørnesten for det europæiske vidensfund, og det er væsentligt for at overvinde den opsplittning, der kendetegner videnskabelige forskningsaktiviteter, -programmer og -politikker i Europa. Det er nødvendigt at afsætte tilstrækkelige midler til at sikre, at strømmen af kvalificerede forskere kan bevæge sig frit, og til at støtte den globale videnskabelige forskningsinfrastruktur og gøre den tilgængelig for alle forskerhold i Europa.

De vigtigste prioriteter på EU's dagsorden er opretholdelse af energiforsyningsikkerheden i EU samt princippet om energisolidaritet, hvilket der bør tages hensyn til i EU-budgettet.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), skriftlig. – (BG) Europa-Parlamentets ansvar med hensyn til udarbejdelsen af budgettet for 2010 er større sammenlignet med foregående budgetter. Årsagen hertil er den finansielle og økonomiske krise samt den ustabile energisituation, som har påvirket EU-medlemsstaterne. Budgetproceduren kræver den største præcision samt fleksible valg, eftersom krisens dynamik kræver, at den håndteres på en dynamisk måde.

Vi skal være bedre til at gennemføre den regionale og sociale samhørighedspolitik i hele EU. Dette skal være afspejlet i alle prioriteringer, hvilket er en endnu større udfordring i lyset af den økonomiske krise, så vi ikke tillader, at der opstår splittelser mellem medlemsstaterne, og hjælper nye medlemsstater med at klare sig.

Jeg mener, at vi ved at anvende budgetinstrumenterne bliver mere ansvarlige for energi- og transportnet i 2010, og EU's interne energinet vil blive projekteret, så de er et sikkert alternativ for de lande, der er mest påvirkede af energimanglen. Andre særlig vigtige overvejelser er fleksibilitet og effektivitet for så vidt angår finansiering af transportkorridorer med henblik på at lette trafikken og udvide kommunikationsforbindelserne mellem landene. Der skal rettes særlig opmærksomhed mod net fra nord til syd.

Der er behov for en intensivering af udvidelsen af forsknings- og udviklingsprojekter. Innovationspolitikken skal være målrettet mod sektorer, der i de pågældende lande sikrer, at midlerne anvendes så effektivt som muligt.

Péter Olajos (PPE-DE), - skriftlig. (HU) Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om EU-budgettet for 2010, vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med det materiale, vi har liggende foran os.

Jeg glæder mig navnlig over Kommissionens intention om at bidrage til det økonomiske og sociale genopsving, styrke energieffektiviteten og bekæmpe klimaændringerne.

Jeg er helt enig i, at EU skal træffe mere vidtrækkende finansielle og budgetmæssige beslutninger, hvilket gør det muligt for EU at spille en rolle, primært inden for områderne økonomisk vækst og jobskabelse. Miljøbeskyttelse – dvs. den nye miljøaftale – kan, ved at tilvejebringe løsninger på den aktuelle økonomiske krise, skabe en fremragende mulighed for at udbygge infrastrukturen af grønne teknologier.

Problemerne med gasforsyningen i starten af året har endnu engang vist manglen på alternative energikilder, alternative energitransportruter, oplagringskapacitet for energikilder og sammenkobling af energitransportnet mellem medlemsstaterne. Derfor er det vigtigt, at EU-budgettet på behørig vis afspejler behovet for at styrke energiforsynings- og energitransportsikkerheden, og at vi investerer væsentlige summer i disse områder.

Som betænkningen tydeligt viser, hænger klimaændringer og miljøbeskyttelse samt energisikkerhed tæt sammen. Samtidig er det uheldigt, at foranstaltningerne til afhjælpning af klimaændringerne fortsat ikke er indarbejdet i EU-budgettet i tilstrækkelig grad. Derfor er Parlamentets opgave efter min mening primært at lægge pres på Kommissionen i denne henseende og sørge for, at de ovennævnte ressourcer forøges.

18. Statutten for det europæiske private selskab – Grænseoverskridende flytning af virksomheders hjemsted – ”Small Business Act” – Arbejdstagernes deltagelse i selskaber med europæisk statut (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– betænkning (A6-0044/2009) af Klaus-Heiner Lehne for Retsudvalget om forslag til Rådets forordning om statutten for det europæiske private selskab (KOM(2008)0396 - C6-0283/2008 - 2008/0130(CNS));

– betænkning (A6-0040/2009) af Klaus-Heiner Lehne for Retsudvalget med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted ((2008/2196(INI));

– betænkning (A6-0013/2009) af Edit Herczog for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om en lov for små virksomheder (2008/2237(INI));

– redegørelse fra Kommissionen om arbejdstagernes deltagelse i selskaber med europæisk statut.

Klaus-Heiner Lehne, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har to betænkninger at anbefale, der begge stammer fra Parlamentets Retsudvalg.

Jeg vil gerne begynde med den, der for øjeblikket er vigtigst, da den omhandler en specifik lovgivningsprocedure, som Kommissionen har iværksat: det europæiske selskab (SPE-selskabet). Dette er nemlig det lovgivningsmæssige kernelement i loven for små virksomheder, hvis man må beskrive det sådan.

Jeg vil gerne sige nogle få ord om baggrunden. Idéen om det europæiske private selskab var allerede indeholdt i kommissær Bolkesteins handlingsplan for selskabsret. Af uvisse årsager blev idéen om det europæiske private selskab derefter så at sige slettet fra handlingsplanen i løbet af årene, under denne Kommissions valgperiode, og blev ikke forfulgt yderligere af Kommissionen på daværende tidspunkt.

Europa-Parlamentet var dog uenig, hvilket var baggrunden for dets lovgivningsmæssige initiativbetænkning i henhold til forretningsordenens artikel 39 og EF-traktatens artikel 192, som blev vedtaget her i Parlamentet med et overvældende flertal for noget tid siden. På den baggrund følte Kommissionen sig forpligtet til at tage idéen om det europæiske private selskab op til fornyet overvejelse og har nu fremsat forslag herom inden for rammerne af loven om små virksomheder – hvilket er meget påskønnet.

Dette tilbud om en særskilt selskabsform er især rettet mod små og mellemstore virksomheder i Europa. Indtil nu er det kun store virksomheder, der har haft deres egen selskabsform, nemlig det europæiske selskab. Efter min mening skulle et sådant forslag have været fremsat for længst. Da dette er rettet mod SMV'er, og der også skal tages hensyn til nyetablerede virksomheder – dvs. virksomheder, som opstår ud fra en idé om at starte en virksomhed snarere end som et resultat af omdannelse, opsplittning eller fusion af eksisterende eller andre virksomheder – hilser vi også Kommissionens tilbageholdenhed med hensyn til de krav, der pålægges det grænseoverskridende element, velkommen. Jeg mener også, at Parlamentet har udtrykt dette i denne betænkning.

Vi mener også, at det er rigtigt, at alle de emner, der især drejer sig om kapital og ansvar, skal afklares lovgivningsmæssigt på europæisk niveau, da disse er særlig problematiske for SMV'er. Det forhold, at de for øjeblikket skal arbejde med meget forskellige nationale juridiske selskabsformer, betyder, at de har et stort behov for at få rådgivning, hvilket undgås med denne nye juridiske selskabsform.

Vi mener også, at vi er i overensstemmelse med EF-Domstolens retspraksis, for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt selskabers hovedforretningssteder skal være identiske med deres vedtægtsmæssige hjemsteder eller hovedkontorer, dvs. at der kun kan forekomme ét hovedforretningssted. Jeg ved, at der er en mindretalsopfattelse af emnet her i Parlamentet, men flertalsopfattelsen i Parlamentets Retsudvalg – som jeg formoder, at plenarforsamlingen vil lade sig inspirere af i morgen – er, at det helt sikkert skal være muligt at foretage en adskillelse, og at en europæisk selskabsform ikke kan være dårligere stillet end nationale selskabsformer, der har denne mulighed i henhold til EF-Domstolens retspraksis.

Et stort problem, som krævede lange forhandlinger, var situationen med hensyn til medarbejderdeltagelse. Vi har tidligere haft betydelige problemer med dette under behandlingen af andre retsakter, der henhører under selskabsretten. Jeg behøver blot at nævne det europæiske selskab og direktivet om grænseoverskridende fusioner. Jeg mener, at det, takket være de kompromisændringsforslag, som de tre største politiske grupper her i Parlamentet har undertegnet, er lykkedes os at finde en reel løsning på dette problem, en løsning, som

trækker på de vellykkede elementer i de foregående EU-retsakter, som repræsenterer et kompromis mellem de forskellige juridiske situationer i medlemsstaterne, og som også er medvirkende til at beskytte medarbejdernes rettigheder.

Min endelige bemærkning drejer sig om det 14. direktiv, som jeg også er ordfører for. Historien ligner den om det europæiske selskab. Vores mål er at anvende dette lovgivningsmæssige forslag til at tvinge Kommissionen til at udarbejde et håndgribeligt forslag, ligesom vi gjorde i tilfældet med det europæiske selskab, og vi forventer bestemt, at Kommissionen vil gøre dette for at lukke et af de sidste huller i selskabsretten og garantere etableringsfrihed for virksomheder.

Edít Herczog, *ordfører*. – (HU) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi er ved at nå til enden af en lang proces, en lang og vellykket proces, hvor vi har været i stand til at flytte små og mellemstore virksomheder fra periferien til at være i centrum. Det har været en lang proces for os at nå til det punkt, hvor dette indre marked, omend det er fælles, ikke er homogent. En lang vej, ved hvis ende vi kan se, at de 23 mio. små og mellemstore virksomheder er underlagt de samme administrative byrder og regler som de 41 000 store europæiske virksomheder, selv om førstnævnte ikke kan komme ind på markedet på tilnærmelsesvis de samme betingelser.

Det forekommer os, at Kommissionen under kommissær Verheugens ledelse er kommet et langt stykke vej i løbet af de sidste fem år, og derfor glæder vi os over den nye filosofi i EU, der skal udrydde de hindringer, som SMV'er står over for både på EU-niveau og i medlemsstaterne. En måde at øge SMV'ernes omsætning på er at gøre det muligt for flere og flere af dem at komme ind på EU's indre marked, da blot 8 % af virksomhederne opererer på dette marked i øjeblikket, og kun 15 % af deres omsætning genereres på dette marked. Deres omsætning kunne øges, hvis de i langt højere grad kunne deltage i innovative forsknings- og udviklingsprogrammer og -projekter. Det ville fremme de små virksomheders markedsaktiviteter, hvis finansieringskilder blev gjort langt mere tilgængelige, end de er på nuværende tidspunkt. Deres omsætning kunne øges, hvis vi langt om længe fik oprettet et EF-patent, hvorved billige forfalskede produkter blev forhindret i at fortrænge intellektuel ejendom fremstillet af små virksomheder.

Jeg mener helt bestemt, at den største udfordring ud fra et perspektiv om en vellykket Lissabonstrategi er at hjælpe SMV'erne med at flytte fra deres egen medlemsstat til EU's indre marked. I den aktuelle økonomiske situation skal vi dog påpege, ud over det der er blevet sagt, at der er problemer med den største finansieringskilde for små og mellemstore virksomheder. For den kilde er fortsat kredit. De finansielle institutioners øgede risikofølsomhed har dog betydet, at flere og flere virksomheder har svært ved at få kredit. Under henvisning til den usikre økonomiske situation er bankerne tilbageholdende med at give lån til disse virksomheder. Direktører i SMV'er klager over, at tusinder af virksomheder og titusinder af arbejdspladser kan være i fare. Det er grundlæggende i vores interesse at sikre, at de midler, der er beregnet til at skyde likviditet ind i systemet, når frem til virksomhederne frem for at blive i bankboksene. Et af de vigtigste skridt er, at bankerne skal begynde at stimulere økonomien og SMV'erne så hurtigt som muligt.

Den anden udfordring er at skabe europæisk solidaritet. Dette er den eneste måde, hvorpå vi kan tilbyde en mere effektiv beskyttelse end nationalstaterne af SMV'er, der har problemer på grund af krisen. I den forbindelse vil jeg gerne påpege, at SMV'ernes situation og den måde, hvorpå dette håndteres, også stiller den europæiske solidaritet på prøve. Det viser, at Europa kan påtage sig en fælles risiko, også sammen med medlemsstater uden for euroområdet. De foranstaltninger, der primært er rettet mod at stabilisere euroområdet, kan nemt give anledning – og har allerede givet anledning – til et finansielt vakuum uden for euroområdet. I den aktuelle situation må jeg derfor bede de europæiske beslutningstagere og repræsentanterne for banksektoren om ikke at tillade, at der skabes et Europa med to hastigheder, da et kollaps af en region, hvor SMV'er spiller en afgørende rolle – og udgør over 90 % af alle virksomheder – ville medføre katastrofale økonomiske konsekvenser. Derfor anmoder jeg om Kommissionens og mine kollegers støtte. Jeg vil gerne takke min medordfører, Nicole Fontaine, og de andre skyggeordførere for deres arbejde og endnu en gang lykønske kommissær Verheugen med de opnåede resultater.

Ján Figel, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke de to ordførere. Damerne først, og ikke kun i disse dage. Jeg vil starte med at takke fru Herczog for kvaliteten af hendes betænkning om en lov for små virksomheder (SBA), hvori der gives udtryk for stærk støtte til Kommissionens initiativ om at etablere en omfattende politik for små og mellemstore virksomheder. Jeg vil også gerne rose hr. Lehne, ikke blot for hans effektivitet og arbejde med at styre statuten for det europæiske private selskab gennem høringsproceduren, men også for de interessante og kreative løsninger, som præsenteres i betænkningen.

Vi befinder os nu virkelig i en kritisk fase. Vi lytter hver dag til meddelelserne om f.eks. behovet for at fremme og skabe fornyet tillid til den globale økonomi. Den finansielle og økonomiske krise har ramt de europæiske virksomheder virkelig hårdt, og jeg mener, at det nu er mere vigtigt end nogensinde at udnytte det fulde potentiale af de små og mellemstore virksomheder. Dette er den europæiske økonomis livline.

Loven for små virksomheder, som Kommissionen vedtog i juni 2008, fastlægger nogle omfattende rammer for foranstaltninger på kort, mellemlang og lang sigt for SMV-vækst og -konkurrenceevne inden for rammerne af Lissabonstrategien. Den omfatter 10 politiske principper og en række konkrete initiativer, som skal sikre, at SMV'ernes anliggender indtager en central plads i beslutningstagningen – som fru Herczog sagde, bliver SMV'erne centrum for opmærksomheden og strategierne.

Loven for små virksomheder omfatter et sæt lovgivningsinitiativer, herunder forslaget om en statut for det europæiske private selskab. Loven for små virksomheder er udarbejdet med henblik på at sikre, at princippet om "først at tænke småt" og prioriteringen af små virksomheder vedvarende og uigenkaldeligt forankres i de politiske beslutninger i hele Unionen. Det understreges også i loven for små virksomheder, at der bør ske større anerkendelse af iværksætterånd og iværksættere. Vi har mere end nogensinde brug for folk, der er klar til at tage initiativer, udarbejde projekter og tage risici. Vi mener derfor også, at ærlige iværksættere, som oplever virksomhedsfiasko, har fortjent at få en ekstra chance.

I den aktuelle økonomiske krise skal vi foretage prioriteringer og rette fokus mod at reagere hurtigt på de foranstaltninger, som har det stærkeste potentiale til at bidrage til genopretningen. I SBA-handlingsplanen og den europæiske økonomiske genopretningsplan foreslås ambitiøse foranstaltninger på tre centrale områder: for det første at frigøre forsyningen af den yderst nødvendige kredit, for det andet at reducere den administrative byrde og for det tredje at hjælpe SMV'er med at operere i udlandet.

Succesen af loven for små virksomheder afhænger af, at alle interessenter samarbejder gnidningsløst. Vi er taknemmelige for Deres støtte. Den betænkning, som Parlamentet vedtog i starten af december, var et belejligt og meget velkomment initiativ. Som De ved, vedtog stats- og regeringscheferne på topmødet senere i december enstemmigt loven for små virksomheder, under det franske formandskab.

Det er derfor vigtigt, at Parlamentet i dag giver sin fulde støtte til fru Herczogs betænkning, så der etableres et solidt og reelt grundlag for yderligere handling. Jeg vil gerne opfordre Dem til at støtte loven for små virksomheder i Deres respektive lande og valgkredse for at medvirke til at sikre, at dette ambitiøse politiske program bliver en realitet, og at det virkelig hjælper SMV'erne i deres daglige forretninger.

Lad mig nu tage fat på hr. Lehnes to betænkninger. Parlamentet har altid været stærk tilhænger af statuten for det europæiske private selskab. Deres initiativbetænkning fra 2006 og Deres hurtige behandling af Kommissionens forslag er vigtige bidrag til den nye statut for det europæiske private selskabs succes.

Statuten for det europæiske private selskab er et centralt element i loven for små virksomheder. Den er udarbejdet til SMV'er. Derfor foreslog Kommissionen, at et europæisk privat selskab skal kunne etableres på nøjagtig samme måde som ethvert nationalt selskab, uden at der kræves, at det opererer i forskellige medlemsstater eller har aktionærer fra mere end ét land – præcis ligesom derhjemme. Der er nogle, som mener, at et sådant grænseoverskridende krav er væsentligt for et europæisk virksomhedsforum. Parlamentets beslutning, som giver virksomhederne et valg mellem en lang række grænseoverskridende elementer, er fleksibel. Europæiske private selskaber kunne opfylde dette krav ved f.eks. at etablere et datterselskab i udlandet eller ved blot at registrere deres intention om at operere på tværs af grænserne.

De har også foreslået en fleksibel løsning på spørgsmålet om minimumskapitalkravet. Som De ved, krævede Kommissionens forslag en minimumskapital på blot 1 euro, og derudover er det op til aktionærerne, hvor meget kapital deres europæiske private selskab har behov for. Der er blevet sat spørgsmålstejn ved dette forslag af dem, som mener, at kapitalkrav spiller en rolle i beskyttelsen af små virksomheders kreditorer.

Der er i Europa-Parlamentets betænkning fremsat alternative løsninger til forbedring af kreditorbeskyttelsen. Det betyder, at virksomheder vil kunne vælge mellem en solvensbaseret eller en kapitalvedligeholdelsesbaseret kreditorbeskyttelsesordning.

Kommissionen er enig i de elementer i betænkningen, der har til formål at øge statuttens ensartethed og således fremme retssikkerheden af dens anvendelse. Disse omfatter krav om registrering af virksomhedens formål, en afklaring af, at forbuddet mod at tilbyde andele til offentligheden ikke udelukker tilbud til virksomhedens medarbejdere, eller en forbedring af reglerne om de pligter og det ansvar, der påhviler ledelsesorganets medlemmer. Alle disse elementer udgør et nyttigt bidrag, som letter anvendelsen af denne statut.

Jeg hilser også Deres brugbare forslag om en voldgiftsklausul, der tilskynder aktionærene til at løse konflikter på en alternativ måde, velkommen.

Endelig vil jeg gerne nævne det emne, der er blevet drøftet mest i Parlamentet og andre steder, nemlig arbejdstagernes deltagelse i bestyrelsen af europæiske private virksomheder. Som jeg allerede har nævnt, udarbejdede Kommissionen en statut for små virksomheder. Medarbejderdeltagelse i små virksomheder findes kun i nogle få medlemsstater, og derfor virkede en løsning baseret på national lovgivning, der muliggjorde sameksistensen af forskellige modeller, som den mest passende og fornuftige tilgang.

Parlamentets ændringsforslag omfatter yderligere og komplekse bestemmelser, der ikke finder anvendelse på SMV'er, som i de fleste medlemsstater er etableret i henhold til national lovgivning. Derved bliver statuten for det europæiske private selskab sandsynligvis meget lidt attraktiv i disse medlemsstater og en meget mindre bæredygtig mulighed for SMV'erne.

Afslutningsvis vil jeg sige, at der er en række brugbare løsninger i Deres betænkning. Nogle af dem kunne meget vel bane vejen for et hurtigere kompromis mellem medlemsstaterne. Kommissionen hilser derfor vedtagelsen af denne betænkning velkommen.

Endelig, for så vidt angår grænseoverskridende flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted, har Kommissionen ved tidligere lejligheder informeret Parlamentet om sine årsager til ikke at foreslå det 14. selskabsdirektiv. Disse årsager gælder stadig. Vi er enige med ordføreren i, at selskaber skal kunne etablere sig frit inden for det indre marked og flytte deres vedtægtsmæssige hjemsteder fra ét land til et andet. Vi er dog ikke overbevist om, at den bedste løsning til at opnå dette er at foreslå ny lovgivning. EF-Domstolens retspraksis gør det helt klart muligt at flytte selskaber. Desuden danner eksisterende lovgivning – direktivet om grænseoverskridende fusioner – rammen om flytningen, herunder nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for tredjeparter. Direktivet om grænseoverskridende fusioner gør det især muligt for et selskab at etablere et datterselskab i et andet land og derefter fusionere det eksisterende selskab med datterselskabet. Flytningsproceduren og de sikkerhedsforanstaltninger, som Retsudvalget har foreslået, er meget lig dem, der er fastlagt i direktivet.

Vores økonomiske analyser viser, at kompleksiteten af proceduren for grænseoverskridende flytninger vil kunne sammenlignes med kompleksiteten af proceduren for grænseoverskridende fusioner. Direktivet om grænseoverskridende fusioner skulle omsættes af medlemsstaterne senest i december 2007. Det er for tidligt at vurdere dets fulde anvendelse. Før der iværksættes ny lovgivning, skal Kommissionen evaluere, hvordan disse nye eksisterende rammebestemmelser fungerer i praksis. Vi er heller ikke overbevist om, at direktivet forbedrer den eksisterende situation under national lovgivning og EF-Domstolens retspraksis på dette område.

I lyset af ovennævnte og det forhold, at den indeværende valgperiode er ved at udløbe, ville det være mere passende for den næste Kommission at beslutte, hvordan den vil behandle spørgsmålet om flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted. Til den tid vil det også stå mere klart, hvordan spørgsmålet om flytning af selskabers vedtægtsmæssige hjemsted blev løst i statuten for det europæiske private selskab.

Gunnar Hökmark, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. – (SV) Hr. formand! De små virksomheders vilkår i dag har afgørende betydning for beskæftigelsen fremover. De er afgørende for vores evne til at komme ud af denne krise og opnå en bedre og mere kvalificeret og konkurrencedygtig økonomi. Det er de små virksomheder, der fremmer innovationen, men det er også de små virksomheder, der har de største kreditproblemer i de enkelte medlemsstater og i Unionen som helhed.

Vores hensigt med statuten for det europæiske private selskab – og her vil jeg gerne takke Kommissionen for forslaget og ordføreren for hendes arbejde – er at åbne det indre marked for små virksomheder i samme omfang som for store virksomheder. Der er i denne henseende behov for nye tiltag. Som vi har drøftet i Økonomi- og Valutaudvalget, er det et spørgsmål om at forenkle reglerne betydeligt, hvilket vil åbne dørene for de små virksomheder.

Det handler om at sørge for, at små virksomheder kan deltage i offentlige indkøb på lige fod med store virksomheder gennem den måde, hvorpå de offentlige indkøb gennemføres. Det handler om at gøre det nemmere for små virksomheder at handle på tværs af grænserne, herunder vedrørende spørgsmål som f.eks. betaling af moms, og om at bekæmpe bureaukratiet, der på nuværende tidspunkt virker prohibitivt. Det handler endvidere om at give de europæiske finansielle markeder bedre vilkår for ekspansion og vækst ved at skabe et bedre kreditmarked for små virksomheder gennem arbejdet i Den Europæiske Investeringsbank og andre aktører. Endelig skal jeg bemærke, at

Småt er smukt. Små virksomheder vokser sig større og skaber nye job og større velstand.

Harald Ettl, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. – (DE) Hr. formand! På nuværende tidspunkt medfører flytningen af en virksomheds hjemsted administrative hindringer, omkostninger og sociale følger samt manglende retssikkerhed for aktionærer, kreditorer og arbejdstagere. En offentlig høring i 2004 gjorde det klart, hvor vigtigt det var at vedtage et 14. selskabsdirektiv.

Derfor opfordrer jeg Kommissionen til at forelægge et forslag til retsakt om dette hurtigst muligt med det dobbelte formål at forenkle virksomheders mobilitet og sikre, at spørgsmålet om medbestemmelse i forbindelse med flytningen af en virksomheds hjemsted ikke overlades til Domstolen.

Et kommende 14. selskabsdirektiv må ikke blive en flugtrute bort fra systemer med en høj grad af medbestemmelse. Eksisterende rettigheder må under ingen omstændigheder omgås. Med henblik på at sikre sammenhængen i og den substantielle karakter af procedureerne for medarbejdernes medbestemmelse bør der henvises til direktivet om samarbejdsudvalg, det tiende direktiv og direktivet om information og høring af arbejdstagere. Det er afgørende, at denne information forelægges i god tid, og at der forelægges en plan for flytningen forud for en eventuel flytning af et selskabs hjemsted.

Donata Gottardi, *ordfører for udtalelsen fra Økonomi- og Valutaudvalget*. – (IT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Forordningen om europæiske private selskaber, som vi skal vedtage, fuldender rammerne for den type virksomheder, der skal reguleres på europæisk niveau. I visse afsnit bærer den endelige tekst præg af den tekst, der blev vedtaget af Økonomi- og Valutaudvalget.

Jeg beklager, at vi ikke benyttede lejligheden til at opfordre Kommissionen til at være mere modig og træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at indføre et specifikt beskatningssystem, et egnet regnskabsystem og ensartede regler for afvikling, insolvens, konvertering, fusion, spaltning, opløsning og ugyldighed.

For mange områder hører fortsat under national selskabsret, hvilket fører til overlapninger og øgede omkostninger. Hvis vi er enige om betydningen af at skabe et fælles europæisk system, og hvis vi ønsker at undgå opportunistiske flytninger, ville det, nu hvor rammerne er fuldendte som følge af indførelsen af det europæiske selskab og det europæiske andelsselskab, være en god idé at tage spørgsmålet op igen og gå videre med det.

Harald Ettl, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (DE) Hr. formand! Kommissionens forslag om det europæiske private selskab som led i Small Business Act havde alvorlige svagheder. Der blev stort set ikke taget hensyn til kreditorers, ansattes, forbrugeres og små leverandørers interesser. For blot at nævne nogle få af bestemmelserne blev der stillet forslag om en mindstekapital på 1 euro. Endvidere var der tale om utilstrækkelige registreringsprocedurer, og der blev ikke stillet krav til grænseoverskridende aktiviteter og adskillelse af artiklerne om selskab, hjemsted og forretningssted.

Sidstnævnte ville have ført til en omgåelse af bestemmelserne om medarbejdermedbestemmelse. Alle nye europæiske direktiver om selskabsret bør bidrage til at nå målet om at harmonisere arbejdstagernes rettigheder og de europæiske standarder for medbestemmelse på grundlag af Lissabontraktaten, herunder chartret om grundlæggende rettigheder. Arbejdstagernes rettigheder er centrale i et socialt Europa.

Anja Weisgerber, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Små og mellemstore virksomheder er ryggraden i vores samfund og står for 67 % af beskæftigelsen i den europæiske private sektor.

Jeg bifalder derfor i høj grad tænk småt først-princippet og agter at sikre, at det tages i betragtning i beslutningstagningen på alle politiske og administrative niveauer. Især i disse tider med finanskrisen er det vigtigt at skabe en reel, håndgribelig merværdi for de små og mellemstore virksomheder med henblik på at styrke disse virksomheder som en stabiliserende faktor i krisen.

Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender var jeg involveret i at formulere de idéer, der nu skal stemmes om. Adskillige af mine forslag er blevet inddraget i teksten, herunder betydningen af princippet om flexicurity. Dette begreb bør skabe fleksible arbejdsmarkeder, der også har en høj grad af beskæftigelsessikkerhed.

Min opfordring til, at arbejdsretten skal udgøre et pålideligt retsgrundlag for små og mellemstore virksomheder, er også blevet inddraget. SMV'er har ofte ikke råd til deres egne juridiske afdelinger eller HR-afdelinger og er derfor afhængige af enkle og klare bestemmelser.

Et af mine vigtigste krav – "SMV-testen" for lovgivningsinitiativer – blev også støttet af det korresponderende udvalg. Bureaucrati skal tages i opløbet. Der bør systematisk gennemføres konsekvensanalyser i forbindelse

med ny lovgivning. Inden deres vedtagelse skal alle EU-bestemmelser undersøges, for så vidt angår deres indflydelse på SMV'er. Det er vigtigt for mig, at resultatet af denne SMV-test underlægges en individuel evaluering foretaget af en uafhængig instans, og denne idé er inddraget i teksten.

SMV'er står over for særlige udfordringer i forbindelse med den globale finanskrisen. Derfor bifalder jeg i særlig høj grad betænkningens opfordring til, at Stoibers forslag om gruppen på højt plan af uafhængige aktører vedrørende administrative byrder gennemføres så hurtigt som muligt. Vi skal handle hurtigt, hvis vi skal udnytte dette potentiale.

Othmar Karas, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. – (DE) Hr. formand! Vi ved alle, at vores evne til at bygge videre på små og mellemstore virksomheders vækst- og innovationspotentiale er afgørende for EU's velstand. SMV'er spiller også en afgørende rolle i at komme igennem krisen. Vi skal derfor lette deres byrde og støtte dem ud fra princippet om, at færre regler potentielt har meget større betydning for SMV'erne.

Som formand for Den Tværpolitiske Gruppe om Små og Mellemstore Virksomheder vil jeg dog gerne understrege, at Small Business Act blot er en hensigtserklæring fra stats- og regeringsoverhovedernes side. Hensigtserklæringer alene er ikke til gavn for SMV'er, og derfor har vi klart og tydeligt opfordret til, at national og europæisk lovgivning underkastes tænk småt først-princippet, og vi har i den forbindelse stillet fire krav.

For det første skal medlemsstaterne oplyse, hvordan og inden for hvilke frister de vil gennemføre nøgleelementerne i tænk småt først-princippet i den nationale lovgivning. For det andet skal medlemsstaterne underrette Parlamentet om de fremskridt, der er opnået, for så vidt angår gennemførelsen af tænk småt først-princippet, i deres årsrapporter om de nationale reformprogrammer som led i Lissabonprocessen. For det tredje er der behov for standardkriterier for evalueringen af fremskridtene, for så vidt angår gennemførelsen af tænk småt først-princippet. For det fjerde skal vi sikre, at tænk småt først-princippet finder anvendelse i al kommende fællesskabslovgivning. Derudover er det min holdning, at den eksisterende lovgivning som svar på aktuelle begivenheder bør undersøges, for så vidt angår dens procykliske indvirkning på SMV'er. Vi er nødt til at reagere hurtigt.

Formanden. - Vi kan desværre ikke høre Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, da Anni Podimata ikke er til stede på nuværende tidspunkt.

Nicole Fontaine, *for PPE-DE-Gruppen*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne understrege betydningen af denne forhandling under ét om SMV'er, og jeg håber virkelig, at SMV'erne hører det stærke budskab, som Parlamentet sender dem.

Vores gruppe bifaldt i høj grad udkastet til Small Business Act, som Kommissionen forelagde os i juni 2008. Det er korrekt, at der siden 2000 er taget initiativer vedrørende SMV'er. Disse initiativer var velkomne, men utilstrækkelige. Hvorfor utilstrækkelige? Fordi de ifølge de berørte parter alt for ofte blot var et udtryk for gode intentioner. I dag er vi nødt til at tage yderligere skridt. Small Business Act giver os muligheden for det, da den er en del af en proaktiv global tilgang.

Jeg vil gerne understrege, at Parlamentet allerede har haft succes, da Rådet (konkurrenceevne) efter vores mundtlige forespørgsel fra december enstemmigt vedtog den handlingsplan, som kommissær Figel nævnte lige før.

Det var naturligvis et udtryk for regeringernes stærke politiske vilje, og jeg hilser i dag Edit Herczogs fremragende betænkning velkommen, da den kommer i forlængelse heraf på det helt rigtige tidspunkt. Jeg er også meget tilfreds med kvaliteten af samarbejdet og det fremragende arbejde, som vi har gjort i Udvalget om Industri, Forskning og Energi. Vi har kun stillet to ændringsforslag. Det viser, hvor godt vi har gjort vores arbejde.

I vores gruppe er vi – med de ændringsforslag, som vi har stillet, og som vores ordfører har accepteret – gået i gang med at lede efter en måde, hvorpå medlemsstaterne og EU-institutionerne i højere grad kan inddrages med henblik på at sikre, at de planlagte tiltag reelt skaber merværdi for SMV'erne.

Vi har opfordret til, at tænk småt først-princippet bliver en obligatorisk og integreret del af al kommende lovgivning. Vi har insisteret på fællesskabspatentet og naturligvis også på, at de nødvendige finansielle ressourcer gøres tilgængelige på en effektiv og hurtig måde.

Ieke van den Burg, *for PSE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne kommentere Kommissionens indlæg.

For det første er det beklageligt, at kommissærens kollega, Charlie McCreevy, ikke er til stede – væddeløbssæsonen må være gået i gang! Det er yderst beklageligt, da selskabsret er et meget vigtigt emne for os og kernen i hans portefølje. For det andet er jeg ikke tilfreds med Deres argumenter mod Parlamentets forslag om medarbejderes medbestemmelse, hr. kommissær! Vi tilkendegav tydeligt, at dette ikke kun gælder små virksomheder, men at statuten for det europæiske private selskab er tilgængelig for alle virksomheder. Der er ingen størrelsesmæssige begrænsninger. Vi ønsker ikke, at statuten for det europæiske private selskab giver mulighed for at misbruge og omgå eksisterende lovgivning – navnlig i nationale traditioner – hvilket er et meget vigtigt aspekt i medbestemmelsen. Vi ønsker ikke, at der er mulighed for at "shoppe rundt", og at der skabes et nyt Delaware i EU, hvor selskaber kan omgå denne type lovgivning.

For det tredje, for så vidt angår det 14. selskabsdirektiv – som vi ved, at Charlie McCreevy ikke er stor tilhænger af – gentog De de argumenter, som han fremlagde. Han bør tage til efterretning, at Parlamentet virkelig ønsker, at han forelægger et sådant forslag.

For det fjerde har vi indgivet et beslutningsforslag med det formål at anmode Kommissionen om at høre arbejdsmarkedets parter på grundlag af artikel 138. Det ville have været hensigtsmæssigt med en sådan høring, inden vi traf beslutning om en forordning vedrørende statuten for det europæiske private selskab, da spørgsmålet om konsultation behandles i EF-traktatens artikel 138, i henhold til hvilken arbejdsmarkedets parter skal konsulteres. Dette er ikke sket. Vi anmoder nu om, at det sker umiddelbart efter. Hvis jeg hører en lignende reaktion fra Kommissionen, vil jeg imidlertid genoverveje sagen alvorligt og foreslå min gruppe, at vi på ny drøfter, om vi kan støtte SPE-forslaget. De kan måske ringe til Charlie McCreevy og Vladimir Špidla i aften og finde ud af, om der kan forelægges et bedre forslag om dette i morgen inden afstemningen.

Kort sagt – fordi jeg nu er ved at have opbrugt min taletid – er PSE ikke imod muligheden for, at små og mellemstore virksomheder kan få den nye statut – vi støtter dette – men vi er imod denne form for misbrug. Vi indgik et godt kompromis med ordføreren. Det er meget moderne og tidssvarende og meget aktuelt på nuværende tidspunkt i lyset af de katastrofale forsøg fra aktionærers og finansielle markeders side på at finde en bedre ledelsesform for virksomheder, hvori de ansatte har en andel. De er virkelig nødt til at drøfte med Deres kollega og med de ansvarlige kommissærer, om der kan afgives en mere positiv erklæring over for Parlamentet.

Jean Marie Beaupuy, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil selvfølgelig også gerne lykønske Edit Herczog for den glimrende betænkning med 90 punkter om Small Business Act.

Parlamentets arbejde vil imidlertid kun have reel betydning, hvis det gennemføres hurtigt og effektivt i hver enkelt medlemsstat, hr. kommissær!

De sagde i Deres indledende bemærkninger, at De på basis af denne betænkning ville udvikle en global strategi, men at De ville være opmærksom på, at vi befinder os i en finansiel krise, en økonomisk krise og en klimakrise, der kræver hurtige svar fra vores side.

Jeg vil komme med to eksempler. Første eksempel: Jeg opfordrer til, at virksomheder betales inden for 30 dage. Dette fremgår af punkt 87 om Samhørighedsfonden. Jeg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre, at alle offentlige kontrakter afregnes over for virksomhederne inden for 30 dage.

I lyset af at 20 % af alle konkursbegæringer skyldes forsinkelser i offentlige myndigheders betalinger, kan vi se, i hvor høj grad dette tiltag fra regeringernes og Kommissionens side ville nedbringe arbejdsløsheden, der stiger dagligt.

Andet eksempel: bureaukrati. I punkt 72 opfordrer vi til at nedbringe de administrative byrder med mindst 25 %. Som direktør for en virksomhed har jeg ventet på en sådan konkret foranstaltning i årevis. Direktører er der ikke for at udfylde formularer hele dagen. De er der for at stille produkter og tjenesteydelser til rådighed for vores medborgere.

Hvis De tager disse forslag til efterretning – ikke blot i forbindelse med den globale strategi, som De ønsker at udvikle, men også for så vidt angår regeringernes og Kommissionens praktiske svar – vil der som led i den nuværende genopretningsplan være bestemmelser, der sikrer vores medborgere omgående løsninger.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på fire aspekter. For det første håber jeg, at Klaus-Heiner Lehnes betænkning i høj grad vil tilskynde Kommissionen til at træffe egnede retlige foranstaltninger, der i overensstemmelse med den traktatfæstede etableringsfrihed

giver virksomheder mulighed for at flytte deres hjemsteder inden for EU uden overdrevne administrative byrder.

For det andet bør denne type flytninger omvendt bidrage til at beskytte aktionærers, kreditorers og især ansattes eksisterende rettigheder. Jeg håber også, at ordførerens forslag, herunder udarbejdelse af et forslag om flytning og især en rapport, hvori de retlige og økonomiske aspekter af flytningen begrundes og forklares, og hvori der redegøres for følgerne af flytningen over for aktionærer og medarbejdere, ikke viser sig at blive en yderligere hindring for virksomheders flytning.

For det fjerde lader det til, at konkurrence, for så vidt angår beskatning og løn, var en særlig motiverende faktor bag forslaget, da den blev opfattet som havende positive virkninger på hastigheden af den økonomiske vækst i de enkelte medlemsstater og derfor i hele EU.

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Udkastet til en statut for det europæiske private selskab forelægges af Kommissionen som en del af Small Business Act.

Inden for disse rammer og efter amerikansk model var det fra begyndelsen et spørgsmål om at afsætte en nærmere bestemt del af de offentlige kontrakter til små virksomheder. Sådanne gode intentioner kan kun bifaldes.

Det er desværre en helt anderledes situation, nu hvor forslaget er stillet ledsaget af det europæiske private selskab. For det første er der målvirksomhedernes størrelse. I stedet for små virksomheder har det mere vage begreb "små og mellemstore virksomheder" sneget sig ind. Dette har i sidste ende – og her læser jeg op fra begrundelsen til det forslag til forordning, som Kommissionen har vedtaget – ført til en statut, der samtidig kan "være til fordel for større virksomheder og grupper". Dette ændrer hele politikens filosofi. Hvad vil der nu ske med disse pseudo-SMV'er? Reelt vil de blive datterselskaber af multinationale selskaber, der, som vi ved, længe har efterspurgt en enkelt, mindre bindende statut end den, der på nuværende tidspunkt finder anvendelse på de virksomheder, som de kontrollerer i de forskellige europæiske lande.

Lad os se på de fordele, som virksomheder kan drage af statuten for det europæiske private selskab. Det er ikke længere et spørgsmål om at sikre lettere adgang til offentlige kontrakter. Derimod – og her henviser jeg igen til Kommissionens begrundelse – er formålet "at forbedre rammebetingelserne for virksomhederne i det indre marked". I denne forbindelse kan alle europæiske private virksomheder have deres hjemsted i ét land og deres reelle aktiviteter i et andet. De kan også flytte deres hjemsted til en hvilken som helst medlemsstat efter eget valg.

Hvordan kan vi undgå at opfatte disse bestemmelser som andet end en mulighed for, at de pågældende virksomheder kan etablere postkasseselskaber uden forpligtelser på meget lempelige vilkår for virksomhederne? Anfører Kommissionen endda ikke, at "den lov, som skal anvendes, er loven i den medlemsstat, hvor SPE-selskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, som gælder for aktieselskaber"?

Som Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation så rigtigt bemærker, er der stor fare for, at virksomheder vil bruge statuten for det europæiske private selskab til at omgå den mest beskyttende lovgivning for arbejdstagere.

Vi forstår nu, hvorfor Kommissionen ikke hørte fagforeningerne, inden den vedtog sit forslag, og stillede sig tilfreds med en rent formel onlinehøring.

Sammenfattende lader det ved læsning af forslaget til forordning til, at "små virksomheder" først og fremmest tjener som et politisk udstillingsvindue, der skal gøre det acceptabelt at genindføre det berygtede oprindelseslandsprincip. Det er blot et forklædt Bolkestein-direktiv.

Derfor foreslår min gruppe, at Parlamentet sender et klart signal til Kommissionen og Rådet ved at forkaste dette forslag om en statut for det europæiske private selskab.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at vi skal løse denne krise for de små og mellemstore virksomheder på en ægte europæisk måde. Vi er vidne til en sygdom, der rammer små og mellemstore virksomheder på hele kontinentet, og som skyldes manglende adgang til kredit. Problemet er, at bankerne ikke låner penge til virksomheder, og det er en kendsgerning, at visse regeringers forsøg på at finansiere bankerne, så de kan finansiere de små virksomheder, har været en fiasko, fordi ingen ved, hvor stor en gæld bankerne reelt kæmper med på nuværende tidspunkt.

Jeg foreslår derfor, at de nationale stater ved at nationalisere deres nationale banker får trykt penge eller vouchere, der svarer til penge, til finansiering af små virksomheder. Der blev for nylig gjort et forsøg herpå i Taiwan, der udstedte vouchere, der i alle henseender svarede til penge, og gav dem – i form af personlige vouchere – til taiwanske borgere. Dette betød, at der reelt blev udstedt 3 mia. USD eller EUR i Taiwan.

Vi er nødt til at gøre det samme. Vi skal give kredit til små virksomheder ved at udstede penge, som var vi i praksis stater, der ikke længere var i gæld, men derimod stater med overskud.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil koncentrere mig om det første emne til forhandling, nemlig statuten for det europæiske private selskab. Som De ved, foretager kun 8 % af de europæiske små og mellemstore virksomheder grænseoverskridende transaktioner på et tidspunkt, hvor små og mellemstore virksomheder udgør omkring 99 % af virksomhederne i EU.

Dette viser manglerne i den politik til fremme af samhandelen inden for Fællesskabet, der er blevet ført hidtil. Det viser også behovet for at træffe målrettede foranstaltninger med henblik på at etablere fælles og mere gunstige lovgivningsmæssige rammer på europæisk niveau.

Den globale økonomiske krise har nu ramt realøkonomien, nemlig de millioner af små og mellemstore virksomheder i hele Europa. Under de nuværende omstændigheder skal vores hovedmålgruppe være små, effektive virksomheder.

Kommissionens forslag til Rådets forordning er et skridt i den rigtige retning, hvilket efter min mening er så vidt muligt at nedbringe den administrative byrde for europæiske små og mellemstore virksomheder, som skal leve op til forskellige lokale administrative krav for at etablere en virksomhed.

Europæiske private selskabers fleksibilitet og ensartethed, kravet om et grænseoverskridende element, forenklingen af kontrollen af lovligheden af stiftelsesoverenskomsten og vedtægterne og princippet om en startkapital på 1 euro er hovedpunkterne i en strategi, der meget vel kan sætte fornyet skub i udviklingen af iværksætterånden i Fællesskabet.

Til sidst vil jeg gerne lykønske ordføreren, Klaus-Heiner Lehne, for hans indsats for en vellykket indgåelse af et kompromis mellem de forskellige holdninger, der blev formuleret af hans kolleger i Retsudvalget og i de forskellige politiske grupper.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Hr. formand! Jeg mener, at forhandlingen her til aften vil kunne afklare visse punkter. For det første betyder den kendsgerning, at forhandlingen om europæiske private selskaber finder sted på samme tid som forhandlingen om små europæiske virksomheder, ikke, at et europæisk privat selskab nødvendigvis er en lille europæisk virksomhed.

Som Ieke van den Burg sagde – og jeg mener, at Francis Wurtz også understregede dette i sin kritik af forslaget – er statuten for det europæiske private selskab, som anført i Kommissionens forslag og godkendt af Retsudvalget, et redskab til etablering af virksomheder, som kan være store, og som har visse karakteristika såsom begrænsning af partnernes hæftelse og forbud mod handel på offentlige markeder. Både statuten for det europæiske private selskab og nationale statutter for private selskaber kan imidlertid finde anvendelse på både små og store virksomheder.

Som Ieke van den Burg sagde, er det præcis på grund af det europæiske private selskabs fleksibilitet, at vi skal udvise ekstrem forsigtighed. Dette har været Retsudvalgets opgave. De forholdsvis mange ændringsforslag, der blev vedtaget af Retsudvalget, skal netop forhindre, at det europæiske private selskab, som Ieke van den Burg nævnte, danner grundlag for, at der opstår et europæisk Delaware. Dette er især relevant for et af de to spørgsmål, der bekymrer Francis Wurtz, nemlig medarbejdermedbestemmelse i virksomheder.

Jeg mener, at den ordlyd, der blev vedtaget i Retsudvalget, tydeligt fremhæver disse begrænsninger. Det er ikke et spørgsmål, som Francis Wurtz sagde, om at anvende oprindelseslandsprincippet, men nærmere i overensstemmelse med de bestemmelser, vi har vedtaget i Retsudvalget – og jeg vil anbefale Francis Wurtz at læse de ændringsforslag, som vi har vedtaget – om, at der er en række restriktioner, der forhindrer oprindelseslandsprincippet i at finde anvendelse på de virksomheder, hvori der er en højere grad af medarbejdermedbestemmelse end normalt. De er fuldt ud indbefattet i de ændringsforslag, som vi har vedtaget, og jeg mener, at det med disse ændringer er helt berettiget at vedtage teksten, selv ud fra Francis Wurtz' synspunkt.

Med andre ord handler det om en type europæisk selskab, der findes i alle medlemsstaterne, og som bør harmoniseres inden for EU. Vi må dog ikke i den forbindelse tillade disse virksomheder at blive virtuelle

enheder. De skal etableres i en national sammenhæng og overholde national lovgivning, især inden for så følsomt et område som medarbejdermedbestemmelse.

Det er min overbevisning, at den tekst, der er vedtaget af Retsudvalget, er et afgørende bidrag, og at det ville være en fejl fra Kommissionens side ikke at tage ændringsforslagene i betragtning.

Jeg mener, at Retsudvalgets ændringsforslag netop har til formål at rette op på manglerne i Kommissionens tekst, og at Parlamentet kan vedtage den med god samvittighed, ikke blot på grund af det fremskridt, som den udgør for små virksomheder, men også med henblik på forvaltningen af denne type virksomhed, der eksisterer i henhold til lovgivningen, og som vil være genstand for grundig kontrol fra arbejdstagernes side i et system med medbestemmelse.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Små og mellemstore virksomheder har aldrig været så vigtige, som de er i dag. SMV'er er særlig vigtige i en situation med en økonomisk og finansiel krise, der er forårsaget af de store snarere end de små virksomheder. SMV'er er vigtige, fordi de også snart vil lide under krisen, men alligevel er ansvarlige for så stor en del af vores økonomiske resultater.

I det land, jeg kender bedst, tegner SMV'er sig for 20 % af alle patenter, 40 % af alle bruttoinvesteringer, 49 % af den samlede omsætning, 70 % af alle arbejdstagere og 80 % af alle praktikanter. Det, vi har brug for nu, er en ny tankegang. Vi er nødt til at nulstille. Vi skal fremme iværksætterånden – det er det, som Small Business Act står for.

Jeg vil gerne lykønske Edit Herczog med betænkningen. Det er vigtigt, at vi nu beskriver og opfatter SMV'er som et tværsnit, at vi genovervejer støtteforanstaltninger, at vi giver forrang for små virksomheder i forbindelse med offentlige udbud (tænk småt først), og at vi forhindrer offentlige myndigheder i at gribe ind i konkurrencen. Derfor vil jeg gerne lykønske ordføreren, idet det, der er behov for nu, er skattelettelser i arbejdskraftintensive sektorer.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Fru formand! Jeg bifalder også denne betænkning. Omkring 80 % af alle nye job i EU skabes af SMV'er, og i min egen valgkreds i Dublin er omkring 400 000 ansat i omkring 100 000 virksomheder i SMV-sektoren.

Vi må gøre alt, hvad vi kan på nuværende tidspunkt, for at støtte disse virksomheder i disse vanskelige tider. Jeg er glad for, at EIB har en fond på 31 mia. EUR til små og mellemstore virksomheder, og jeg mener, at der bør gøres en større indsats på dette område.

Kommissionens indsats for at begrænse de administrative byrder og bureaukratiet må støttes. Det betyder en besparelse for EU på omkring 2,3 mio. EUR. Jeg havde et møde med kommissær Verheugen for nylig, hvor vi med irske erhvervsdrivende drøftede de problemer, som de står over for. En idé, man kan kigge nærmere på, er idéen om et stop for nye administrative byrder, der pålægges af EU, da de hæmmer erhvervslivet. I disse vanskelige tider må vi gøre vores bedste for at sikre, at virksomhederne overlever, indtil konjunkturerne forhåbentlig vender.

Dette kan dog ikke ske fra europæisk side alene. De nationale regeringer og lokale myndigheder, der spiller en enorm rolle, skal også gøre deres bedste. Hvis vi ønsker, at vores små virksomheder og beskæftigelsen stabiliseres i EU og i de enkelte medlemsstater, må vi gøre vores bedste for at redde dem.

Udfordringen nu handler om beskæftigelse, og vi må anstrenge os for at opretholde den nuværende beskæftigelse og forhåbentlig i de kommende år skabe nye job. Det er afgørende for os alle.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Fru formand! Det europæiske private selskab er et forsøg på at svække arbejdstagernes sociale rettigheder og arbejdstagerrettigheder yderligere på linje med Bolkestein-direktivet. Det påstås, at det europæiske private selskab vil være til gavn for små og mellemstore virksomheder, men reelt styrker det monopolerne.

Der oprettes en type selskab uden kapital (en enkelt euro er nok), som vil kunne etablere fiktive hjemsteder og flyttes til et hvilket som helst sted. De medlemsstater, der har det laveste beskyttelsesniveau for løn og sociale rettigheder, vil blive anvendt for at omgå og reducere arbejdstagernes rettigheder til det lavest mulige niveau.

Forordningen, der finder umiddelbar anvendelse i medlemsstaterne, ligger i naturlig forlængelse af Bolkestein-direktivet og de arbejdstagerfjendtlige domme, som Domstolen afsagde i Viking-, Laval- og Ruffert-sagerne. Den er en konsekvens og et resultat af Maastrichttraktaten og anvendelsen af de fire friheder. Det europæiske private selskab udstiller de politiske aktører, der stemte for Maastricht, og som forsøgte at snyde arbejdstagerne, da de stemte for Bolkestein-direktivet, ved at lyve og sige, at det ikke ville påvirke arbejdstagernes rettigheder.

Dette er årsagen til, at vi stemmer imod forordningen. Alle dem, der støtter denne antigræsrods politik, beder om problemer.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Den kendsgerning, at små og mellemstore virksomheder tegner sig for 70 % af beskæftigelsen i det private erhvervsliv viser i høj grad deres styrke som iværksættere, da undertrykkende EU-lovgivning gør deres liv unødvendigt vanskeligt.

Jeg gentager derfor min opfordring fra tidligere om, at små og mellemstore virksomheder skal fritages fra regulering under den nuværende økonomiske krise. Udgifterne til EU-lovgivning i Det Forenede Kongerige er blevet skønnet til 107 mia. britiske pund i de seneste 10 år. Det er de 107 mia. britiske pund, der skulle være gået til innovation, en intensiveret eksportindsats og vækst. En stor del heraf er imidlertid blevet brugt på blot at sikre overensstemmelse med lovgivningen. En forenkling af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning, en reduktion af patentudgifter, en lempelse af reglerne om statsstøtte og reelle tiltag mod illoyal konkurrence fra Fjernøsten er afgørende elementer, hvis SMV'erne skal blomstre.

I dag har vi mere end nogensinde brug for familiedrevne SMV'er – små virksomheder – da de har den type engagement og viljestyrke, der skal til for at få os gennem krisen. De har dog brug for vores hjælp, og den skal komme i form af en lempelse af den EU-lovgivning, der tynger dem.

Kurt Lechner (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Mange medlemmer har rejst spørgsmålet om medbestemmelse. Jeg ønsker ikke at komme yderligere ind på dette nu, men jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at medlemsstaternes selskabsret også har til formål at forsvare den offentlige ordens interesser såsom kreditorbeskyttelse, retssikkerhed og forbrugerbeskyttelse – formål, der opfyldes i medlemsstaterne gennem forebyggende lovgivning, f.eks. i form af bestemmelser om formularer og registre. Der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne imellem i denne henseende.

I Retsudvalgets beslutninger tages der hensyn til dette på en lang række punkter – hvilket er yderst tilfredsstillende – ved at holde medlemsstaternes muligheder åbne. I sidste ende modvirkes disse elementer dog, eller de kan modvirkes, medmindre vi gør noget ved den kendsgerning, at hjemstedet og det reelle hovedsæde – dvs. virksomhedens reelle forretningssted – kan være forskellige, da dette i sidste ende gør beskyttelsesforanstaltningerne meningsløse. Virksomheden kan reelt have hjemsted, hvor den ønsker det, og således undgå kravene i det land, hvor den reelt driver forretning. Efter min mening mister medlemsstaterne de facto – om end ikke de jure – en stor del af deres suverænitæt over deres selskabsret og dens lovgivningsfunktioner, da disse kan gøres ugyldige.

Jeg vil gerne tilføje, at dette også vil – eller kan – true det europæiske private selskabs rygte, i hvert fald i de medlemsstater, der har indført strengere lovgivning. Man kunne foreslå, at vi venter og ser, hvad der sker, og efterfølgende foretager de nødvendige justeringer, og jeg ville være enig heri, hvis denne udvikling ikke blev styrket af procedurer og konsensus. Det er min største bekymring. Det er der ingen grund til. Domstolens retspraksis lukker blot hullerne, da vi ikke har et direktiv om flytning af selskabers hjemsted. I den nuværende form ville det europæiske private selskab i bund og grund blot styrke denne opsplittning og forankre den i fællesskabsretten én gang for alle. Derfor vil jeg opfordre Rådet til at tage dette spørgsmål op til fornyet og grundig overvejelse.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Fru formand! Små og mellemstore virksomheder er rygraden i EU's økonomi. Deres dynamik og vækstpotentiale har givet dem en vigtig rolle i EU's politikker.

Vi lykønsker Edit Herczog, da hendes betænkning tilskynder til SMV'ers vækst på grundlag af et princip, der på ingen måde er trivielt, nemlig at vi i EU's politiske og økonomiske tiltag skal tænke småt først.

Small Business Act indeholder lovgivningsmæssige forslag og politiske aftaler, der vil sikre administrative, lovgivningsmæssige og finansielle vilkår, der skaber mulighed for at udvikle disse enheder i den europæiske økonomi. Den nuværende krise og det finansielle systems manglende stabilitet begrænser SMV'ernes adgang til kredit, hvilket hæmmer deres almindelige økonomiske aktivitet. Vi har mere end nogensinde brug for et

koordineret svar på europæisk niveau, og medlemsstaternes initiativer bør struktureres ud fra og rettes ind efter bestemmelserne i det dokument, som vi drøfter i dag.

Til sidst skal det bemærkes, at det navnlig er vigtigt at tildele 30 000 mio. EUR i perioden 2009-2011 til fremme af lån til SMV'er. Dette initiativ er et supplement til rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation og Jeremieinitiativet og vil øge de midler, som SMV'er vil kunne opnå.

Vi er helt overbeviste om, at europæisk koordinering og en europæisk indsats er afgørende for at gøre fremskridt på vejen mod økonomisk genopretning så hurtigt som muligt.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Small Business Act blev udformet i et andet klima end det nuværende på et tidspunkt med vækst og udvikling. Vi skal i dag vedtage teksten i Parlamentet i en helt anden situation, hvor SMV'erne står over for alvorlige problemer i lyset af krisen i fremstillingsindustrien og finanskrisen.

I forbindelse med vedtagelsen af retsakten i Parlamentet mener jeg, at hovedbudskabet til SMV'erne bør være, at Parlamentet og de europæiske institutioner står bag dem og ønsker at styrke den vilje og modstandsdygtighed, som små og mellemstore virksomheder i Europa udviser i krisen. Vi ønsker at fremme disse elementer ved at give udtryk for prioriteringen af denne støtte og for praktiske aspekter. Det skal ske ved at opfordre til større fleksibilitet i lovgivningen og til, at der stilles redskaber til rådighed, der vil skabe et klima, der er mindre fjendtligt mod disse virksomheder.

Derudover mener jeg, at vi bør vise, at vi hjælper SMV'er med det, der på nuværende tidspunkt er den mest kritiske faktor, nemlig adgang til og tilgængelighed af kredit. De midler, som EIB stiller til rådighed, er ikke tilstrækkelige. Det er afgørende, at vi giver udtryk for – og det er det, vi vil sige i morgen – at vi vil gøre mere for at yde kredit til små og mellemstore virksomheder.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Finanskrisen og den deraf følgende økonomiske krise får arbejdsgiverne til at forsøge at ændre deres virksomheders juridiske status med henblik på at nedbringe udgifterne, herunder de udgifter, der er forbundet med arbejdstagernes rettigheder og sociale forpligtelser. Dette er årsagen til, at de søger at registrere deres virksomheders hjemsted i lande, hvor lovgivningen og de økonomiske vilkår giver mulighed for at nedbringe omkostningerne, fordi de juridiske krav såsom mindsteløn eller pensionsbidrag er mere lempelige. Det understreges i betænkningen, at flytning af virksomheders hjemsted på tværs af grænserne ikke bør give virksomheder mulighed for at omgå retlige, sociale og skattemæssige bestemmelser. Arbejdstagernes rettigheder må ikke krænkes. Vi må ikke slække på de sociale standarder. Der bør findes en anden metode til at støtte de små og mellemstore virksomheder såsom adgang til lån.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Edit Herczogs betænkning omhandler små og mellemstore virksomheder, der tegner sig for ca. 70 % af beskæftigelsen og 70 % af EU's momsindtægter. Jeg vil derfor gerne give udtryk for min store påskønnelse af – og støtte til – ordførerens initiativ. I den nuværende krise er SMV'erne tydeligvis i højrisikogruppen. Vi skal derfor sikre bedre social bevidsthed om SMV'erne. De står konstant over for en række forhindringer. Det er meget sværere for dem at få adgang til lån, end det er for store selskaber. Den administrative og bureaukratiske byrde vejer også tungere for SMV'er. Det er altid meget sværere for SMV'er at vinde offentlige kontrakter i Europa, end det er i USA og mange asiatiske lande. Vi har konstateret, at de er afgørende for den europæiske økonomis sundhed. Lad os derfor give dem, hvad de har behov for, nemlig muligheder i denne tid, hvor krisen breder sig som følge af den dominoeffekt, der er sat i gang af de finansielle giganter og de multinationale selskaber.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Vedtagelsen af statuten for det europæiske private selskab vil gøre det muligt at oprette sådanne selskaber, som vil kunne drives i alle medlemsstater på samme vilkår. Formålet er frem for alt at fjerne den nuværende byrdefulde lovgivning for små og mellemstore virksomheder, der opererer på internationalt niveau. For at kunne drive forretning er SMV'erne reelt tvunget til at stifte et selskab i mållandet. Denne proces giver naturligvis – i lyset af at der er 27 forskellige retssystemer i EU – anledning til enorme udgifter. Når der er tale om et europæisk privat selskab, vil ejerne kunne registrere deres virksomhed i samme form, uanset om de opererer i deres hjemland eller i en hvilken som helst anden medlemsstat. Den tid og de penge, der spares på juridisk rådgivning, forvaltning og administrative procedurer, vil utvivlsomt gøre processen mere enkel og hensigtsmæssig for iværksættere, der ønsker at investere.

En af skeptikernes væsentligste bekymringer går på manglen på krav om, at selskabet ejer en tilstrækkelig del af aktiekapitalen til at beskytte kreditorerne. Intet er længere fra sandheden. Selskaber med begrænset ansvar er beviset på, at en virksomhed kan have succes uden at have behov for aktiekapital – disse selskaber

er den mest populære type virksomhed i verden. I dag har aktiekapitalen mistet sin vigtigste funktion, nemlig at beskytte kreditorerne. I forbindelse med et europæisk privat selskab ydes denne beskyttelse via andre mekanismer, som hovedsagelig er baseret på øget gennemsigtighed i selskabets operationer og tættere samarbejde med kreditorer. I dag lægger kommercielle partnere selv ikke så stor vægt på aktiekapital som på cashflow, som siger meget mere om en virksomheds solvens end kapitalen alene.

Der er dog stadig spørgsmålet om arbejdstagernes rettigheder – det er især i denne sammenhæng, at fagforeningerne er bekymrede over risikoen for, at der vil blive slækket på allerede opnåede standarder. Jeg mener dog, at der er tale om falsk alarm. Den foreslåede statut indeholder en entydig bestemmelse, ifølge hvilken medarbejdermedbestemmelse er omfattet af nationale retlige bestemmelser. Det europæiske private selskabs popularitet kan være truet, hvis grænsen for medarbejdermedbestemmelse sættes for lavt. Jeg mener, at minimumsniveauet på 500 medarbejdere bør opretholdes, således at små virksomheder ikke bebyrdes med yderligere omkostninger.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Fru formand! Der bør rettes større opmærksomhed mod SMV'er i EU, da de udgør 99 % af alle virksomheder og tegner sig for 70 % af arbejdsstyrken og næsten 60 % af den europæiske værditilvækst for virksomheder og spiller en afgørende rolle for den europæiske mangfoldighed, innovation og samhørighed.

Det er afgørende, at vi giver dem integrerede rammer, der fremmer iværksættelse, accepterer tænk småt først-princippet i forbindelse med udarbejdelsen af politikker og stimulerer deres enorme potentiale. Administrative instanser bør rette sig ind efter deres behov og familiebaserede tilgang med henblik på at lette deres tilværelse, flytning heraf – især i forbindelse med sygdom, pension eller konkurs – og afvikling heraf.

De 23 mio. europæiske SMV'er kan ikke underlægges samme krav som de 41 000 store selskaber. Det er afgørende at sikre et enklere lovgivningsklima uden uforholdsmæssigt store bureaukratiske byrder. Skridt i denne retning omfatter statuten for det europæiske private selskab, tiltag til oprettelse af virksomheder på 48 timer, reduktion af de administrative udgifter med 25 % inden 2012, oprettelse af en "one-stop-shop" vedrørende moms og reduktion af momssatserne for arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser og et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag.

SMV'er bør øge deres deltagelse i det indre marked og i offentlige indkøb. På nuværende tidspunkt har kun 8 % af SMV'erne grænseoverskridende aktiviteter, og deres deltagelse i offentlige udbud er på 42 %. Metoder til fremme af mere afbalancerede konkurrencevilkår ville være at lette undtagelser i forbindelse med nye statsstøttekategorier, fremme samarbejde, ændre direktivet om forsinket betaling med henblik på at sikre betaling inden for 30 dage og fjerne hindringer for offentlige indkøb.

I disse krisetider er det afgørende med europæiske tiltag til beskyttelse af SMV'ers adgang til finansiering til rimelige priser. Det er også afgørende at træffe foranstaltninger til konstant at øge formidlingen af viden og hjælpetjenesternes effektivitet.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Fru formand! Vi ved, at små virksomheder udgør ryggraden i vores økonomi. Især i denne tid er det nødvendigt, at EU og medlemsstaterne gør tingene enklere for de små virksomheder, både for dem, der allerede eksisterer, og for kommende virksomheder, ved at reducere antallet af regler, reducere bureaukratiet og sænke omkostningerne. Små og mellemstore virksomheder har en helt anden kapacitet end traditionelle store virksomheder, når det drejer sig om at tilpasse sig nye omstændigheder og anvende nye opdagelser og teknologi.

Ud over at gøre det nemmere for små virksomheder at deltage i offentlige udbud ved at give bedre adgang til det indre marked, ved at gøre det lettere at indhente kapital og ved at gøre bestemmelserne om statsstøtte ikkediskriminatoriske bør der også ske en holdningsændring i beslutningstagningen samt i skoler, universiteter og på arbejdspladsen. Forskning viser, at der er en stærk sammenhæng mellem iværksættelse og vækst. Det kommende svenske formandskab vil især træffe målrettede foranstaltninger til fremme af kvinders iværksættelsestiltag, hvilket er en vigtig europæisk strategi for fremtiden.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Fru formand! Under denne forhandling skal vi være bevidste om, at der i sidste ende ikke er tale om en lovgivningsmæssig standard – og som sådan en fællesskabsbestemmelse, der finder anvendelse i de forskellige medlemsstater – men nærmere en række retningslinjer, der skal sikre, at alle EU-medlemsstaterne anvender en fælles tilgang til små og mellemstore virksomheder.

Der er mange aspekter i dette spørgsmål, men jeg vil nævne tre, som jeg opfatter som særligt vigtige.

For det første er det nødvendigt at fjerne mange af de juridiske barrierer, mange af forhindringerne og en stor del af det bureaukrati, der – i visse lande i enormt omfang – hindrer oprettelsen af små virksomheder og udviklingen af disse virksomheder, når de er oprettet. Alt dette kræver finansielle og menneskelige ressourcer til at tackle den voldsomme mængde overdreven lovgivning, og disse ressourcer kan ikke anvendes til andre formål.

For det andet er der spørgsmålet om teknologisk innovation og anvendt forskning. Til dette formål skal vi også øge vores indsats for at sikre, at SMV'er har adgang til fællesskabsprogrammer, der også i mange tilfælde tynges af for meget bureaukrati.

Endelig mener jeg, at forholdet mellem SMV'er og uddannelsessektoren er afgørende. Hvis SMV'erne, de små virksomheder, ikke bliver det naturlige forum for videreuddannelse på forskellige uddannelsesniveauer, vil vi, eller nærmere SMV'erne, ikke længere have en række ekstraordinære ressourcer – og hermed mener jeg personer, der uddannes.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Fru formand! Dette forslag til retsakt svarer i vid udstrækning til Europa-Parlamentets beslutning med henstillinger til Kommissionen om statuten for det europæiske private selskab, der blev vedtaget for to år siden. Formålet med forslaget er at skabe en standardiseret type virksomhed i henhold til fællesskabslovgivningen, som vil være attraktiv for små og mellemstore virksomheder, som vil være baseret på forenklede vilkår, og som vil holde den bureaukratiske byrde på et minimum.

Den mindstekapital på 10 000 EUR, som Kommissionen foreslog, kan være til gavn for virksomhedens image ved at sikre et vist troværdighedsniveau. På den anden side er dette beløb sværere at få adgang til i nogle medlemsstater end i andre. Aktiekapitalen bør ikke være en alvorlig barriere for at starte en virksomhed, og jeg støtter derfor kompromisændringsforslaget fra Retsudvalget, der sætter mindstekapitalen for et europæisk privat selskab til 1 euro, men som er ledsaget af et krav om, at selskabets ledelsesorgan skal undertegne en solvenserklæring.

For så vidt angår spørgsmålet om medarbejdermedbestemmelse i virksomheder, bør der træffes bestemmelser herom i lovgivningen i det land, hvor selskabet har sit hjemsted. Der bør imidlertid indrømmes en mindre fritagelse fra denne regel, såfremt et vist antal medarbejders ret til medbestemmelse, som måtte finde anvendelse i den medlemsstat, hvor de reelt arbejder, begrænses af den gældende lovgivning i det land, hvor det europæiske selskab har hjemsted. I dette tilfælde ville virksomhedens ledelse være forpligtet til at etablere en ensartet medbestemmelsesordning som en del af en aftale, der forhandles på plads med medarbejderrepræsentanter.

Endelig vil jeg gerne tilføje, at denne nye type virksomhed ikke erstatter andre typer virksomheder, der allerede findes i de forskellige lande, men tilbyder et alternativ hertil, og kun når specifikke betingelser for etableringen af en sådan virksomhed er opfyldt.

Giles Chichester (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Som leder af en lille virksomhed med omkring 25 års erfaring i "den virkelige verden" støtter jeg hovedtrækkene i Small Business Act og Edit Herczogs betænkning fra mit udvalg.

Jeg bifalder især forslaget om et direktiv om reducerede momssatser for arbejdskraftintensive og lokalt leverede tjenesteydelser, især på nuværende tidspunkt.

Jeg bifalder også de ændringsforslag, hvori der opfordres til inddragelse af resultaterne fra ekspertgruppen på højt niveau om en reduktion af den administrative byrde. Hvis der er noget, de små virksomheder har brug for, er det en reduktion af den administrative byrde.

Jeg bifalder også det ændringsforslag, hvori det understreges, at der snarest muligt skal indgås en aftale om et fællesskabspatent, der er tilpasset SMV'ernes behov. Men "snarest muligt" og "fællesskabspatent" er ikke ord og begreber, der hænger sammen.

Jeg bifalder også opfordringen til at forbedre adgangen til finansiering, da adgang til finansiering er afgørende for de små virksomheders overlevelse – og vækst – i det nuværende økonomiske klima.

Jeg har dog to forbehold. Det første angår forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag. Jeg er bange for, at dette vil mindske SMV'ernes og medlemsstaternes fleksibilitet. For det andet er jeg i tvivl om fordelene og ulemperne ved at ændre direktivet om forsinket betaling. Jeg har personligt altid været i tvivl

om fordelene ved dette tiltag vedrørende små virksomheder, da jeg føler, at de er bedre tjent med at forvalte deres egen kredit, frem for at lade dette være op til lovgivningen.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! I denne betænkning understreger vi SMV'ernes betydning, herunder familievirksomheder og kooperativer. Jeg vil gerne lykønske min kollega, Edit Herczog, da hendes betænkning er afgørende i denne henseende. Der er udarbejdet andre dokumenter og tekster på dette område, og det er vigtigt, at de stemmer overens. Jeg kan f.eks. nævne det europæiske Eurostars-program og betænkningen om prækommercielle indkøb.

Denne betænkning fremhæver også de mange muligheder for at reducere bureaukratiet for at gøre det nemmere at etablere denne type virksomhed med henblik på at drage nytte af deres evne til at tage initiativer, starte nye virksomheder, fremstille nye produkter og levere nye tjenesteydelser, der er tilpasset forbrugernes og andre virksomheders behov, og således fremme udvikling i den europæiske økonomi. Jeg vil gerne nævne et aspekt, der efter min mening er meget vigtigt. Det drejer sig om det spørgsmål, der tages op i punkt 47 i Edit Herczogs betænkning. Det er tilrådeligt at ændre visse aspekter af medlemsstaternes rets- og skattesystemer i denne henseende, da den aktuelle model i de fleste medlemsstater kan virke afskrækkende for overdragelsen af virksomheder, navnlig af familievirksomheder, og således øge risikoen for likvidation eller lukning af virksomheden. Medlemsstater skal derfor grundigt revidere deres retlige og beskatningsmæssige rammer for at lette betingelserne for virksomhedsoverdragelser og fremme og anvende effektive modeller for virksomhedsoverdragelser til medarbejdere som et alternativ til lukning af virksomheden. Denne tilgang vil også sikre bevarelse af arbejdspladser og geninvestering af overskud med henblik på at sikre en bedre udvikling af disse virksomheder.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at støtte til små og mellemstore virksomheders innovative projekter, lettere adgang til europæiske fonde og øget adgang til kredit – især, men ikke kun, i den aktuelle situation – er afgørende faktorer til støtte for SMV'erne.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne takke ordføreren og de personer, der har arbejdet med den måske vigtigste retsakt i denne valgperiode.

Det skal understreges, at vi tillægger SMV'er og iværksætterier blandt kvinder særlig betydning, og eftersom vi lige har fejret den internationale kvindedag den 8. marts, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sende mine bedste tanker til kvinderne. Det må dog understreges, at dette er en relativt kompleks retsakt, hvori vi har inddraget alle de aspekter, som vi kunne inddrage, vedrørende SMV'er. Vi skal begrænse de administrative byrder og rette særlig opmærksomhed mod forsknings- og udviklingstiltag i SMV'er og finansiering af disse tiltag.

Det er min overbevisning, at denne retsakt vil være et skridt i den rigtige retning i den aktuelle økonomiske krise, da den europæiske økonomi har brug for samhørighed og for sin største drivkraft, SMV'erne. Derfor mener jeg, at vi i videst muligt omfang skal støtte Kommissionen og Rådet, fremskynde vedtagelsen af denne retsakt og blive i stand til at fremhæve den europæiske økonomis styrke og dynamik på dette område, således at vi her i Europa kan holde fast i alt, hvad den europæiske økonomi og produktion står for.

Endelig skal vi opfordre Kommissionen til at finde så mange finansieringskilder som muligt og stille så mange kreditmekanismer til rådighed for SMV'erne som muligt.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Fru formand! For så vidt angår betænkningen om små og mellemstore virksomheder, vil jeg først og fremmest lykønske Kommissionen og især ordføreren, Edit Herczog, for det fremragende stykke arbejde, de har udført. Samtidig beklager jeg, at denne betænkning ikke blev udarbejdet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 39, ifølge hvilken Parlamentet kan anmode Kommissionen om at fremsætte konkrete forslag til retsakter.

Specifikt mener jeg, at det for medlemsstaternes skyld er vigtigt, at vi kræver, at de rapporterer om fremskridt i deres årlige Lissabonrapporter. Ellers vil størstedelen af de gode anbefalinger heri blot være tomme ord. Jeg er også enig med Edit Herczog i, at fortrinsbehandling af de nye medlemsstater, og især dem uden for euroområdet, er en vigtig politisk konsekvens heraf. De er i en særlig vanskelig situation og er endda mindre gunstigt stillet end de generelt ufordelagtigt stillede små og mellemstore virksomheder, og de kan komme til at spille en ekstremt vigtig rolle i overvindelsen af krisen.

Jeg skal blot nævne nogle få elementer vedrørende det indre marked. Det er bekymrende, at kun 8 % af SMV'erne har grænseoverskridende aktiviteter. Denne procentdel skal øges. Mentorordninger er særlig vigtige i bestræbelserne på at fremme sådanne aktiviteter. Dette kan dels opnås ved at reducere de administrative

byrder og dels gennem aktiviteter vedrørende moms såsom en "one-stop-shop" eller reducerede momssatser. Derudover skal vi fremme øget SMV-deltagelse i offentlige indkøb på fællesskabsniveau ved f.eks. i højere grad at vælge SMV'er som hovedordremodtagere eller ved at rette udbudsprocedurer specifikt mod sådanne virksomheder.

SME Circle (SMV-arbejdsgruppe), som jeg er formand for, vil meget gerne se resultater, for så vidt angår etableringen af et omfattende garanti- og kreditsystem på EU-niveau. Jeg håber, at de nye muligheder for at optage lån i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) vil leve op til de forhåbninger, som folk har til dem. For så vidt angår den hurtige gennemførelse af direktiverne om betaling og med henblik på at løse gældssituationen, bør der træffes koordinerede tiltag på medlemsstatsniveau. Det er kort sagt tvingende nødvendigt, at medlemsstaterne gør en indsats for at styrke en mentorordning, og at EU støtter denne ordning, både for at finde nye markeder og håndtere de administrative udfordringer.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg bifalder drøftelserne om og vedtagelsen af statuten for det europæiske private selskab, og jeg vil især lykønske vores ordfører, Klaus-Heiner Lehne. Det er min overbevisning, at den tekst, der vedtages af Parlamentet, på sin vis vil bære hans navn, og at det europæiske private selskab fremover vil blive kendt som Klaus-Heiner Lehne-selskabet.

Jeg vil blot kommentere ét punkt. Jeg er enig i Zsolt László Becseys synspunkt. Jeg mener, at de bestemmelser om medarbejdermedbestemmelse, der er foreslået i kompromiset, strider mod det aftalte mål, med andre ord at de strider mod denne stats brugervenlighed og effektivitet for små og mellemstore virksomheder.

Jeg mener, at det er en fejl at indføre medarbejdermedbestemmelse på dette niveau, dvs. i så små virksomheder. Jeg har fuld forståelse for tilslutningen til et system med social og økonomisk ledelse, der har bevist sit værd. Jeg mener, at vi i dette tilfælde mister noget af effektiviteten i den statut, som vi foreslår, og som vil blive vedtaget, ved at pålægge små virksomheder at indføre ordninger for medarbejdermedbestemmelse, når sådanne ordninger – efter min mening – kun er egnede til store virksomheder. Bortset fra dette forbehold mener jeg dog, at teksten er fremragende.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, tirsdag, kl. 12.00.

Martí Grau i Segú, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. – (ES) Fru formand! Først vil jeg gerne takke ordføreren, Edit Herczog, for hendes betænkning og hendes samarbejde med ordførerne for udtalelserne fra de andre udvalg.

Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse vil jeg gerne kort berøre de tre aspekter, som efter vores mening er afgørende – selv om vi også har opnået meget bred enighed om andre aspekter – og som vi ønskede at fremhæve, da vi udarbejdede vores udtalelse.

Først vil jeg gerne påpege, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at håndtere den situation, der ofte opstår, når ejere af små og mellemstore virksomheder trækker sig tilbage. I alt for mange tilfælde medfører dette, at virksomheden ophører eller overdrages til en større virksomhed med det resultat, at der ikke længere er tale om små eller mellemstore virksomheder.

Dernæst vil jeg gerne understrege betydningen af uddannelse som et nøgleelement – både til at forbedre virksomhedens og medarbejdernes kapacitet og til at fremhæve virksomhedernes sociale værdi i en bredere samfundsmæssig sammenhæng.

Endelig vil jeg især fremhæve kvinder, der stadig er dem, der oplever de største vanskeligheder, når de leder denne type virksomheder.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne bestride det, som Jim Allister sagde tidligere i sine vanvittige kommentarer om de omkostninger, som EU-lovgivningen angiveligt skulle påføre virksomheder, og navnlig britiske virksomheder.

Hans kommentarer er baseret på såkaldte undersøgelser, der fremhæves i den britiske euroskeptiske presse i øjeblikket, med stadig mere tvivlsomme beregninger af disse omkostninger.

Undersøgelserne er imidlertid fejlagtige på tre områder. For det første er det en overdrivelse at påstå, at der vedtages over 50 % mere lovgivning på EU-niveau end på nationalt niveau, idet de fleste nationale undersøgelser viser, at det drejer sig om 6-15 %. For det andet tages der ikke hensyn til den kendsgerning, at EU-lovgivning, hvis den lykkes, reducerer virksomhedernes omkostninger og administrative byrder ved at

tilbyde et enkelt sæt standarder – fælles regler for det indre marked – i stedet for 27 divergerende og separate regelsæt. For det tredje tages der ikke hensyn til den kendsgerning, at det, når vi pålægger omkostninger, ofte er et bevidst tiltag for at spare penge senere i forløbet. Når vi kræver, at cigaretter påføres sundhedsadvarsler, eller når vi kræver, at asbest fases ud af vores produkter og vores arbejdspladser, er det for at spare på sundhedsudgifterne og redde borgernes liv.

I disse undersøgelser undlades det ud fra en kynisk betragtning at præsentere hele billedet, og det er en skandale, at en person, der påstår, at han repræsenterer alle sine vælgere, kun ser på den ene side af sagen.

Ieke van den Burg (PSE). – (EN) Fru formand! Det er en skam, at Jacques Toubon forlader lokalet. Jeg ville svare på en beskyldning, som han fremsatte vedrørende vores kompromis, nemlig at det skaber nye tunge byrder for SMV'er. Kompromiset genopretter faktisk status quo for fusioner, spaltning af virksomheder og flytning af hjemsted. For så vidt angår nye virksomheder, der starter fra bunden, er der en forholdsvis høj grænse for virksomheder med under 500 ansatte. Virksomheder med mellem 500 og 1 000 ansatte har præcis samme rettigheder som dem, der er fastlagt i de andre direktiver. Man kan ikke sige, at det gør byrden tungere. Tværtimod bliver den lettere. I forbindelse med høringen af arbejdsmarkedets parter ønsker vi at se på en forenkling og et bedre system, der er harmoniseret på EU-niveau.

Ján Figel, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle for en meget interessant drøftelse. For det første vil jeg gerne undskylde på vegne af min kollega, Charlie McCreevy, som har et Økofin-møde i morgen tidlig. Hans fravær skyldes forberedelser hertil.

Jeg vil gerne kommentere nogle af de forelagte synspunkter. En del af svaret ligger i den overordnede proces, som vi styrer sammen, herunder f.eks. de vigtige politiske budskaber, som Parlamentet har sendt SMV'erne i 2009. Disse budskaber er meget motiverende, især i en krisetid, især eftersom vi mener, at SMV'erne har et stort potentiale og fortjener særlig opmærksomhed – f.eks. i form af mainstreaming af forbindelsen mellem uddannelse og SMV'er.

Jeg er glad for, at vi siden 2007 har arbejdet sammen med GD for Erhvervspolitik og kommissær Verheugen om iværksætterundervisning, som er meget nødvendig i Europa og sakker agterud i forhold til mange andre områder. Jeg kunne henvise til mange eksempler på gode instrumenter – såsom Erasmus for unge iværksættere – men ønsker ikke at komme ind på disse lige nu. Det er en proces med mange spørgsmål vedrørende adgang til finansiering. EIB er på nuværende tidspunkt i færd med at frigøre midler til kredit: 30 mia. EUR til SMV'er, 1 mia. EUR mere om året til mellemstore virksomheder og yderligere 1 mia. EUR til mezzaninfinansiering.

Som De ved, besluttede vi for nylig at lempe reglerne for statsstøtte ved at hæve *de minimis*-grænsen til 500 000 EUR, hvilket betyder generelt bedre vilkår for intensiveret statsstøtte. Det vil også fremme støtte til produktion af grønne produkter.

Othmar Karas talte om Small Business Act (SBA). Visse medlemsstater overvåger allerede gennemførelsen af SBA og rapporterer herom. Dette var tilfældet i 2008, og fra 2009 vil medlemsstaterne foretage en årlig evaluering som led i alle nationale reformprogrammer. Vi vil derfor få større viden, og mainstreaming- og støttekulturen vil vokse.

Kommissionen har afholdt omfattende høringer med interesserede parter, herunder erhvervsorganisationer, om offentlige indkøb og SMV'er. Der er et reelt problem i forbindelse med offentlige indkøbers anvendelse af reglerne. Vi har behov for øget konkurrence, større gennemsigtighed og ikkeforskelsbehandling, men de gode nyheder er, at 42 %, dvs. over EU-grænserne, allerede går til de små og mellemstore virksomheder i EU, hvilket allerede udgør en omfattende støtte.

Hr. Wurtz talte om adskillelsen af hjemsted og hovedkontor og problemet med en potentiel udvanding af medarbejdermedbestemmelse. Adskillelsen af SMV'ers hjemsted og hovedkontor er allerede en generel praksis i halvdelen af medlemsstaterne, herunder de medlemsstater, der har meget høje standarder for social beskyttelse. Denne adskillelse sikrer den fleksibilitet, som virksomheder har brug for, når de driver forretning i mere end et land.

For så vidt angår Jean Marie Beaupuy's opfordring vedrørende en 30-dages frist, bør denne behandles i det forslag, der allerede er under udarbejdelse, om forsinket betaling, som Kommissionen agter at vedtage inden månedens udgang.

Spørgsmålet om konsultation og medarbejdermedbestemmelse er blevet drøftet indgående i Parlamentet – og ikke kun i dag. Kommissionen afholdt som led i sine forberedelser mellem juli og oktober 2007 en offentlig høring om den potentielle statut for det europæiske private selskab. Repræsentanter for fagforeninger,

herunder europæiske fagforeninger, præsenterede deres synspunkter på konferencer, især i løbet af 2008. Der blev afholdt en stor konference i marts 2008, og vi drøftede disse spørgsmål med eksperter fra europæiske fagforeninger flere gange det år. Jeg vil understrege én vigtig ting, nemlig retsgrundlaget. Det drejer sig ikke om artikel 138, da det ikke er et socialpolitisk spørgsmål, men derimod om artikel 308, hvilket gør det til et andet initiativ, som er baseret på enstemmighed mellem medlemsstaterne. Der var ikke nogen grund til at indlede en specifik høring i overensstemmelse med førstnævnte artikel.

Jeg vil gerne minde om, at vi allerede målrettede forslaget mod store offentlige virksomheder, da vi lancerede forslaget om det europæiske selskab, og at forslaget til en statut for det europæiske private selskab var tilpasset SMV'er. Medarbejdernes ret til information og medbestemmelse blev behandlet i 2001 i det første direktiv om det europæiske selskab.

Siden 2002 har vi haft generelle rammer for information og konsultation af arbejdstagere i EU. Der er ingen grund til at tilsidesætte disse regler og finde en anden løsning i det nuværende forslag om en statut for det europæiske private selskab.

Hvis arbejdstagernes fælles rettigheder skal forbedres, hvilket er vores hensigt, bør dette ikke blot ske for én type virksomhed, men gennem et mere overordnet initiativ, hvor der også tages hensyn til de forskellige traditioner i medlemsstaterne.

Vi har allerede gjort vigtige fremskridt i evalueringen af arbejdstagernes rettigheder i statuten for det europæiske private selskab. Opfølgingsforanstaltninger vil blive drøftet, når den fulde evaluering er afsluttet i 2010.

Der blev sat spørgsmålstejn ved, hvorfor der ikke var flere bestemmelser om beskatning og regnskabsføring. Jeg skal minde om, at vi ikke har overordnede lovgivningsbeføjelser inden for alle områder. Lovgivningsinitiativer om selskabsret, insolvensret og regnskabs- og skatteret er omfattet af meget specifikke, og ofte restriktive, retsgrundlag i vores traktater, og den eksisterende traktat danner ikke grundlag for en fuld europæisk selskabsret.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne takke medlemmerne for en meget åben og konstruktiv drøftelse og for et reelt samarbejde om SMV-politiske emner. Der er mange, der bakker op om SMV'er her. Henstillingerne i den første betænkning vil blive taget i betragtning i forbindelse med gennemførelsen af handlingsplanen og især i forbindelse med alle relevante spørgsmål om små virksomheder.

For så vidt angår Klaus-Heiner Lehnes betænkning, er der stadig behov for et stort arbejde, da vi skal nå til enighed i Rådet. Vi har brug for tid, navnlig med henblik på at opnå enstemmighed, men Parlamentets input kan bløde atmosfæren op og bidrage til at opnå reel konsensus og accept. Vi ønsker at fremme denne proces og udarbejde en statut, der reelt hjælper de europæiske virksomheder.

For så vidt angår grænseoverskridende flytning af hjemsteder, er Kommissionen enig i, at virksomheder bør have frihed til at flytte deres hjemsted inden for EU, forudsat at aktionærers, kreditorers og arbejdstageres rettigheder garanteres. Vi er derfor nødt til at opnå den rette balance mellem etableringsfrihed og tredjeparters interesser.

Jeg vil slutte af med at nævne, at dette er det europæiske år for kreativitet og innovation, og at det er meget vigtigt at have en tilgang, der bringer vores virksomheders kreative potentiale frem i lyset. Mennesker er meget vigtige, ikke kun fordi der er en krise, men fordi der ikke findes noget større potentiale end menneskers potentiale. Spørgsmål som intellektuelle ejendomsrettigheder eller EF-patentet kan i den nærmeste fremtid behandles på grundlag af en mere åben politisk tilgang. Europa kan blive mere innovativ og kreativ ved at støtte SMV'erne.

Klaus-Heiner Lehne, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Jeg har fire kommentarer. For det første mener jeg – for så vidt angår direktivet om grænseoverskridende flytning af virksomheders hjemsted – at Kommissionen bør droppe sin modstand, da den risikerer at gøre sig til grin blandt eksperter. Teorien om, at flytning af en virksomheds hjemsted kan planlægges på en sådan måde, at en virksomhed kan startes op i et naboland, og at ens egen virksomhed derefter kan fusioneres hermed i henhold til direktivet om fusioner, kan næppe være mere bureaukratisk. Vi taler her om at reducere bureaukrati og om at gøre tingene nemmere for SMV'er. Forslaget beviser blot, hvor lidt mening det giver, når Kommissionen insisterer på at nægte at forelægge et forslag om det 14. selskabsdirektiv. Dette er ikke til gavn for andre end advokater.

Min anden kommentar vedrører medbestemmelse. Ieke van den Burg har ret i, at rigtige SMV'er overhovedet ikke berøres af det kompromis, som vi er nået frem til. Vi sigter mod at undgå misbrug og registrere

virksomheder, der reelt er store virksomheder og mere egnede til det europæiske selskab end til det europæiske private selskab, for så vidt angår antal medarbejdere. Det er stort set kun misbrug, der registreres.

Min tredje kommentar angår princippet om det faktiske hjemsted, som kun syv medlemmer stadig støtter – kun syv! Sidste år gik den største medlemsstat, Tyskland, bort fra dette princip. Domstolen støtter det ikke, men giver tilladelse til det i undtagelsestilfælde, som i *Cartesio*-dommen. Princippet er ikke længere relevant, og der er ingen grund til at blive ved med at diskutere det.

Det fjerde aspekt, som jeg ønsker at nævne, er, at der i det argument, som medlemmer på venstrefløjen – hvoraf ingen blev tilbage for at deltage i forhandlingen – har fremsat om, at forslaget bør forkastes, ikke tages hensyn til betænkningens indhold – Manuel Medina Ortega har helt ret i dette. Betænkningen behandler faktisk alle kritikpunkter. Jeg vil derfor foreslå, at medlemmerne på venstrefløjen også læser betænkningen og ændringsforslagene og derefter igen drøfter dem med deres gruppe.

Edit Herczog, ordfører. – (EN) Fru formand! Det er virkelig en skam, at alle mine vælgere ikke er til stede i dag. Det har været pragtfuldt at lytte til så mange medlemmer fra så mange lande og så mange partier, der støttede min betænkning om Small Business Act. Det skal dog nævnes, at betænkningen ikke ville have været mulig uden Kommissionen, især kommissær Verheugen og hans gruppe vedrørende Small Business Act, Le Bail m.fl. Jeg kunne heller ikke have gjort det uden den tværpolitiske gruppe om Small Business Act.

De fleste af mine kolleger var enige i alle punkter i betænkningen, hvilket fremgår af den kendsgerning, at der ikke blev indgivet ret mange ændringsforslag. Nogle af mine kolleger spurgte, hvorfor den ikke er juridisk bindende. Den er i sagens natur ikke juridisk bindende af mange årsager. I morgen vil vi imidlertid anmode om en afstemning ved navneopråb om en lang række punkter med henblik på at bevise Parlamentets fælles handling og Rådets fælles krav herom.

Endelig vil jeg gerne nævne, at Darwin for nøjagtigt 200 år siden udgav sin bog om arternes oprindelse. Ifølge Darwin er det ikke den stærkeste, der overlever, men den, der er bedst til at tilpasse sig. Efter min mening er det, vi har gjort med Small Business Act, at skabe plads for medlemsstaterne, så de kan tilpasse sig og manøvrere, og for de små virksomheder i medlemsstaterne, så de kan tilpasse sig hurtigere, overleve denne krise og løfte de kommende udfordringer.

Formanden. – Jeg har modtaget fire beslutningsforslag⁽¹⁾ fra fire politiske grupper om medarbejdermedbestemmelse i det europæiske private selskab.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Gabriela Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg vil blot fremhæve to helt afgørende aspekter.

Det er afgørende at sikre adgang til finansiering samt juridiske og administrative faciliteter. Oprettelsen af en særlig fond for små og mellemstore virksomheder og anvendelse af mikrokreditter er forudsætninger for, at SMV'er kan modstå de vanskelige markedsvilkår, og uden disse aspekter ville muligheden for at starte nye SMV'er være meget begrænset.

Det andet aspekt vedrører forholdene for kvinder, der leder små virksomheder. På mange måder afviger de ikke væsentligt fra de ansattes forhold. Dette kan skyldes manglende udvikling af tjenester, der fremmer balancen mellem privatliv og arbejdsliv, samt den hårde konkurrence, hvor netværk har stor betydning. Sådanne netværk, der letter informationsstrømmen og kan yde støtte, hvis der er behov for det, er et træk i virksomheder, der ledes af mænd, hvorimod kvinder er mere sårbare i denne henseende. Derfor bør der tilskyndes til forbindelser mellem virksomheder, der ledes af kvinder, og virksomheder, der ledes af mænd.

Vi opfordrer også til anerkendelse i alle medlemsstater af medejerskab for kvinder, der arbejder i små familievirksomheder. I de fleste tilfælde er ejeren en mand, mens kvinder opfattes som ulønnede arbejdstagere i familien. De har ikke engang samme socialsikring som arbejdstagere. Når de bliver ældre, og hvis de er blevet separeret fra deres partner, er de negative konsekvenser rent faktisk åbenlyse og katastrofale...

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) SMV'ernes konkurrenceevne reduceres ofte som følge af barriererne for grænseoverskridende handel. En fjernelse af disse barrierer ville skabe større juridisk stabilitet og gøre det muligt på en mere effektiv måde at forudse de risici, som virksomheder og iværksættere står over for.

(1) Se protokollen.

Med betænkningen har Parlamentet givet udtryk for, at det fuldt ud har forstået, hvor stor en rolle små og mellemstore virksomheder spiller for den europæiske økonomis konkurrenceevne.

En gennemtænkt statut for det europæiske offentlige selskab, som skal supplere de juridiske typer, der allerede eksisterer, ville gavne de europæiske SMV'ers konkurrenceevne på mange måder. Den ville konsolidere det europæiske indre marked, forenkle de juridiske rammer for virksomheder og hermed reducere omkostningerne til konsulentbistand og fremme adgangen til udenlandske markeder samt forbedre den økonomiske integration og øge væksten.

En sådan statut ville også sikre SMV'erne større fleksibilitet.

SMV'erne tegner sig for mere end 90 % af EU's økonomi og to tredjedele af beskæftigelsen. De skal derfor have de bedst mulige vilkår med henblik på at bidrage til økonomisk vækst i et integreret indre marked, kapitalisere de tilgængelige muligheder og løfte globaliseringens udfordringer.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Formålet med dette forslag er ifølge Kommissionen "at forbedre rammebetingelserne for erhvervslivet" på EU's indre marked.

Det sker ved at give virksomheder mulighed for frit at vælge deres hjemstedsadresse i et EU-land, uanset hvor deres faktiske aktiviteter foregår, samt kun være forpligtet til at overholde hjemstedets love.

Dermed åbnes der en ladeport for omgåelse af opnåede arbejdstagerrettigheder i EU's medlemslande.

Sandheden er konkret. Tillad mig derfor at være konkret.

Et dansk aktieselskab med hjemsted i København med 35 ansatte er i henhold til dansk lovgivning forpligtet til at acceptere, at medarbejderne vælger repræsentanter til virksomhedens ledelse. Det sikrer medarbejderne en vis indsigt i virksomhedens situation og fremtid.

Hvis det fremlagte forslag vedtages uændret, så kan det pågældende firma bare lade sig registrere som et europæisk firma med hjemsted i Finland. Så kræves der pludselig over 150 medarbejdere for at opnå medarbejderrepræsentation. Og i de fleste andre EU-lande er det endnu værre.

Måske bliver Kommissionens forslag forbedret en smule i de kommende forhandlinger. Måske bliver den endelige vedtagelse lidt mindre slem.

Alligevel må spørgsmålet stilles: Hvorfor? Hvorfor fremlægger Kommissionen igen og igen forslag hvis eneste formål er at forringe lønmodtagernes rettigheder? Kan det mon skyldes, at der er et eller andet fundamentalt galt med EU?

19. Det fælles europæiske asylsystems fremtid (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er forhandlingen om betænkning (A6-0050/2009) af Giusto Catania for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om det fælles europæiske asylsystems fremtid (2008/2305(INI)).

Giusto Catania, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Gennem det seneste år er antallet af flygtninge verden over steget. Tallet er nu på ca. 12 mio. Hvis vi inddrager de internt fordrevne, stiger dette tal til over 26 mio. på verdensplan, som har behov for en eller anden form for beskyttelse. Årsagen hertil er, at der fortsat er krig i verden. På nuværende tidspunkt er der 4 mio. irakiske flygtninge og fordrevne, og det er indlysende, at problemet skyldes krige, som vores lande har spillet en rolle i at starte.

Det er nødvendigt at udvikle en fælles europæisk asylpolitik, eftersom vi i henhold til retsstatsprincippet har pligt til at sikre, at disse personer modtages på samme måde i hele EU. Det er så meget desto mere vigtigt, når vi tænker på, at visse medlemsstater endnu ikke har en systematisk asyllovgivning. Jeg bemærker med beklagelse, at harmoniseringen af asylprocedurerne er blevet udskudt i to år, hvilket betyder, at den vil blive gennemført i 2012. Vi må gøre en ende på de skæbnsvangre forskelle, der er mellem medlemsstaterne og de forskellige asylsystemer. Vi står i en paradoksal situation, hvor godkendelsessatserne for kandidater til flygtningestatus for visse tredjelandsstatsborgere varierer fra omtrent 0 % til 90 %, afhængigt af hvilken medlemsstat, der modtager ansøgningen.

Harmoniseringen af reglerne skal føre til et højt beskyttelsesniveau i hele EU og må ikke baseres på laveste fællesnævner. Begrebet asyl er en væsentlig del af demokratiet og beskyttelsen af menneskerettighederne,

og det er uacceptabelt, at det er blevet alvorligt udvandet i de senere år, idet asylansøgernes behov og princippet om non-refoulement som fastlagt i internationale konventioner ikke altid er blevet respekteret. EU skal indføre mekanismer ved de ydre grænser med henblik på at identificere asylansøgere og sikre adgang til Unionens område for personer, der har ret til international beskyttelse, herunder i forbindelse med den kontrol, der foretages ved de ydre grænser. Derfor mener vi, at det ville være hensigtsmæssigt at undersøge Frontex' rolle, da Frontex ofte behandler asylansøgere, som om de var ulovlige indvandrere.

I betænkningen anmoder Parlamentet Frontex om at give præcise oplysninger om antallet af asylansøgere, der identificeres som sådanne i forbindelse med agenturets arbejde, og om, hvad der sker med de personer, der standses og sendes tilbage til et transit- eller oprindelsesland i den forbindelse. Vi skal sikre, at de internationale konventioner – og samarbejdsaftaler med tredjelande – anvendes korrekt. Der kan ikke træffes aftaler med lande, der ikke har undertegnet Genèvekonventionen. Mange medlemsstater ignorerer imidlertid dette, herunder Italien, som har undertegnet en aftale om forvaltning af migrationsstrømme med Libyen, et land, der ikke har til hensigt at undertegne Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling.

Vi glæder os over – hvilket vi har fremhævet i, og som forhåbentlig fremgår af betænkningen – at Domstolen annullerede artiklen i direktivet om asylprocedurer om vedtagelse eller ændring af en fælles minimumsliste over sikre oprindelseslande og en fælles liste over sikre tredjelande. I vores øjne findes der ikke "sikre tredjelande". Det er et fejlagtigt begreb, da en hvilken som helst borger kan forfølges, selv i lande med høje demokratiske standarder.

Asylansøgere er sårbare personer, som skal have modtagelsesforhold, der tager hensyn hertil. Medlemsstaterne kan ikke tilbageholde personer, blot fordi de søger om international beskyttelse. Asylansøgere bør efter min mening derfor principielt ikke tilbageholdes. Desværre tilbageholdes asylansøgere stadig i mange medlemsstater, fordi de kommer ulovligt ind i landet. Der er desværre ikke andre måder at komme ind i EU på. Dette er paradokset. Selv asylansøgere underkastes blandede migrationsstrømme for at komme ind i EU. Asyl er ikke en indrømmelse. Asyl er en pligt for staterne og en ret for de personer, der flygter fra krig.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Kommissionen vedtog i juni en handlingsplan om asyl. Kommissionen forpligtede sig til mellem 2008 og 2009 at forelægge konkrete forslag med henblik på at forbedre beskyttelsesstandarderne og sikre øget solidaritet medlemsstaterne imellem samt styrke det praktiske samarbejde.

Vi har fastlagt de principper, der bør styre Unionens tiltag, bevare dens humanitære og beskyttende tradition, sikre reel ligebehandling i hele EU, forbedre effektiviteten i asylsystemet og fremme solidaritet inden for Unionen og mellem EU og tredjelande.

Jeg er glad for, at Parlamentet fuldt ud deler Kommissionens filosofi. Det deler vores ambitioner om at opbygge et mere beskyttende, effektivt og retfærdigt europæisk asylsystem.

Den kendsgerning, at Parlamentet nu er medlovgiver på lige fod med Rådet, giver mig en forhåbning om, at der under forhandlingerne, som vil blive lange, nu vil være en større chance for at nå frem til instrumenter af højeste kvalitet, der i højere grad er i tråd med de grundlæggende rettigheder.

Takket være den fælles beslutningsprocedure og anvendelsen af kvalificeret flertal i Rådet kan Unionen således harmonisere de internationale beskyttelsesstandarder på et højere niveau.

Jeg vil gerne takke Parlamentet for den solide støtte, det har givet alle de initiativer, som Kommissionen har fremlagt i sin handlingsplan.

Jeg vil også gerne takke Parlamentet for at have prioriteret behandlingen af mit nye forslag om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor. Vi har brug for Parlamentets støtte for at sikre, at denne mekanisme bliver en succes, hvilket vil gøre det muligt at styrke det praktiske samarbejde og kvaliteten af asylsystemerne. Jeg håber, at de tre institutioner snarest kan indgå en aftale, så dette kontor kan åbnes hurtigst muligt.

Tak for Deres betænkning, hr. Catania! De er bekymret over visse aspekter, især forholdene i asylcentre, asylansøgere rettigheder i forbindelse med Dublinprocedurerne, konsekvenserne af grænsekontrollen for adgangen til beskyttelse og den byrde, som visse medlemsstater må bære i forbindelse med modtagelse af strømmen af asylansøgere. Jeg har nogle svar til Dem.

For så vidt angår forholdene i asylcentre, har Kommissionen i ændringerne til direktivet om modtagelsesforhold foreslået klarere regler end de regler, der er gældende på nuværende tidspunkt, især et generelt forbud mod tilbageholdelse af uledsagede mindreårige. Vi har endvidere specificeret, i hvilke tilfælde

det er muligt at tilbageholde voksne, med beskyttelsesforanstaltninger som retten til klageadgang eller retten til juridisk bistand og løbende juridisk kontrol af tilbageholdelsen.

Desuden har Parlamentet i tråd med Martine Roures betænkning om modtagelsesvilkår for asylansøgere og flygtninge, som blev vedtaget den 5. februar 2009, identificeret en række problemer i disse centre. De foreslåede ændringer til direktivet om modtagelsesforhold bør løse disse problemer.

I henhold til samme principper foreslår jeg, at asylansøgenes rettigheder i højere grad bør sikres i forbindelse med Dublinprocedurerne. Vi skal f.eks. fremme genforeningen af familier og genforeningen af børn med deres familiemedlemmer samt styrke de proceduremæssige rettigheder, som asylansøgere har i henhold til Dublinproceduren.

Selv den bedste asylprocedure ville være nytteløs, hvis ikke der var adgang til en sådan procedure. Jeg er enig med Guisto Catania i, at der er behov for at forbedre vores arbejde med grænsepersonale for at uddanne dem og gøre dem bevidste om asylspørgsmål. De nævnte blandede migrationsstrømme. Frontex skal kunne varetage denne uddannelsesopgave. Når det er etableret, vil støttekontoret bidrage hertil ved at udarbejde vejledninger til grænsepersonale. Vi skal også nå frem til en bedre definition af ansvaret for personer, der reddes på havet. Hvor skal de gå fra borde? Hvor kan de ansøge om asyl, hvis de har behov herfor? Jeg samarbejder med medlemsstaterne med henblik på at finde et svar på disse spørgsmål. Man skal naturligvis være bevidst om det pres, der er på asylsystemerne i visse medlemsstater. Vi ønsker større solidaritet, ikke kun økonomisk, men også i form af grupper af eksperter, der kan sikre en hurtig reaktion, og som nedsættes af kontoret.

Vi vil også undersøge muligheden for frivillig overdragelse af flygtninge til en anden medlemsstat end den, der tilbød beskyttelse.

I udgangen af denne uge tager jeg til Lampedusa og Malta for at se på de praktiske behov og på, hvordan Unionen kan tilbyde sin støtte.

Lad mig benytte lejligheden til at takke for de yderligere 10 mio. EUR, som Parlamentet godkendte ved udgangen af 2008, til Den Europæiske Flygtningefond. De 10 mio. EUR vil blive anvendt til at overføre flere flygtninge i Unionen i 2009. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege betydningen af de tilsagn, som medlemsstaterne kom med efter missionen til Jordan og Syrien, om overførsel af irakiske flygtninge i EU-medlemsstaterne.

Vi arbejder, og jeg arbejder med andre ord på alle fronter for at forbedre kvaliteten af lovgivningen, det praktiske samarbejde og solidariteten mellem medlemsstaterne og mellem Unionen og tredjelande.

Jeg vil gerne takke Parlamentet for dets støtte. Vi skal gøre EU til et reelt fælles beskyttelsesområde. Jeg har til hensigt at inddrage dette aspekt i Stockholmprogrammet.

Jeg vil gerne takke medlemmerne. Derudover vil jeg gerne takke Guisto Catania og Martine Roure for deres glimrende arbejde.

FORSÆDE: Mechtild ROTHE

Næstformand

Danutė Budreikaitė, *ordfører for udtalelsen fra Udviklingsudvalget.* – (LT) Fru formand! I de seneste år er antallet af flygtninge på verdensplan nået op på 16 mio. I 2007 modtog EU mere end 200 000 asylansøgninger. Både flygtninge, der søger om asyl, og visse medlemsstater har problemer og bærer en stor byrde, som det fælles europæiske asylsystem ville reducere. Offentlige institutioner bør anvende konkrete, tydelige og ens kriterier, når de beslutter, om de skal efterkomme asylansøgninger. Det er vigtigt, at flygtningestatus tildeles på konkret grundlag, frem for efter en generel vurdering, f.eks. baseret på nationalitet. Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på den kendsgerning, at der i Kommissionens strategiske plan på asylområdet ikke henvises til Frontex, der spiller en meget vigtig rolle inden for beskyttelse af flygtninge. Det er endvidere vigtigt at nævne, at antallet af asylansøgere afhænger direkte af den politiske, økonomiske og sociale situation i asylansøgenes hjemland. Det fælles europæiske asylsystem bør derfor være tæt forbundet med EU's udviklingssamarbejdspolitik og humanitære arbejde, hvilket ville reducere antallet af asylansøgere, som ofte er økonomiske migranter.

Carlos Coelho, *for PPE-DE-Gruppen.* – (PT) Fru formand, hr. næstformand i Kommissionen, mine damer og herrer! Som opfølgning på konklusionerne fra Tampere er der gjort meget for at harmonisere

medlemsstaternes lovgivning om asyl. Denne harmonisering er imidlertid baseret på den laveste fællesnævner, og der er fortsat en meget forskellig praksis og meget forskellige procedurer. Vi har stadig ikke lige betingelser for adgang til beskyttelse i hele EU, hvorfor fænomener som sekundære bevægelser og gentagne ansøgninger fortsat gør sig gældende.

I 2008 steg antallet af flygtninge, som ordføreren allerede har nævnt, til over 12 mio. Vi skal derfor straks indlede den anden fase i det fælles europæiske asylsystem. Der kan kun opnås et identisk beskyttelsesniveau i hele EU, hvis der etableres en fælles asylprocedure, som sikrer effektivitet, hurtighed, kvalitet og retfærdighed i beslutningstagningen, sammen med fælles standarder for anerkendelse som flygtninge eller personer, der behøver international beskyttelse. Kun på den måde kan asylansøgere behandles på samme måde, uanset i hvilken medlemsstat de søger om asyl.

Jeg er derfor meget glad for forelæggelsen af denne handlingsplan om asyl, som forskellige offentlige aktører har bidraget til, og som udgør en køreplan for de kommende år med henblik på udvikling af det fælles europæiske asylsystem. Jeg støtter de foreslåede ændringer til direktivet om modtagelsesforhold, direktivet om asylprocedurer og direktivet om anerkendelse af flygtninge med henblik på fastlæggelse af de betingelser, der skal være opfyldt, for at asylansøgere kan anerkendes som personer, der behøver international beskyttelse. Jeg glæder mig over, at kommissær Barrot har fremhævet behovet for at sikre overensstemmelse med andre politikker, der har indflydelse på den internationale beskyttelse, og jeg håber, at denne sammenhængende tilgang også vil blive anvendt på andre fælles interesseområder.

Endelig vil jeg gerne lykønske ordføreren, Giusto Catania, for hans arbejde, der vil blive støttet af PPE-DE-Gruppen.

Martine Roure, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske vores ordfører for denne fremragende betænkning, da den med rette afslører den ubalance, der er karakteristisk for den nuværende asyllovgivning i Europa, og da han stiller en række forslag, der virkelig vil gøre det muligt at gøre positive fremskridt.

Vi skal fjerne de nuværende uacceptable forskelle mellem medlemsstaterne. Det svar, som asylansøgere får, afhænger faktisk af, hvilket land de har indgivet asylansøgningen i.

Vi opfordrer endvidere til en væsentlig forbedring af forholdene i asylcentre. Dette kræver især, at princippet om, at asylansøgere – og især sårbare personer, kvinder, børn og ofre for tortur – ikke må tilbageholdes. Det kræver også garanteret adgang til mindsterettigheder til ophold, beskæftigelse, sundhed og uddannelse – med andre ord til de grundlæggende rettigheder, der sikrer personens værdighed.

Endelig er det afgørende, at vi reformerer Dublin II-systemet. Især vores besøg i asylcentre har – som Mechtild Rothe sagde – vist os de indirekte skader, som den uhensigtsmæssige operation har medført, da det pålægger de lande, der er mest direkte påvirket af migrationsstrømmen mod Europa, en uacceptabel byrde.

Der er stadig lang vej igen, før vi opnår en fælles asylpolitik. Vi skal ikke gøre os illusioner, men Kommissionens nye forslag, som jeg mener, at vi kan bidrage til, vil give os mulighed for at lægge fundamentet til en struktur, der, selv om den er skrøbelig i dag, forhåbentlig vil blive solid i fremtiden.

Jeg takker kommissær Barrot for hans stålsatte vilje i denne sag, da det er det, der er brug for. Jeg håber, at kommissæren vil få tid til at gennemføre dette arbejde, da det er vores pligt og en moralsk nødvendighed for de værdier, som vi forsvarer i EU.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg støtter ordførerens betænkning og Kommissionens arbejde. Der er ingen undskyldning for den dårlige behandling af flygtninge i EU, da antallet af asylansøgere er historisk lavt. Manglen på fælles praksis, de forskellige kilder til oplysninger om hjemland og ukorrekt gennemførelse af EU-lovgivningen betyder ulige vilkår. Det betyder, at ansøgere "shopper rundt", og at staterne sender sorteper videre.

Et andet element, der skaber ulige adgang til beskyttelse, er, at nogle medlemsstater blot udviser folk, inden de kan vurderes, og faktisk bestikker tredjelande for at forhindre asylansøgere i at komme ind i landet.

Mange, der ankommer i blandede migrationsstrømme, kan være økonomiske migranter, hvilket ikke gør dem til kriminelle. Selv om kun få er flygtninge, skal de stadig identificeres. Som Giusto Catania siger, skal beskyttelse af menneskerettigheder integreres i grænseforvaltningen, især under Frontex' mandat. Folk bør ikke tilbageholdes, blot fordi de søger om asyl.

Foruden den fælles procedure og indholdet af beskyttelsen er der behov for praktisk samarbejde, støtte og solidaritet, herunder via det vigtige europæiske asylstøttekontor, som tilvejebringer fælles kilder til oplysninger om lande. Bedre kvalitet og mere nøjagtige indledende beslutninger ville spare penge i kraft af færre dyre appelsager.

Det er meget vigtigt at forpligte EU-medlemsstaterne til at tillade asylansøgere at arbejde efter seks måneder, hvis der ikke er truffet afgørelse om deres ansøgning. På den måde ville de bevare deres værdighed og betale skat. Jeg er meget skuffet over, at Det Forenede Kongerige har besluttet at udnytte muligheden for ikke at deltage i et forbedret direktiv om modtagelsesforhold, da dette ville forhindre automatisk tilbageholdelse udelukkende på grundlag af indgivelse af en asylansøgning, forhindre Det Forenede Kongeriges fremskyndede tilbageholdelse og konsolidere retten til at arbejde efter seks måneder. Det er efter min mening pinligt, at mit eget land opfatter disse vilkår som for krævende.

Jan Tadeusz Masiel, for UEN-Gruppen. – (PL) Fru formand! Vi bør igen af hele vores hjerte takke det franske formandskab, der har gjort store fremskridt på asylområdet med Rådets vedtagelse af den europæiske pagt om indvandring og asyl i oktober 2008. Det er rigtigt, at EU har behov for en fælles asylpolitik og for at udvikle en solidarisk holdning til modtagelse af flygtninge. EU-medlemsstater, der i særlig grad er udsat for indstrømning af asylansøgere, bør tilbydes assistance. Asyl er et meget følsomt emne. Det er vanskeligt at vurdere, hvem der i virkeligheden har brug for beskyttelse, og hvem der forsøger at flygte fra fattigdom i deres eget land. Selv om sidstnævnte gruppe også fortjener hjælp, kan vi ikke lukke alle ind. Vores EU-procedurer bør kort sagt være fælles, gennemsigtige og effektive.

Hélène Goudin, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! Opførelsen af "Fort Europa" går hurtigere og hurtigere, som årene går. Det er meget uheldigt, ikke mindst fordi en fælles asylpolitik med al sandsynlighed vil medføre en strengere og mere restriktiv politik, hvor mennesker, der har behov for beskyttelse, mister mest. Denne udvikling er mildest talt bekymrende.

Hensigten med betænkningen er at indføre fælles standarder til fastlæggelse af, hvornår en person kan opnå flygtningestatus. Jeg spørger mig selv hvorfor. Vi har allerede internationale konventioner, der fastlægger dette. Vi bør ikke oprette nye EU-standarder, der med al sandsynlighed vil blive mere restriktive end f.eks. Genèvekonventionen.

Næsten hver uge hører vi skrækelige beretninger fra flygtningelejre i Sydeuropa. De flygtninge, der ender der, lever under forfærdelige vilkår, som myndighederne vælger at ignorere. Problemet er tydeligvis ikke de personer, der tilbageholdes i lejrene, men nærmere at menneskerettighederne ikke respekteres, selv om alle medlemsstater – i det mindste teoretisk – overholder Københavnskriterierne. Det er det spørgsmål, som vi bør drøfte her i Parlamentet i stedet. Adgangen til et lands territorium skal være et spørgsmål, som de enkelte lande træffer afgørelse om, dog naturligvis under overholdelse af internationale konventioner og aftaler.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Det fælles europæiske asylsystem lider på nuværende tidspunkt under en mangel på overensstemmelse med de retlige instrumenter til international beskyttelse.

Som følge af de store forskelle i beslutningstagningen i forbindelse med asylansøgninger i de 27 medlemsstater varierer godkendelsessatserne for kandidater til flygtningestatus fra omtrent 0 % til 90 %. Dublinsystemets kriterier kan endvidere føre til, at visse medlemsstater, der udgør EU's ydre grænser, pålægges en uforholdsmæssig stor byrde, da de er ansvarlige for at behandle asylansøgninger som det første indrejseland.

Fænomener som sekundære bevægelser fra én medlemsstat til en anden og gentagne ansøgninger vil stadig eksistere. Et af de vigtigste krav til EU's asylpolitik er udveksling af analyser, erfaringer og oplysninger mellem medlemsstaterne. Der skal også findes praktiske løsninger til udvikling af samarbejdet mellem de administrative myndigheder, der er ansvarlige for at behandle asylansøgningerne.

Det mest vanskelige problem at løse er dog fortsat kommunikation mellem medlemsstaterne imellem om forskellene i den behandling, som ansøgere om international beskyttelse modtager, afhængigt af hvor de kommer fra. Jeg håber, at forordningen om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor, som blev foreslået af Kommissionen for tre uger siden, vil bidrage til delvist at løse de nuværende problemer.

Jeg vil allerede nu opfordre de kommende ledere af dette europæiske kontor til ikke at negligere samarbejdet med Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, med de europæiske migrationsnetværk og med de kompetente instanser i medlemsstaterne og tredjelande, der er involveret i migrations- og asylaktiviteter. Ud over at undgå dobbeltarbejde vil dette

samarbejde lette koordineringen af medlemsstaternes aktioner og anvendelsen af deres ekspertise inden for asylspørgsmål.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Fru formand, kommissær Barrot! Indledningsvist vil jeg gerne takke Giusto Catania for hans betænkning. Jeg er helt enig i, at det er uheldigt, at tekstens ikrafttræden er blevet udskudt til 2012. Jeg vil gerne rejse tre spørgsmål, nemlig børns rettigheder, støtte og muligheder for kvinder, der udsættes for menneskehandel, og endelig hvordan vi kan opnå et bedre beredskab i tilfælde af en pludselig krise i verden.

Jeg mener, at det er godt, at Parlamentet henleder opmærksomheden på den kendsgerning, at børn og mindreårige skal have særlig støtte. Det, der dog stadig bekymrer mig, er, at børn kan tages i forvaring. Det er efter min mening uacceptabelt.

I går var det den internationale kvindedag. Det emne, som jeg har beskæftiget mig med i denne valgperiode, er, hvordan forskellige lande behandler kvinder og børn, der har været udsat for menneskehandel, dvs. hvorvidt disse personer har ret til at blive i EU eller få hjælp til at vende hjem. Da socialdemokraterne sad i den svenske regering, var det på forhånd givet, at kvinder, der var blevet krænkede i Sverige – uanset om det var et resultat af menneskehandel, ægteskab eller vold – havde ret til at blive i landet. Nu kan en kvinde eventuelt få tilladelse til at blive, men kun hvis hun samarbejder med politiet og anklagemyndigheden. I forbindelse med hvilke forbrydelser ud over menneskehandel er samarbejde en forudsætning for asyl? Jeg mener, at dette udgør forskelsbehandling mod kvinder og børn, og jeg vil gerne drøfte spørgsmålet i dag i lyset af den internationale kvindedag.

Det tredje emne er, hvordan forskellige lande modtager asylansøgere, og hvilke lande der vælges. Mit land, Sverige, er et af de lande, der har modtaget flest flygtninge fra Irak. Sammenlignet med både USA og Canada drejer det sig om et enormt antal, og det samme gælder, når man sammenligner med de fleste EU-lande. Jeg håber, at det nye asylsystem i EU vil sikre, at vi kan påtage os et fælles ansvar, når noget sker i verden, eller, som det skete i Irak, når lande invaderes. Det bør ikke være tilfældet, at et EU-system baseret på solidaritet kun fungerer, når alt er roligt – det skal også fungere i krise- og konflikttider.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Antallet af personer, der ansøger om flygtninge- og asylstatus vokser med alarmerende hast. Ifølge betænkningen er der på nuværende tidspunkt omkring 12 mio. flygtninge og omkring 26 mio. internt fordrevne på verdensplan. Dette er næppe overraskende, da visse lande i Afrika og Asien er på vej ind i et politisk kaos, og verden glider længere ind i en finansiel og økonomisk krise af hidtil ukendte dimensioner.

Det, som vi kan være sikre på i de kommende måneder og år, er, at der vil blive endnu flere flygtninge og asylansøgere. Det overrasker vel ingen, at Parlamentets løsning er en harmonisering af de nationale asylsystemer. I betænkningen foreslås et fælles europæisk asylsystem og et europæisk asylstøttekontor med fælles standarder for indrømmelse af flygtninge- og asylstatus. Ifølge betænkningen bør nationale regeringer ikke kunne tilbageholde personer, udelukkende fordi de er asylansøgere, og flygtninge bør kunne anmode om flytning fra et europæisk land til et andet. Det foreslås endvidere, at hvis en asylansøger tilbageholdes, bør vedkommende have ret til at få sagen prøvet ved en national domstol.

Alt dette er opskriften på kaos og flaskehalse i de nationale asylsystemer. Mange, hvis ikke de fleste, af de personer, der søger om at opnå flygtninge- eller asylstatus i europæiske lande langt fra deres hjem, er selvfølgelig økonomiske migranter, der søger et bedre liv. Hvem kan bebrejde dem for det? Men jo nemmere vi gør det for dem at komme til Europa, jo flere vil der komme.

De fælles systemer, der foreslås her, vil gøre det endnu sværere for de nationale stater at beskytte deres egne grænser og nemmere for de mange økonomiske migranter at krydse grænserne. Det Forenede Kongerige har brug for strengere kontrol, ikke en mere lempelig kontrol, som pålægges af EU.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Fru formand! Ordføreren har ret i, at en fælles asylpolitik skal bygge på solidaritetsprincippet. Det er netop denne solidaritet, vi mangler i vores asylpolitik, hvilket kommissær Barrot selv vil opdage senere i denne uge, når han besøger mit land, Malta, og øen Lampedusa. Han vil opdage, at den solidaritet, som han søger, ikke findes. Begrebet solidaritet blev indført for første gang i den europæiske pagt om indvandring og asyl fra oktober 2008. Det blev indført som en klausul om byrdefordeling med henblik på at fordele byrden blandt landene. Det var første gang, dette princip blev indført, og det var et positivt skridt. Denne klausul anvendes på frivillig basis og gør det muligt for migranter, der kommer til ét land og søger om asyl, at blive flyttet til et andet EU-land. Parlamentet tildelte endda 5 mio. EUR på EU-budgettet for i år til fremme af gennemførelsen af denne klausul. Hidtil har vi ikke i praksis set denne

klausul anvendt, undtagen af Frankrig, som tilbød at tage 80 asylansøgere fra Malta. Dette var en vigtig gestus, men andre europæiske lande fulgte ikke trop, hvilket er en skam. Mine spørgsmål til kommissæren er derfor følgende: Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at denne mekanisme for byrdefordeling anvendes? Hvad gør Kommissionen for at sikre, at flere lande tilbyder deres solidaritet og tager indvandrere fra et land, der bærer en uforholdsmæssig stor byrde? Agter Kommissionen at udarbejde et europæisk program for omfordeling mellem landene, og hvordan vil den bygge videre på og anvende denne klausul?

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Fru formand! I den nuværende situation, hvor antallet af flygtninge er steget på verdensplan, og hvor EU modtager mere end halvdelen af asylansøgerne, skal det være en absolut prioritet at etablere et fælles europæisk asylsystem.

I denne henseende bifalder jeg forslaget om at oprette et europæisk asylstøttekontor for at koordinere de forskellige landes nationale politikker med henblik på at undgå, at visse medlemsstater pålægges uforholdsmæssigt store byrder. Jeg mener, at dette kontor skal organiseres, således at det kan spille en vigtig rolle i krisituationer og vurdere asylansøgningerne korrekt.

Efter min mening skal de nye EU-medlemsstater, navnlig Rumænien og Bulgarien, have støtte fra EU via effektive solidaritetsmekanismer med henblik på at sikre passende forhold i forbindelse med modtagelsen af asylansøgere. Lad os ikke glemme, at vi skal være proaktive, ikke reaktive, på europæisk niveau ved at rette større opmærksomhed mod samarbejde med tredjelande for at forhindre kriser.

Alin Lucian Antochi (PSE). – (RO) Fru formand! EU-medlemsstaterne modtager hvert år millioner af flygtninge, der søger ly mod forfølgelse og konflikter i deres hjemland. Godkendelsessatserne for kandidater til flygtningestatus varierer imidlertid fra omtrent 0 % til 90 % medlemsstaterne imellem. Derudover skaber Dublinsystemet, der omfatter processen med at tillade indrejse for en asylansøger i det første transitland, en uoverensstemmelse mellem disse lande og dem, der ligger centralt, for så vidt angår koordinering af asylpolitikkerne og foranstaltninger for flygtninge.

Som andre talere før mig også har nævnt, skal det fælles europæiske asylsystem give medlemsstaterne mulighed for at sikre et øget beskyttelsesniveau for flygtninge fra det tidspunkt, hvor de modtages, indtil de er fuldt ud integreret i lokalsamfundet, ved at etablere en fælles asylprocedure, der fastlægger klare, rimelige og ensartede vilkår, som myndighederne kan anvende til behandling af asylansøgninger.

Der skal rettes særlig opmærksomhed mod solidariteten mellem medlemsstaterne med henblik på at koordinere den store indstrømning af asylansøgere i visse lande, både via finansiel bistand og vedtagelse af interne genbosættelses- og omfordelingsmekanismer, der gør det muligt at fordele flygtningene ligeligt i hele EU.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Fru formand! Jeg vil gerne takke ordføreren og fremhæve dette emnes betydning, selv om jeg repræsenterer Estland, der er kendt for ikke at modtage mange flygtninge.

Hidtil er der kun indrømmet flygtningestatus til få personer om året, men Estland er også et lille land, og selv om landet er attraktivt for turister, er livet i landet vanskeligt. Vi erkender, at der er behov for solidaritet, men jeg mener ikke, at de personer, der allerede har lidt så megen nød, skal straffes igen med et barsk klima, medmindre de vælger det selv.

Det ville således være rimeligt at tale om at dele ansvaret, og ikke flygtningene, med henblik på at forbedre situationen i de lande, der modtager et stort antal asylansøgere. Harmoniseringen af standarder bør helt sikkert støttes. Hvis vi har fælles grænser, er det logisk, at asylansøgere bør modtage samme behandling i hele EU.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand! Jeg er dybt uenig i den euroskeptiske kampagne mod den fælles asyl- og indvandringspolitik, der er stadfæstet i Lissabontraktaten. Vi skal i fællesskab og med større viljestyrke bekæmpe ulovlig økonomisk indvandring og samtidig sikre mere værdige forhold for asylansøgere. Det bekymrer mig, at børn af flygtninge i europæiske lejre ikke har adgang til undervisning eller den nødvendige sundhedspleje i flere måneder ad gangen. Det er også uacceptabelt, at visse lande i Schengenområdet indrømmer flygtningestatus, mens andre ikke gør det. Det er beklageligt, at Frontex-agenturet ikke overvåger antallet af og hjemlandet for personer, der søger om international beskyttelse. Ja, vi har brug for en fælles asylprocedure, og vi skal også hjælpe bufferstaterne på solidarisk basis. Men vi skal også forbinde asylpolitikken med udviklingspolitikken med henblik på at forhindre migration.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil fatte mig i korthed. Jeg har lyttet opmærksomt til alle talerne, og jeg takker Parlamentet for at udvise reel støtte til denne indsats for at give asylpolitikken det omfang, der er behov for, for alle verdens forfulgtes skyld. Det er en pligt og, som Martine Roure sagde, en moralsk nødvendighed.

Jeg vil gerne præcisere nogle få ting. For det først nævnte en række talere, og især Giusto Catania, Frontex. Det skal bemærkes, at Frontex nu har en forbindelsesofficer i FN's Højkommissariat for Flygtninge. Dette sker som led i Frontex' indsats for fuldt ud at forstå de problemer, der rammer asylansøgere, og Kommissionen har foreslået regler for at forbedre definitionen af Frontex' ansvar i operationer til havs. Vi indgår i øjeblikket i drøftelser med medlemsstaterne om dette vigtige emne.

Jeg vil gerne vende tilbage til den opfordring til solidaritet, som mange af medlemmerne har fremsat. Jeg tænker specifikt på Simon Busuttill, der nævnte den vanskelige situation, som Malta står i i denne sag. Det er rigtigt, at Kommissionen i handlingsplanen om asyl foreslog at undersøge muligheden for at fordele asylansøgerne i medlemsstaterne på frivillig basis.

Drøftelserne med medlemsstaterne begyndte i efteråret på grundlag af et uformelt dokument, hvori der blev redegjort for adskillige muligheder for gennemførelse af solidaritetsprincippet på asylområdet. Jeg må sige, at det ikke er nemt at nå til enighed med størstedelen af medlemsstaterne om en mekanisme til fordeling af flygtningene blandt medlemsstaterne. Vi vil imidlertid indlede en undersøgelse af virkningerne af og mulighederne for denne type fordeling på EU-niveau.

Jeg vil også gerne sige, at vi er klar til at finansiere projekter vedrørende en sådan fordeling og omfordeling inden for rammerne af Den Europæiske Flygtningefond. Jeg vil få chancen for at nævne dette igen i de medlemsstater, som jeg skal besøge. Det drejer sig om lande, der meget ofte søges af asylansøgere.

Sammenfattende mener jeg, at vi er i begyndelsen af en lang proces, der er afgørende, hvis vi ønsker, at Europa i sine værdier skal bibeholde en stærk identitet som en region, der vil modtage alle de personer i verden, der lider og har brug for vores hjælp.

Giusto Catania, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke de medlemmer, der har talt til fordel for denne betænkning, samt Jacques Barrot for hans støtte og det arbejde, som Kommissionen lægger for dagen i bestræbelserne på at ændre en række direktiver, særlig direktivet om asylprocedurer, som er udtryk for en vilje til at forbedre det fælles asylsystem. Parlamentet fungerer som medlovgiver på dette område, og det er min overbevisning, at vi skal spille en rolle med henblik på at harmonisere asylprocedurerne på et højere niveau og presse på for at få indført et harmoniseret system, der giver mulighed for at modtage et stort antal flygtninge og forbedrer standarderne for modtagelse i medlemsstaterne, således at der sikres stadig større samhørighed i systemet.

Jeg mener, at Parlamentet har spillet en vigtig rolle ved at besøge asylcentre i Europa. Vi har besøgt mange af disse – Martine Roure var ordføreren for den endelige betænkning – og vi har set, at retten til asyl ofte krænktes i medlemsstaterne, at almindelige modtagelsesforhold såsom retten til sundhedspleje og retlig bistand ofte ikke sikres, og at oplysninger om potentielle asylansøgere ikke er blevet stillet til rådighed. Dette er sket, fordi blandede migrationsstrømme er blevet håndteret på en sådan måde, at kampen mod ulovlig indvandring og forsvaret af de ydre grænser har fået forrang for behovet for modtagelse og især modtagelse af asylansøgere.

Jeg enig i nogle af mine kollegers synspunkter, især vedrørende behovet for at revidere Dublinforordningen og garantere en solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne, således at byrden kan fordeles, men jeg mener også, at der er behov for en solidaritetsmekanisme vedrørende asylansøgere, fordi deres ret til at blive overført til et andet sted, således at deres sag kan blive behandlet, også må anerkendes.

Endelig har en række medlemmer rejst spørgsmålet om grænsekontrol. Jeg mener, at der er en grundlæggende fejl i dette ræsonnement, idet spørgsmålet om forsvar af grænserne og spørgsmålet om asyl er to vidt forskellige spørgsmål. Vi skal garantere, at retten til asyl er en grundlæggende rettighed, der respekteres i EU.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Bogusław Rogalski (UEN), skriftlig. – (PL) Det seneste år er antallet af flygtninge vokset til over 12 mio., mens 26 mio. mennesker er internt fordrevne, hvilket vidner om problemets alvor. Desværre er reglerne på ingen måde harmoniseret, eftersom andelen af de ansøgere fra visse tredjelande, der får indrømmet flygtningestatus, varierer fra omkring 0 % til 90 % i de forskellige medlemsstater.

Der bør indføres en ensartet procedure for indrømmelsen af asyl samt ensartede regler, der gør det muligt at afgøre, hvem der skal anerkendes som flygtning, eller om en person har behov for international beskyttelse. Alle beslutningstagere på området og asylansøgere bør have lige adgang til professionelle oplysninger om ansøgerens oprindelsesland og de kompetente instanser til behandling af klagesager.

I ventetiden er det ekstremt vigtigt, at myndighederne tager behørigt hensyn til de mest udsatte asylansøgers forskellige behov, herunder børn, handicappede og kvinder. Det er vigtigt at oprette en fælles database med henblik på at offentliggøre og indsamle oplysninger om oprindelseslande.

Det er værd at understrege, at pligten til at yde bistand er indskrevet i FN's havretskonvention (UNCLOS) og er juridisk bindende for alle EU-medlemsstater og EU's Frontex-agentur.

20. Romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0038/2009) af fru Kósáné Kovács på vegne af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU.

Magda Kósáné Kovács, ordfører. – (HU) Tak, fru formand! Hr. kommissær, mine damer og herrer! Efter mange måneders arbejde forelægger jeg Parlamentet betænkningen om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet, en betænkning der giver udtryk for vores dybe ansvarsfølelse over for romafolkets europæiske fremtid, et etnisk mindretal med en befolkning, der svarer til indbyggertallet i en medlemsstat.

I de seneste måneder er behovet for at handle ikke blevet mindre, men er derimod blevet mere presserende. Den globale finanskriser er skyllet ind over Europa, og den ledsagende økonomiske opstramning har endnu engang alvorlige konsekvenser for de mest udsatte sociale grupper, navnlig romafolket. De stigende og berettigede eksistentielle bekymringer hos et flertal i samfundet skaber god grobund for had mod mindretal, forskelsbehandling, udstødelse og forfølgelse. Det er heldigt og af symbolsk betydning, at roma-betænkningen kan blive vedtaget i netop den uge, hvor Parlamentet forbereder det næste rådsmøde, der ikke blot skal give os de redskaber, som kan hjælpe os ud af krisen, men også gøre det muligt at mindske borgernes traumer og trusler mod deres levebrød ud fra det solidaritetsprincip, der forener Europa.

Vi har i de seneste årtier erfaret, at der ikke findes nogen dynamisk økonomisk udvikling, der med de eksisterende omfordelingssystemer automatisk giver mobilitet til de lavere sociale lag. Tværtimod har vi set, at hvis der ikke er en politik til støtte for princippet om lige muligheder, kan forskellene i samfundet blive endnu større i perioder med udvikling. Vores nuværende opgave er at mobilisere ressourcer, så vi kan imødegå krisen og styrke økonomien, således at de 10 mio. romaer ikke bliver ofre for krisen, men deltagere i genrejsningen. Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggendes holdning, som et stort flertal tilsluttede sig, er, at det er uacceptabelt, at en betydelig andel af romafolket lever under forhold, der svarer til dem i udviklingslandene. Titusinder af romabørn vokser stadig op i separate skoler, hvor de ikke kan få en konkurrencedygtig viden, og de må hele livet igennem bære deres sår fra udstødelse og forskelsbehandling. Millioner lever i ghettoer uden rindende vand eller kloakker og ofte uden elektricitet, og deres forventede levetid er 10 til 20 år kortere end flertallets. De har ikke nogen erhvervsuddannelse, de lever af løsarbejde, og deres livsstil er hver dag genstand for synlig forskelsbehandling. Det mest dramatiske er dog, at denne situation forstærker deres udstødelse rent sprogligt og øger de hadske udtalelser og en konfliktløsning på et etnisk grundlag. For hvem har ikke hørt, at "hvis han er sigøjner, vil han ikke ændre sin situation, men foretrækker at stjæle frem for at arbejde"?

Den grundlæggende årsag er, at deres livskvalitet fortsat ligger på niveau med livskvaliteten i et udviklingsland. Det øger til gengæld tendensen til udstødelse, og dette had fører til morderiske handlinger. Man kan kun komme vold til livs ved at sætte ind mod årsagen til volden. Det gælder ikke kun de central- og østeuropæiske lande, der higer efter fred, men de enkelte europæiske statsborgere. Vi bør heller ikke glemme, at det er i et aldrende Europas allervigtigste interesse at sikre, at det ikke befolkes af fattige mennesker, som er afhængige

af social bistand, men af veluddannede, arbejdende borgere, der er i stand til at betale skat, sociale ydelser og social sikring. Det er emnet i den betænkning, som De har liggende foran Dem i dag.

For at kunne gøre det nødvendige, er det en forudsætning, at de forskellige institutioner i Den Europæiske Union samarbejder om udarbejdelsen og den forventede gennemførelse af en omfattende romapolitik. Der er behov for en fælles europæisk løsning, så medlemsstaternes velmente og ofte bekostelige bestræbelser, som ofte er ineffektive på grund af manglende kollektiv vilje, kan skifte kurs. Jeg vil gerne oprigtigt takke mine kolleger, der med deres vigtige initiativer har gjort betænkningen til en mere omfattende betænkning. Viljen til at samarbejde kan fremme forståelsen af, at det ikke er et spørgsmål om valg, men om nødvendighed for Den Europæiske Union hurtigst muligt at integrere denne anseelige potentielle arbejdsstyrke, der har flere århundreders erfaringer med at tilpasse sig sine omgivelser.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand, fru Kósáné Kovács, mine damer og herrer! Jeg vil gerne først takke fru Kósáné Kovács for hendes betænkning, der bidrager til den fælles indsats for at fremme romafolkets sociale integration.

Kommissionen er enig med Deres analyse, fru Kósáné Kovács, hvad angår de vigtigste underliggende årsager til denne udstødelse. Den sociale adskillelse, de lider under, de hindringer, som de støder på, når de søger at få adgang til uddannelse, den forskelsbehandling, der forhindrer dem i at deltage fuldt ud på arbejdsmarkedet, der forhindrer adgangen til varer og tjenesteydelser, og ikke mindst, som De så udmærket fremhævede, de fordomme og stereotyper, som de belemres med.

Kommissionen støtter også Europa-Parlamentets forslag om bæredygtige løsninger, særligt Deres fremhævelse af børns udvikling fra førskoleniveauet, udviklingen af mikrokreditter for at styrke iværksætterkultur og selvstændig erhvervsvirksomhed samt en målrettet gennemførelse af strukturfonde. Kommissionen kræver nemlig, at der gennemføres effektive og bæredygtige løsninger, at alle nøgleaktører, herunder også romaerne selv, deltager, for at de politikker, der berører dem, kan udvikles, gennemføres og overvåges.

Herudover mener Kommissionen, at det er mere hensigtsmæssigt at anvende fællesskabsinstrumenter og -politikker til opnåelsen af romaernes integration, at der bør finde en udveksling af bedste praksis sted, såsom Acceder-programmet i Spanien eller integrationsindsatsen i Ungarn. For at være effektive bør politikkerne være målrettede og tage hensyn til de særlige forhold i romasamfundene, så målet om social integration kan opnås.

I overensstemmelse med Deres betænkning, fru Kósáné Kovács, vil Kommissionen forsat støtte romaernes sociale integration ved at styrke beskyttelsen af alle romaers, navnlig kvinders og børns, individuelle rettigheder, ved at tage højde for romaernes problemer som led i en politisk samordning på europæisk niveau, særligt hvad angår beskæftigelse og social integration, via en mere aktiv gennemførelse af strukturfonde og Den Europæiske Socialfond og endelig ved at styrke institutionernes kapacitet i romaernes civilsamfund.

Jeg vil gerne takke Dem for Deres betænkning, fru Kósáné Kovács. Jeg kan fortælle Dem, at min kollega, kommissær Špidla, og jeg er meget opmærksomme på disse problemer. Jeg vil gerne tilføje, at vores Agentur for Grundlæggende Rettigheder skal aflevere to rapporter om romaernes situation, som jeg håber vil gøre os i stand til at foreslå og fremme det, som De lige på så glimrende vis har forklaret os.

Jeg takker Dem, fru Kósáné Kovács, og tak til Parlamentet for dets støtte.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted på onsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Corina Crețu (PSE), skriftlig. – (RO) En europæisk løsning på de problemer, som romaerne står over for, kræver, at vi tager hensyn til, at de er borgere ligesom os, selv om de udsættes for udstødelse. Repræsentative organisationer og romasamfund må spille en aktiv rolle i formuleringen af integrationspolitikker.

Der er behov for en øget indsats for at forbedre deres levevilkår og adgang til uddannelse og sundhedsydelser. Det er mindstekravene til, at de kan få og beholde et arbejde i de lande, hvor de lever. Muligheden for mobilitet har haft den fuldstændigt modsatte effekt for dem, idet den har forværret forskelsbehandlingen. Kvinder er i en endnu mere sårbar situation, fordi de udsættes for talrige former for forskelsbehandling ud fra et kønsmæssigt, etnisk og socialt perspektiv.

Der er nationale programmer for integration og bekæmpelse af fattigdom, som har haft beskedne resultater. Den økonomiske krise må under ingen omstændigheder bruges som en undskyldning for ikke at gennemføre de sociale integrationsprogrammer. Den bør tværtimod ansøre til en samordnet aktion.

Romaerne kan som enhver anden ugunstigt stillet gruppe komme til at betale dyrt for krisens konsekvenser. De usædvanlige reaktioner, som vi har været vidne til i Italien, er en advarsel. Vi kan søge at finde en løsning på problemerne eller finde de skyldige. De højreorienterede har altid foretrukket at skyde skylden på andre, fortrinsvist de sårbare. Som repræsentant for venstre foretrækker jeg i stedet at finde en løsning.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jeg vil gerne rose fru Kósáné Kovács for hendes betænkning, der indeholder en grundig analyse af romasamfundenes socioøkonomiske status. I betænkningen fremsætter hun talrige fremadrettede henstillinger og opfordrer f.eks. Kommissionen til i sine tekniske politikker at tage hensyn til politikernes virkning på romaerne og anbefale indførelsen af et ensartet system med krav til udviklingsprogrammerne. Medlemsstaternes uholdbare planer og spredte projekter, som for det meste modtager støtte fra Den Europæiske Union, fører ikke til nogen egentlige resultater. Vi har brug for en fælles handlingsplan, der er baseret på et solidt retsgrundlag, og som med sanktioner kan sikre gennemførelsen af medlemsstaternes forpligtelser. Romasamfundene bør inddrages i planlægnings-, gennemførelses- og overvågningsprocessen fra det laveste niveau til de internationale rådgivningsorganer. Der bør fastsættes entydige benchmarks og tidsfrister for at kontrollere, at de investerede økonomiske midler anvendes effektivt.

Fattigdommen og den sociale udstødelse er geografisk koncentreret, og forskning har gjort det muligt at tegne et tydeligt kort over fattigdommen i Europa. De fleste romaer lever i små regioner, der har fået "dødsstødet", og selv opretholdelsen af deres nuværende livsstil er enormt omkostningsfuldt. Det kan på lang sigt lamme budgetterne og truer med at nedbryde den bredere sociale samhørighed. Derfor bør en fællesskabsstrategi gøre det muligt at gennemføre øjeblikkelige nødhjælpsforanstaltninger i disse områder ved at finansiere særlige programmer med europæiske udviklingsmidler, hvilket skulle kunne afhjælpe problemerne i al deres kompleksitet, samt ved at sikre en større gennemtrængelighed mellem fondene og om nødvendigt indføre regionsspecifikke støtteformer.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Som repræsentant for højre går jeg ind for, at hver borger bidrager til samfundets generelle velfærd og velstand. Jeg mener, at en integration af alle sociale grupper i samfundet og social samhørighed bør være et mål, der skal tilstræbes uden udfoldelse af populisme og høj fanfare. En vedvarende og effektiv integration af romaerne skal baseres på deres økonomiske bidrag og deltagelsen af dem alle på arbejdsmarkedet.

I mit land, der ikke er en undtagelse, er romaerne socialt marginaliseret og lever i fattigdom. I praksis stopper deres uddannelse på et meget tidligt niveau. Faktisk viser forskning, som det bulgarske videnskabelige akademi gennemførte i 2007, at andelen af studerende er næsten lig nul eller kun knap 0,2 %. Den manglende uddannelse sætter romaerne på det allerlaveste trin på arbejdsmarkedet og er årsagen til deres høje arbejdsløshedsniveau. For at de kan blive effektivt integreret, er det foruden uddannelsesspørgsmålet også nødvendigt at forbedre deres levevilkår, og de bør inddrages aktivt på arbejdsmarkedet. Det kan dog kun ske, hvis romaerne selv inddrages og har et aktivt og bevidst ønske om at ændre situationen. Jeg opfatter dette som den største udfordring, som vi alle står over for.

Katalin Lévai (PSE), skriftlig. – (HU) De seneste års begivenheder har vist, at det er på tide at tage ordentligt fat på romaernes økonomiske, kulturelle og sundhedsmæssige situation i Den Europæiske Union. Omfanget af de sociale uligheder i visse regioner antager næsten tragiske proportioner og truer her i den økonomiske krise med at ende i en social eksplosion. Derfor er jeg særligt glad for fru Kósáné Kovács' betænkning, der søger at finde en løsning på dette alvorlige sociale problem. Jeg er også tilfreds med de fastsatte målsætninger i betænkningen, men en vurdering af situationen, oplysningskampagner og en styrkelse af civilsamfundet er ikke i sig selv tilstrækkeligt. Vi har brug for konkrete, afgørende skridt inden for uddannelse og jobskabelse.

Hvis ikke der stilles nok økonomiske ressourcer til rådighed for disse målsætninger, vil initiativet forblive virkningsløst. Vi har også brug for en europæisk romastrategi, så disse foreslåede målsætninger kan påvirke medlemsstaternes økonomiske, uddannelsesmæssige og sundhedsmæssige politikker, for kun på den måde kan vi garantere det 10 mio. store romasamfund et menneskeværdigt liv og fremskynde deres integration.

Strategien til forbedring af de europæiske romaers situation kræver udarbejdelse af en handlingsplan, og jeg håber derfor, at nogle er villige til at gå videre med det påbegyndte arbejde i denne betænkning, der formentlig vil komme til at sprede sig over flere valgperioder.

Pier Antonio Panzeri (PSE), skriftlig. – (IT) Mens regeringens tilgang til romaspørgsmålet i Italien ikke har været fuldstændig konsekvent og til tider har været yderst tvivlsom med hensyn til menneskerettighedsprincipperne, har indsatsen i Europa altid været at opretholde en vanskelig balance mellem integration og sikkerhed. Europa-Parlamentets beslutning om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU er et eksempel herpå.

Den gentagne griben til nødlove for at løse romaproblemerne vidner om en klar manglende evne til at tackle et fænomen, der ikke er nyt. Det, der i stedet er brug for, er en systematisk strategi og koordinerede og langsigtede løsninger inden for uddannelse, sundhed og ikke mindst arbejdsmarkedspolitikker, eftersom beskæftigelse og uddannelse letter den sociale accept og integration.

Europa opfordrer til, at der sættes en stopper for den diskriminerende praksis med at sætte de romaer, der bor i slumkvarterer, på gaden og i stedet udarbejde specifikke boligprojekter, som kan løse disse samfunds boligproblem.

Vi kræver kort sagt konsekvente politiske valg, der kombinerer solidaritet med ansvar, og som kan gøre os i stand til at sikre en afbalanceret reaktion på en nødsituation, der ellers kan risikere at løbe løbsk. Vi er godt klar over, at det er en vanskelig vej at tage, men der er ikke nogen anden måde at nå vores mål på.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg vil gerne tilskynde Kommissionen til at vedtage konkrete foranstaltninger, der kan fremme romaernes integration på arbejdsmarkedet ved at yde støtte til efteruddannelse og videreuddannelse, samt foranstaltninger, der sigter mod en korrekt anvendelse af lovgivningen om bekæmpelse af forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet.

Jeg vil gerne gentage behovet for at oprette en specialiseret afdeling i EU, der skal støtte interaktionen mellem Kommissionen og de nationale regeringer i forbindelse med gennemførelsen af de projekter, der er rettet mod romamindretallet og deres sociale, økonomiske og kulturelle integration.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Vi er alle klar over, at problemet med romaernes situation ikke kun er et nationalt problem for hver medlemsstat, men et europæisk problem, og at det derfor skal løses på dette niveau.

Jeg vil gerne understrege, at særligt de nye medlemsstater har brug for ordentlig støtte fra EU med hensyn til at integrere romaerne både fra et socialt perspektiv og på arbejdsmarkedet.

Det er velkendt, at der er et foruroligende antal romaer, som ikke har adgang til Den Europæiske Unions arbejdsmarked. Vi må derfor holde inde med at udsætte udarbejdelsen af effektive europæiske programmer, der primært skal fremme romaernes adgang til uddannelse, så arbejdsløshed ophører med at være et livsaspekt, der konstant føres videre fra en generation til den næste.

Den frie bevægelighed, som romaerne fra de nye medlemsstater nu har ret til, har ikke betydet, at adgangen til EU's arbejdsmarked er blevet lettere. Det, vi kan sige, er, at den eneste ting, som romaer tager med sig til andre medlemsstater, er deres egen fattigdom.

Med den nuværende økonomiske krise er det endnu sværere for romaerne at få adgang til arbejdsmarkedet, hvilket betyder, at mange af dem lever under fattigdomsgrænsen.

Vi står derfor over for en kæmpe udfordring midt i en periode med økonomisk krise, idet vi skal tilskynde arbejdsgiverne til at tilbyde arbejdspladser til det største mindretal i Europa.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), skriftlig. – (BG)

Fru Kósáné Kovács' betænkning om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU afspejler det store politiske ansvar, som Europa-Parlamentet har over for borgerne i Europa, mens den globale økonomiske krise er på sit højeste. Betænkningen giver en detaljeret redegørelse af alle de største udfordringer, som det største etniske mindretal i Europa står over for med hensyn til en forbedring af dets økonomiske situation og sociale integration. I denne krisetid er det vigtigt for os at forsvare de værdier, som vores union bygger på, og beskytte de svage medlemmer af vores samfund.

Tilvejebringelse af uddannelse for romaer, gennemførelse af specifikke beskæftigelsespolitikker, garanteret adgang til sundhedsydelse og ikke mindst fremme af romakvindes ligestilling må være de midler, der skal anvendes for på lang sigt at løse de problemer, som berører denne del af det europæiske samfund.

Betænkningen fremstiller klart og tydeligt et princip om ikkestatslige organisationer og romaernes inddragelse i udarbejdelsen og gennemførelsen af sociale integrationspolitikker. Jeg mener, at medlemsstaterne, nu hvor vi går ind i det fjerde år i årtiet for integration af romaer, bør foretage en nøjere overvågning af de specifikke henstillinger, som Kommissionen har fremsat vedrørende gennemførelsen af dette vidtrækkende europæiske projekt.

21. Integreret struktur for intern kontrol (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0022/2009) af fru Stauner på vegne af Budgetkontroludvalget om integreret struktur for intern kontrol (2008/2150(INI)).

Gabriele Stauner, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Princippet om en effektiv intern kontrol er et af de vigtigste budgetprincipper, som Kommissionen må overholde, når den gennemfører budgettet og anvender dets midler. Den Europæiske Revisionsret og Europa-Parlamentet har i årevis opfordret til en effektiv kontrol af budgetmidler, og Revisionsretten har talrige gange søgt at sikre, at Kommissionen anvender disse midler hensigtsmæssigt og forsvarligt. Revisionsretten har dog i flere år ikke kunnet give Kommissionen en positiv revisionserklæring. Jeg behøver her blot at minde om tilfældet i forbindelse med den uregelmæssige gennemførelse af Leonardoprogrammet for nogle år siden og andre støtteområder, der altid har været yderst præget af uregelmæssigheder og måske endda svindel.

I januar 2006 vedtog Kommissionen en handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol, igen med det formål at modtage en positiv revisionserklæring fra Revisionsretten. Som det fremgår af vores betænkning er der ingen tvivl om, at Kommissionen har gjort en seriøs indsats for at udvikle handlingsplanen. Det er dog ret indlysende for Parlamentet, at gennemførelsen af foranstaltningerne går meget trægt. Derfor må Kommissionen yderligere fremskynde gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger, så de positive virkninger kan medtages i Revisionsrettens årsberetning inden for en overskuelig fremtid, og også så vi som medlemmer af Europa-Parlamentet kan give decharge for et budget med god samvittighed.

Jeg ønsker ikke at gå i detaljer med den fortsatte utilfredsstillende gennemførelse af foranstaltninger, men vil gerne understrege, at der nu er endnu mere behov for effektive kontrolaktiviteter, eftersom der i forbindelse med den økonomiske genopretningspakke i høj grad er blevet slækket på næsten alle kriterierne for gennemførelsen af støtteforanstaltninger, bl.a. for at kunne yde hurtig bistand. Jeg behøver blot at minde Dem om den planlagte slækkelse af strukturfondene og de betydelige ændringer i udvælgelseskriterierne i forbindelse med EU's Globaliseringsfond.

Vi er selvfølgelig klar over, at alle støtteforanstaltninger, særligt inden for strukturfondene, gennemføres i tæt samarbejde med medlemsstaterne, hvilket er absolut nødvendigt for at sikre udgifternes gyldighed, men det giver også anledning til væsentlige problemer, hvad angår Kommissionens kontrol.

Vi har i årevis vidst, at Kommissionen ikke altid kan foretage sådanne kontroller i medlemsstaterne, som den måske gerne vil, og som foreskrevet efter Revisionsrettens budgetprincipper og idéer. Parlamentet har store problemer med at få et endeligt overblik, navnlig hvad angår de nationale årlige oversigter og forvaltningserklæringer, som Kommissionen for første gang fremlagde for os den 15. februar 2008, da dokumenterne ikke følger nogen ensartede kriterier.

Derfor opfordrer vi i vores betænkning, der også blev enstemmigt vedtaget af Budgetkontroludvalget, til, at der fortsat lægges pres på medlemsstaterne for at få dem til at tilvejebringe både fuldstændige og forståelige oplysninger. Jeg håber oprigtigt, at Kommissionen for alvor vil forfølge sin opgave med at indføre den interne kontrolstruktur i fremtiden.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg takker fru Stauner for hendes betænkning og Parlamentet for den konstruktive dialog, som vi har haft, siden Kommissionen iværksatte handlingsplanen for decharge med en positiv revisionserklæring for øje.

I den forbindelse føler Kommissionen, at den revisionserklæring, som Revisionsretten udstedte for 2007, var den bedste nogensinde. Handlingsplanen har bidraget til denne forbedring. Det glæder mig at kunne meddele, at Kommissionen allerede den 3. februar vedtog sin seneste rapport om de fremskridt, der er gjort. Eftersom fru Stauner efterlyste rapporten i sin betænkning, skulle det give Dem mulighed for at tage hensyn til den i dechargebeslutningen.

Vores meddelelse af 3. februar indeholder en foreløbig vurdering af handlingsplanens virkninger pr. 31. december 2008. Det konkluderes, at der er blevet gjort betydelige fremskridt under den nuværende Kommissions mandat. Jeg vil gerne redegøre for flere af meddelelsens punkter.

Hvad angår forenkling, er den andel af budgettet, der anvendes i overensstemmelse med klarere og mere brugervenlige regler for støtteberettigelse, steget til 25 % af budgettet. Inden for rammerne af den økonomiske genopretningsplan foreslår vi nogle andre forenklingsforanstaltninger, navnlig hvad angår strukturfondene.

Revisionsretten rapporterede om en forbedret klarhed og pålidelighed i de årlige aktivitetsrapporter om Kommissionens tjenestegrene, der blev udarbejdet under aktion 3.

Kommissionen har forstærket de finansielle korrektioner under aktion 11 i strukturfondene. I 2008 blev et beløb på 1,5 mia. EUR inddrevet. Til sammenligning var det inddrevne beløb i 2007 på 288 mio. EUR.

Kommissionens tjenestegrene anvender i stigende grad fælles standarder for kontrolmetoder, hvilket sikrer en bedre koordination og deling af resultater. Det medvirker til at reducere den administrative byrde og muliggør en bedre udnyttelse af kontrolresultaterne.

Vi øger fortsat medlemsstaternes ansvar for delt forvaltning, aktion 5, og vi har lige modtaget de årlige revisionsoversigter for anden gang. Kommissionen vil køre videre med disse aktioner sammen med andre initiativer, der skal forbedre kontrollen.

I fru Stauners betænkning understreges den centrale rolle, som begrebet tolerabel risiko kan spille for forbedringer i fremtiden. Begrebet søger på det politiske niveau at finde en accepteret balance mellem kontrolresultater og deres omkostninger. Det er indlysende, at en fejlprocent på nul er umulig, og det virker logisk, at fejlprocenten kan variere alt efter det kontrollerede område.

Drøftelserne institutionerne imellem af dette begreb finder sted på grundlag af Kommissionens nylige meddelelse. Næstformand Siim Kallas havde lejlighed til at drøfte emnet i Parlamentet i januar. Jeg vil gerne understrege vigtigheden af dette initiativ, der skal give dechargemyndigheden mulighed for i højere grad at værdsætte kvaliteten af den risikostyring, som Kommissionen har indført.

Vores seneste rapport viser, at Kommissionen har fuldført de forskellige aktioner. Revisionsretten foretager sin egen vurdering af de forskellige aktioners virkninger i sin årsberetning for 2008.

Jeg takker fru Stauner for hendes betænkning, der opfordrer til en yderligere forbedring af vores regnskabsregler.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning, der har til formål at bringe mere åbenhed, effektivitet og ansvarlighed omkring EU's udgifter, er mere relevant end nogensinde for at kunne gennemføre EU's budget ved at følge principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. Vi har brug for en reel forpligtelse til gennemsigtighed og effektive interne kontroller for at kunne få størst fordel af vores politikker og prioriteter. Desuden går jeg fuldt ud ind for synspunktet om, at hvis en aktion ikke kan gennemføres på tilfredsstillende vis med hensyn til omkostninger og risici, bør den genovervejes. I den aktuelle økonomiske situation kan vi ikke tillade spild af midler eller misbrug af EU-fonde. Samtidig er der i institutionen behov for mindre komplekse juridiske krav. Det er nødvendigt at forenkle den administrative og finansielle byrde for ansøgere og støttemodtagere i EU, navnlig da mange tilfælde af unødvendig bureaukrati har forhindret en effektiv gennemførelse af politikker. Den udfordrende opgave er at finde den rette balance.

22. Sikkerhed ved onlinespil (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0064/2009) af fru Schaldemose på vegne af Udvalget om Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om sikkerhed ved onlinespil (2008/2215(INI)).

Christel Schaldemose, ordfører. – (DA) Fru formand! Jeg er både stolt over og glad for her i aften at kunne præsentere initiativbetænkningen om sikkerhed i onlinespil. Som I ved, har spørgsmålet om spil altid været uhyre kontroversielt i Europa-Parlamentet. Spil blev fjernet fra servicedirektivets anvendelsesområde, ligesom det blev fjernet fra e-handelsdirektivet, og det røg også ud af tv uden grænser-direktivet. Og hvorfor egentlig det? Jo, jeg tror, de fleste af os er enige om, at godt nok er spil en økonomisk tjenesteydelse – det har

EF-Domstolen jo også fastslået – men spil er en helt særlig økonomisk tjenesteydelse. Vi kan ikke sammenligne det med at spille på internettet med at købe en elkedel eller med at få en tømmer til at lægge et gulv, og derfor skal det behandles særskilt. Det har medlemslandene gjort hidtil. De har reguleret strengt, og det har de gjort for at beskytte forbrugerne mod afhængighed af spil, mod svindel, mod matchfixing, men de har også gjort det for at forhindre hvidvaskning af penge, og de har også haft et ønske om at opretholde lov og orden. Men spil er ikke bare spil. Spil på internettet medfører faktisk en række særlige udfordringer, som landbaserede spil ikke medfører, bl.a. fordi det er grænseoverskridende, og fordi det giver uhyre nem adgang.

Forhandlingerne om betænkningen har til tider været mere ophedede, end jeg havde ønsket. Vi har været meget delte i spørgsmålet om, hvorvidt det at spille på internettet medfører en større risiko for f.eks. at blive afhængig af spil. Og det undrer mig faktisk lidt, fordi tallene taler et tydeligt sprog. En undersøgelse fra bl.a. Sverige viser, at risikoen for at udvikle afhængighed af spil er fem til syv gange højere, hvis man spiller poker på internettet, end hvis man bare begiver sig ud og spiller poker i den fysiske verden. Men jeg vil godt være den første til at erkende, at vi ikke kender alle konsekvenserne for forbrugerne af at spille på internettet. Og det er så et af de områder, hvor vi rent faktisk har kunnet blive enige om noget. Vi er nemlig enige om, at vi har brug for mere viden om, hvordan vi bedst beskytter forbrugerne.

Men der er særlig seks budskaber i betænkningen, jeg godt kunne tænke mig at fremhæve her i aften:

1. Der er et markant flertal i IMCO, der mener, at onlinespiloperatørerne ikke bare skal overholde spillovgivningen i den medlemsstat, hvor de leverer deres tjenesteydelse, men også dér hvor forbrugeren bor.
2. At der skal ske en politisk afklaring frem for en domstolsafklaring af, hvordan vi tackler udfordringerne og problemerne på det europæiske onlinespillemarked.
3. At samarbejdet mellem medlemslandene skal styrkes betragteligt.
4. At der er brug for at udvikle standarder for, hvordan vi beskytter forbrugerne mod svindel, mod spilafhængighed osv.
5. At der er brug for mere forskning på området, og endelig
6. At Europa-Parlamentet bakker fuldt op om de initiativer og den proces, Rådet har sat i gang, og vi opfordrer også Kommissionen til at understøtte den her.

Samlet set mener jeg, at betænkningen er med til at flytte spilområdet tilbage i det politiske rum, hvor det hører hjemme. Betænkningen er afbalanceret og fik faktisk også stor opbakning i udvalget, til trods for at det er et følsomt emne. Den blev stemt igennem med 32 stemmer for og 10 imod. Der foreligger en alternativ beslutning fra et mindretal i IMCO. Jeg har forsøgt at integrere flest mulige af deres synspunkter i betænkningen, men de politiske forskelle er så fundamentale, at det ikke har været muligt at få det hele med. Jeg takker kollegerne for opbakningen og håber, at der vil blive et stort flertal for min betænkning i morgen.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. –

(FR) Fru formand, fru Schaldemose! Kommissionen hilser denne initiativbetænkning fra Europa-Parlamentet velkommen. Den roser det arbejde, som Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og som De, fru Schaldemose, i egenskab af ordfører har gjort, og den bifalder især udforskningen af integritetsspørgsmålet.

Som min kollega hr. McCreevy, har understreget i sine tidligere taler, er medlemsstaternes nuværende praksis for forskellige til at muliggøre et lovgivningsinitiativ. De seneste drøftelser i Rådet (konkurrenceevne) har klart vist, at medlemsstaterne ikke vil kunne nå til enighed om et sådant initiativ.

Desuden indeholder traktaten nogle retningslinjer. Domstolen har ved dom i marts 2007 i sagen Placanica for nylig fastslået, at sportsvæddemål udgør tjenesteydelser i overensstemmelse med traktatens artikel 49. Medlemsstaterne har ret til at lovgive om spillevirksomhed på nationalt niveau. Hvis de ønsker at begrænse spilleaktiviteterne, er det op til dem selv at efterforske mulighederne for at berettiggte sådanne restriktioner, f.eks. i tilknytning til ludomani eller svindel.

Når det er bevist, at disse foranstaltninger er nødvendige, kræves det ifølge traktaten, at de træffes på en sådan måde, at de ikke diskriminerer mellem nationale operatører og operatører i andre medlemsstater.

Kommissionen har til hensigt at opfylde sin forpligtelse ved at undersøge alle de klager, som den modtager, og indlede de nødvendige procedurer, hvis det viser sig, at traktaten er overtrådt.

Det er opmuntrende at se, at nogle medlemsstater, herunder Frankrig, Ungarn og Italien, som følge af indledningen af overtrædelsesprocedurer lægger sig tættere op ad Kommissionens linje og har forpligtet sig til at ændre deres lovgivninger. Kommissionen søger naturligvis at hjælpe medlemsstaterne med at finde en løsning på overtrædelsesprocedurerne.

Kommissionen offentliggjorde i 2006 forskningsresultater vedrørende de juridiske og økonomiske aspekter af spillemarkedet. Under disse omstændigheder mener Kommissionen ikke, at det i øjeblikket er nødvendigt at spille en større rolle med hensyn til at foretage undersøgelser af nationale lovgivninger eller af bredere emner såsom ludomani, svindel og andre lastværdige forhold. Betænkningen indeholder dog nogle yderst nyttige afklaringer.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Lasse Lehtinen (PSE), skriftlig. – (FI) I morgen vil vi se, at man i mange dele af Europa stadig har den politiske vilje til at bevare de overordentligt vigtige spilmonopoler, og det gælder også Finland. Europa-Parlamentets støtte af det finske nationale lotteri, den finske spilleautomatforening og den finske spilleoperatør, Fintoto, er vigtig, fordi Kommissionens overtrædelsesprocedurer stadig er et problem. Det er vigtigt for europæisk idræt og sportsudøvelse på græsrodsniveau, at medlemsstaterne kan bevare deres nationale spillsystemer.

De udgør også et vigtigt element i det, der er et særtræk ved finsk sport, hvorved frivilligt arbejde, der støttes af samfundet, også yder en grundlæggende støtte til sportsaktiviteter på højt plan. Det er også nemmere at imødegå bivirkningerne ved spillevirksomhed i de lande, hvor staten har et monopol. Onlinespil står for lige godt 5 % af det samlede spillemarked, men sektoren er i stærkt stigende vækst. Derfor er det vigtigt, at medlemsstaterne fortsat har de samme rettigheder som før, selv nu hvor vi har internet. Vi skal ikke glemme, at EU efter vedtagelsen af Lissabontraktaten kommer til at have beføjelser inden for visse sportsområder. Det vil bidrage til bekæmpelsen af bivirkningerne ved professionel sportsudøvelse, såsom racisme, doping og fodboldvandalisme.

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Bruttoindtægterne fra onlinespil tegnede sig for 2-3 mia. EUR i 2004. Som anført i ovennævnte SICL-undersøgelse står de nu for næsten 5 % af det samlede spillemarked i EU. En hurtig vækst i disse tjenester synes at være uundgåelig i fremtiden, og vi har derfor brug for klare og gennemsigtige regler.

Fru Schaldemoses betænkning indeholder en anden tilgang til spilleindustrien i Europa, og jeg kan derfor ikke tilslutte mig den. Der skelnes ikke mellem spilleoperatører, som har tilladelse, og som udøver deres virksomhed i overensstemmelse med lovgivningen, og dem, der ofte opererer ulovligt uden tilladelse.

Det er nødvendigt at gå ud fra den kendsgerning, at de fleste medlemsstater i EU har en spilleindustri. Jeg er enig i, at de enkelte medlemsstater fortsat bør kunne fastsætte regler for onlinespil. Så længe der ikke foreligger nogen egentlige beviser om risici for spillere, pengehvidvaskning eller korrupsion inden for sport, bør vi ikke betragte alle virksomheder som kriminelle. Der er også seriøse virksomheder, som anvender den bedste teknologi og opererer i overensstemmelse med lovgivningen.

Jeg er ikke tilhænger, men snarere modstander af onlinespil. Efter min mening vil et generelt forbud dog resultere i en udbredelse og ulovliggørelse af disse aktiviteter og en fuldstændig mangel på regulering. Jeg mener, at min og mine kollegers holdning repræsenterer et mere retfærdigt og klarere alternativ til ordførerens betænkning.

23. Sikring af fødevarekvalitet (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0088/2009) af fru Petre på vegne af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om sikring af fødevarekvalitet (2008/2220(INI)).

Maria Petre, ordfører. – (RO) Fru formand! Jeg vil gerne først og fremmest takke Kommissionen for dette velkomne initiativ i form af grønbogen om landbrugsprodukters kvalitet og den iværksatte høring om emnet.

Grønbogen er et svar på medlemsstaternes reelle behov for at fremme deres landbrugsprodukters image, navnlig deres kvalitative fordele, blandt de europæiske forbrugere og forbrugerne i andre lande. Disse høje standarder er i overensstemmelse med forbrugernes ønsker og er et middel til at maksimere merværdien.

Selv om den fælles beslutningsprocedure ikke gælder her, håber jeg, at Europa-Parlamentets udtalelse vil blive taget i betragtning i de kommende faser.

Jeg vil også gerne takke mine kolleger fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og navnlig eksperterne for deres hjælp med at fremme denne betænkning.

En forenkling af handelsnormerne, bedre oplysning af borgerne, særligt om fødevarers oprindelse, og bedre beskyttelse af europæiske kvalitetsprodukter på globalt niveau er nogle af de vigtigste forslag i betænkningen.

Kvalitetspolitikken må nødvendigvis ses i sammenhæng med den fælles landbrugspolitik fremtid og de udfordringer, som vi står over for, herunder klimaforandringer, beskyttelse af biodiversitet, energiforsyning og forvaltning af vandressourcer. Samtidig udviser forbrugerne som bekendt stadig stigende interesse ikke blot for fødevarerens sikkerhed, men også for fødevarernes oprindelse og produktionsmetoder.

Forbrugerne associerer certificeringssystemer med en garanti for højere kvalitet. Formålet med normerne er at hjælpe landbrugerne med at levere kvalitetsprodukter, der lever op til forbrugernes forventninger, forhindrer deres skuffelse og gør det nemmere at sammenligne priser på produkter af forskellig kvalitet.

Som ordfører ser jeg gerne en forenkling af det komplicerede europæiske system for grundlæggende standarder og de mange krav, som EU's landbrugere skal opfylde. Jeg støtter en forenkling og vedtagelse af regler, der i tilstrækkelig grad garanterer fødevarerens sikkerhed i Europa.

Jeg foreslår ligeledes en forenkling af proceduren for fastlæggelse af standarder ved en afkortning af Kommissionens procedurer, uddelegering af ansvaret på dette område til andre organer eller henvisning til internationale standarder. Jeg mener også, at der skal tages hensyn til de administrative byrder, der påhviler offentlige myndigheder og andre berørte aktører. I takt med at markedets krav ændrer sig, og der sker teknologiske fremskridt, kan handelsnormerne blive delvis forældet og skal tilpasses og ajourføres.

EU bør sikre, at alle fødevarer opfylder dens produktionsstandarder, især for så vidt angår hygiejne og sikkerhed. Herudover bør EU også sikre lige konkurrencevilkår mellem EU-produkter og produkter fra tredjelande. Jeg støtter indførelsen af krav om obligatorisk angivelse af primærproduktens produktionssted med betegnelserne "produkt fremstillet i EU" eller uden for EU.

Jeg ønsker også at udvide denne ordning til at omfatte forarbejdede fødevarer for at sikre, at der tages højde for de vigtigste ingrediensers og råvarers oprindelse, og at der etableres en forbindelse mellem deres oprindelsessted og det land, hvor den sidste forarbejdning af produkterne har fundet sted. Jeg mener, at der bør fastsættes regler for anvendelsen af begreberne "bjerg-" og "ø-", da dette vil give landbrugsprodukter og fødevarer fra de pågældende dårligt stillede regioner en vigtig ekstra fordel.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Petre, for denne betænkning. Den europæiske politik for landbrugsprodukters kvalitet har stor betydning for landbrugerne, aktørerne i fødevarekæden generelt og naturligvis forbrugerne. Derfor vedtog Kommissionen grønbogen om landbrugsprodukters kvalitet og iværksatte en høring af interessenter forud for udarbejdelsen af lovforslag.

Kommissionen hilser Deres betænkning velkommen, fru Petre, samt de drøftelser, der har fundet sted i flere EP-udvalg. Disse drøftelser skal sammen med de 560 bidrag fra høringsproceduren hjælpe Kommissionen med at fastlægge de strategiske retningslinjer, der forventes offentliggjort i slutningen af maj i år.

Kommissionen har til hensigt at bistå landbrugerne med at oplyse om de store produktionskrav, som de overholder. Jeg nævnte, at forslaget om at angive produktionssted ikke har fået stor opbakning, og der har endda været endnu mindre støtte til idéen om et europæisk logo, der skal vidne om overholdelsen af europæiske normer. Der er på den anden side et ønske om mærkning af "oprindelsesland".

Kommissionen hilser støtten til sin politik om en forenkling af handelsnormerne velkommen. Kommissionen har altid været tilhænger af at forenkle lovgivningen, når det har været nødvendigt. Derfor ansporer De os og opmuntrer os til at fortsætte vores arbejde, fru Petre.

Kommissionen har noteret kravet om at definere fakultative forbeholdte udtryk såsom "gård" eller "bjerg". Jeg kan fortælle Dem, at det også er holdningen hos flertallet af dem, der reagerede på grønbogen.

Hvad angår geografiske betegnelser, deler Kommissionen Deres opfattelse. Procedurene bør forenkles eller i det mindste fremskyndes. Vi er i øjeblikket ved at undersøge reaktionerne på grønbogen for at beslutte, hvordan vi skal bære os ad.

Spørgsmålet om et kontor står fortsat åbent. Det er i mellemtiden nødvendigt nøje at undersøge fordele og ulemper ved et sådant kontor.

Med hensyn til WTO-forhandlingerne kan jeg forsikre Dem om, at anerkendelsen af EU's kvalitetssystemer fortsat står højt på Kommissionens dagsorden. Der er muligvis udsigt til enighed om behovet for at harmonisere og indføre en ramme for certificeringsordninger og nå til en gensidig anerkendelse af disse ordninger. Retningslinjer kan vise sig at være tilstrækkelige, hvilket vil forhindre for mange administrative begrænsninger.

Dette er det første skridt i retning af en reel kvalitetspolitik for landbrugsprodukter. Kommissionen venter nu utålmodigt på de næste skridt og de konstruktive debatter, som vi forventer vil følge, og jeg kan på vegne af min kollega, fru Fischer Boel, forsikre Dem om, at Kommissionen vil inddrage Parlamentet i alle de kommende aktioner, som Kommissionen iværksætter på området. Det er et område, hvis betydning De med rette har understreget, fru Petre, ikke kun for producenterne, men også for os alle som forbrugere.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Magor Imre Csibi (ALDE), skriftlig. – (EN) I en højst globaliseret verden udsættes landbrugerne for et stigende pres. For at være konkurrencedygtige kan de enten skære i omkostningerne eller specialisere sig i fremstillingen af nicheprodukter af høj kvalitet. Ordningerne for fødevarer kvalitet forsyner ikke blot forbrugere med autentiske produkter, men kan også støtte udviklingen i landdistrikterne. For at give landbrugerne et alternativ til udviklingen i landdistrikterne bør vi forenkle handelsnormerne og øge små producenters incitamenter til at deltage. En forenkling af normerne er dog ikke ensbetydende med dårligere kvalitet eller mindre autenticitet. EU's standarder for markedsføringen af produkter er allerede blandt de strengeste i verden. For at bevare tilliden til kvalitetsordningerne er det nødvendigt at gennemføre dem med skærpede kontrol- og sporbarhedssystemer. Endvidere vil det i tilfældet med "beskyttede geografiske betegnelser" eller "beskyttede oprindelsesbetegnelser" være ønskeligt at angive de vigtigste ingrediensers oprindelsessted, hvis ikke de kommer fra det pågældende område. Forbrugere identificerer disse produkter med specifikke egenskaber som følge af en bestemt oprindelse eller produktionsmetode. Der er dog tilfælde, hvor den angivne ingrediens på produktet ikke er præcis den samme som den, der reelt er anvendt i fødevarer, f.eks. "Parmaskinke", der i virkeligheden ikke kommer fra Parma.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Forbrugere stiller i stigende grad krav til landbrugsprodukters kvalitet, oprindelse og sikkerhed. EU har haft succes med indførelsen af en kvalitetsmærkningsordning, der giver sikkerhed for autenticiteten af regionale produkter og traditionelle produktionsmetoder. Medlemsstaterne og EU har nu pligt til at fremme disse kvalitetsprodukter og øge indsatsen for at beskytte dem på internationalt plan. Det forudsætter en garanti for lige konkurrencevilkår mellem europæiske produkter og tredjelands produkter, navnlig ved at beskytte europæiske landbrugere mod de produkter, der misbruger en beskyttet betegnelse. De produkter, hvis navne kan misbruges, bør have Verdenshandelsorganisationens internationale beskyttelse, og enhver anmodning fra tredjelande om registrering af en beskyttet betegnelse bør nøje kontrolleres. For at stille bedre oplysninger til rådighed for forbrugere er det vigtigt, at mærkningen angiver primærproduktets oprindelsesland og for forarbejdede produkter vedkommende de vigtigste ingrediensers oprindelse, og hvor den sidste forarbejdning af produktet har fundet sted.

Samtidig bør EU sikre, at princippet om "betinget adgang til markedet" overholdes, ved at anbefale at WTO vedtager strenge beskyttelsesstandarder for kvalitetsprodukter, så importerede produkter opfylder de samme sikkerheds- og kvalitetskrav som europæiske produkter.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Kvalitet er nøgleordet i hele fødevarerekæden, nemlig "fra jord til bord". Det er ekstremt vigtigt at gøre de europæiske forbrugere opmærksomme på de høje krav og standarder, der eksisterer på fødevarerområdet, og som landbrugere og producenter af landbrugsprodukter og levnedsmidler skal overholde, og på de dertil knyttede omkostninger. EU's fødevarer er kendetegnet ved deres høje kvalitet og tilsvarende høje standarder. Det er ikke altid tilfældet med importerede varer.

Jeg tror ikke, at vi bør indføre flere certificeringssystemer på fællesskabsniveau eller flere symboler, som skal differentiere mellem fødevarerne i EU. Det vil bare forvirre forbrugere. Vi bør i stedet koncentrere os om at fremme foranstaltninger, der skal oplyse forbrugere om de EU-symboler, der allerede anvendes, og som forbrugere bør betragte som en garanti for kvalitet.

En anden udfordring er at forbedre behandlingen af ansøgninger vedrørende regionale produkter og sætte skub i registreringsprocessen. Desværre trækker Europa-Kommissionens behandling af disse ansøgninger i langdrag. Regionerne Lillepolen og Kielce i Polen afventer stadig registreringen af produkter som *fasola korczyńska* (Korczyńsbønne), *kielbasa lisiecka* (Lisieckapølse), *wisnia nadwiślanka* (Vistula-regionens kirsebær), *śliwka szydlowska* (Szydloblomme), *jablka łąckie* (Łąckoæble), *obwarzanek krakowski* (Krakówbrød) og *fasola z Doliny Dunajca* (Donaudalens bønne).

24. Bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0058/2009) af hr. Medina Ortega på vegne af Retsudvalget om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (2008/2180(INI)).

Manuel Medina Ortega, ordfører. – (ES) Fru formand! På dette sene tidspunkt en mandag har Kommissionen sikkert større bekymringer end denne betænkning. Kort sagt reagerer vi på en rapport fra Kommissionen, en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område.

Dette område er faktisk ikke et fællesskabsområde, men et mellemstatsligt område, inden for hvilket Rådet med denne forordning har forsøgt at fremme samarbejdet mellem retterne. Jeg tror dog ikke, at Den Europæiske Union har været konsekvent nok i forsøget på at nå dette. Der er dog truffet visse foranstaltninger, såsom formuleringen af praktiske idéer, anvendelsen af elektroniske medier m.v., men jeg erkender, at det er ret svært for Kommissionen at handle.

Jeg ved ikke, hvad Kommissionen har opnået, eller hvad den håber at opnå, men det virker til, at det er ret svært at nå nogen vegne på grund af de store vanskeligheder, der er forbundet med denne form for mellemstatsligt samarbejde. Det, vi ønsker, er, at retsmyndighederne samarbejder, men vi taler om 27 lande, retsmyndigheder, der anvender 22 forskellige sprog, og væsentligt forskellige retssystemer, og vi forsøger at skabe resultater.

Kommissionen mener, at resultaterne er utilfredsstillende, at der er en enorm forsinkelse i gennemførelsen af disse samarbejdsmechanismer, og at vi derfor ikke har ressourcerne til at opnå dette. Den ideelle løsning ville være at gøre brug af fysiske midler. Hvad kan Kommissionen f.eks. gøre for at udstyre retterne, særligt de lavere retter, med teknologiske faciliteter såsom videokonferencesystemer? Videokonferencer kan virke som en idé, der virker uopnåelig i mange mindre retter i Den Europæiske Union, men de synes at være den eneste måde at opnå dette på.

Jeg synes, at Den Europæiske Union skal gøre brug af de institutioner, der allerede eksisterer, og navnlig det europæiske retlige netværk. Vi bør styrke denne institution, så dommerne selv kan udvikle denne kommunikationstype ved anvendelsen af deres samarbejdssystemer.

På den anden side er hele området for uddannelsen af dommere af afgørende betydning. Det er også noget, som Kommissionen ikke kan gøre på egen hånd. Det, Kommissionen kan gøre, er at fremme udviklingen af sådanne kurser, hvor der undervises i fællesskabsret og viden om de forskellige retssystemer.

Bortset fra det er der et andet stort problem, nemlig det sproglige problem. Hvordan skal f.eks. en spansk dommer kommunikere med en finsk dommer, når de to sprog er så forskellige? Man kan ikke kræve, at dommere ud over at skulle være eksperter i deres egen lovgivning, som i sig selv er kompleks nok, også skal have den slags kundskab.

Hvad kan vi gøre rent praktisk for at hjælpe dommerne med hensyn til tolkning og oversættelse? Hvad kan vi gøre for at hjælpe dem med at opnå dette? Jeg har med udarbejdelsen af denne betænkning ikke sat mig for at indtage en mere skærpet eller hårdhændet holdning til Kommissionen. Jeg tror, at opgaven er temmelig vanskelig. Det, jeg gerne vil vide, idet jeg udnytter, at vi her har en kommissær, der interesserer sig for emnet, er, hvad Kommissionen mener, der kan gøres for at stramme op på denne 2001-forordning, som var en smule vag, og som i lidt for stor udstrækning var baseret på frivillig handling. Jeg ved ikke, om den rent praktisk vil føre til nogen resultater, eller om det vil være muligt at arbejde videre med den.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne i første omgang takke hr. Medina Ortega, som rejser en lang række vigtige spørgsmål. Det er rigtigt, at dommere og andre aktører i retsvæsenet i de enkelte lande bør være mere opmærksomme på denne forordning.

Det skal understreges, at den direkte bevisoptagelse, som nævnt i forordningens artikel 17, har forenklet og fremskyndet bevisoptagelsen uden synderlige problemer. De nævnte centrale organer, der henvises til i denne forordning, har en væsentlig rolle at spille med henblik på overvågning af de retter, der har ansvaret for at udføre anmodninger i medfør af forordningen, og for at løse eventuelle problemer.

Assistancen fra de centrale organer kan være afgørende for små lokale retter, der for første gang konfronteres med et problem vedrørende bevisoptagelse i en grænseoverskridende sag.

It og videokonferencer, der anvendes parallelt med et sikkert e-mailsystem, bør være standardudstyr for fremsendelsen af beviser. Den sædvanlige opgave for det europæiske retlige netværk i civil- og handelsretlige sager er, som De nævnte, at lette det retlige samarbejde i Europa. Siden netværket trådte i kraft, har gennemførelsen af forordningen om bevisoptagelse ved talrige lejligheder været en central del af netværkets arbejde. En håndbog om anvendelsen af forordningen blev udarbejdet i 2006 og fremsendt til alle de europæiske retter i 2007. De har ret i, hr. Medina Ortega, at det europæiske retlige netværk i civil- og handelsretlige sager uden tvivl kan gøre brug af sine kontakter til at gøre en større indsats for at sikre, at forordningens frister med hensyn til anmodninger om bevisoptagelse i højere grad overholdes. Det er rigtigt.

Jeg vil gerne fortsætte og kort se nærmere på perspektiverne for fremtiden. Det er rigtigt, at der i forordningen fastsættes præcise kriterier for anmodningens form og indhold. Anmodningen skal opfylde specifikke formkrav og indeholde specifikke oplysninger: navn og adresse på sagens parter, retssagens art og genstand og en beskrivelse af den ønskede bevisoptagelse. Det fastsættes også i forordningen, at anmodningen skal affattes på et af de officielle sprog i den anmodede medlemsstat eller på et andet sprog, som den anmodede medlemsstat har meddelt, at den kan acceptere, men som De lige har understreget, er sprog ikke det største problem.

En anmodning om bevisoptagelse bør normalt udføres hurtigt. Er det ikke muligt at udføre anmodningen inden 90 dage efter, at den er kommet den anmodede ret i hænde, bør denne give den anmodende ret meddelelse herom med angivelse af grundene til dette.

Faktisk er det kun muligt at afslå at udføre en anmodning om bevisoptagelse i særlige og nøje afgrænsede tilfælde.

Sådan er forordningen. En undersøgelse af dens anvendelse blev foretaget i marts 2007, og på grundlag heraf vedtog Kommissionen en rapport i december 2007. Rapporten blev udarbejdet i overensstemmelse med forordningens artikel 23. Hvad står der i den? At forordningen generelt har forbedret, forenklet og fremmet samarbejdet mellem retterne om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område.

Forordningen har allerede nået sine to hovedmål, at forenkle samarbejdet mellem medlemsstaterne og fremskynde bevisoptagelsen.

Der er sket forenklinger, navnlig gennem indførelse af en direkte fremsendelse mellem retterne, selv om anmodninger nu og da sendes til de centrale organer, og gennem indførelse af standardformularer. Der er også sket fremskridt med hensyn til den hastighed, hvormed anmodninger om bevisoptagelse behandles. De fleste udføres heldigvis hurtigere end før forordningens ikrafttrædelse og inden for den frist på 90 dage, der er fastsat i forordningen.

Jeg vil derfor sige, hr. Medina Ortega, at vi ikke anser det for nødvendigt at ændre forordningen. Det er dog yderst vigtigt at forbedre dens virkemåde. I den handlingsplan, som Rådet vedtog i november 2008, betroede den Kommissionen at skabe en EU-portal for e-justice. Skabelsen og ikrafttrædelsen af den første version af denne portal i år er naturligvis en absolut prioritet for os og mig.

Hvad angår anvendelsen af videokonferencer, vil det også blive gjort til en prioritet. Det europæiske retlige netværk i civil- og handelsretlige sager er i øjeblikket ved at udarbejde en håndbog om de retlige aspekter ved anvendelsen af videokonferencer i forbindelse med bevisoptagelse. Håndbogen vil naturligvis blive sendt til de europæiske dommere og forventes at være færdig i slutningen af året. Det vil indgå som en del af portalen, der som nævnt bliver tilgængelig ved udgangen af året.

Retslokalerne skal selvfølgelig stadig udstyres med videokonferenceudstyr. Vi håber at kunne drage fordel af de nye finansieringsmetoder under revisionen af de finansielle overslag for 2010-2013. Finansieringsmuligheder for grænseoverskridende projekter eksisterer allerede i programmet om civilret, hvor anvendelsen af videokonferencer er en prioritet.

Jeg vil gerne sige Dem, hr. Medina Ortega, at jeg er enig med Dem på et vigtigt punkt, som efter min opfattelse bør være en prioritet for Stockholm, nemlig uddannelsen af dommere. Med hensyn til det spørgsmål, som De her til aften har rejst vedrørende bevisoptagelse, har vi virkelig brug for en passende uddannelse af dommere. Det vil for mit vedkommende være en af retningslinjerne for det kommende Stockholmprogram.

Jeg takker Dem under alle omstændigheder for denne nyttige betænkning, som har været yderst instruktiv.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet. Afstemningen finder sted i morgen.

25. Lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0014/2009) af hr. Doorn om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (2008/2247(INI)).

Bert Doorn, ordfører. – (NL) Fru formand! Denne betænkning handler om gennemførelsen af det ottende direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det er godt, at Parlamentet er mere opmærksomt på gennemførelsen og implementeringen af den lovgivning, vi her vedtager. Vi kan i Parlamentet vedtage de mest fremragende bestemmelser og forordninger, men hvis disse bestemmelser og forordninger ikke gennemføres og overholdes i medlemsstaterne, spilder vi vores tid her.

Mange ting er også gået galt med gennemførelsen af det ottende direktiv. Nøgledefinitionerne er ikke entydigt formuleret i de forskellige lande, og antallet af medlemsstater, der har et uafhængigt og offentligt tilsynssystem, ligger langt under 27. I betænkningen opfordres Kommissionen til at træffe foranstaltninger til hurtigt at rette op på disse mangler.

Vi spekulerer også på, om den anvendte harmoniseringsmetode, nemlig minimumsharmonisering, er den rette måde at opnå en ensartet anvendelse af nøgledefinitioner på. Måske bør vi endnu engang overveje, om denne type nøgledefinitioner er vejen frem, eller om der bør anvendes en anden form for harmonisering, der ikke giver anledning til flere forskellige fortolkninger.

Endelig drøftes Kommissionens henstilling om en begrænsning af revisorers civile retlige ansvar i betænkningen. Skulle det blive nødvendigt med yderligere foranstaltninger for at opnå konvergens i Europa, ser vi frem til Kommissionens forslag.

Målet må og skal være at sigte mod en effektiv og uafhængig overvågning af revisorer. Den økonomiske krise har lært os, at nøje overvågning og tilsyn er absolut nødvendigt.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne takke hr. Doorn for hans betænkning om anvendelsen af direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber. Jeg vil også gerne takke Økonomi- og Valutaudvalget og navnlig fru van den Burg, der har bidraget til udarbejdelsen af denne betænkning.

I forbindelse med finanskrisen er det vigtigt, at alle de medlemsstater, der i øjeblikket halter bagud, hurtigst muligt gennemfører direktivet, så de fastsatte mål kan nås. Kommissionen overvåger løbende status over gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne. En resultattavle offentliggøres regelmæssigt på vores websted.

Resultaterne af medlemsstaternes indsats skulle klart blive bedre dette forår. Hr. Doorns betænkning har i hvert fald fremmet denne forbedring. Som De understreger i betænkningen, har Kommissionen allerede vedtaget henstillingen om kvalitetssikring og henstillingen om begrænsning af lovpligtige revisorers civile retlige ansvar. Jeg takker Parlamentet for dets støtte til disse to initiativer.

Henstillingen om begrænsning af lovpligtige revisorers civile retlige ansvar indgår i en strategi for at mindske koncentrationen på revisionsmarkedet. For at undersøge andre muligheder efter de samme retningslinjer blev en høring om kontrolstrukturerne i revisionsfirmaer og deres konsekvenser for revisionsmarkedet offentliggjort i november.

Europa-Parlamentet anmoder Kommissionen om at evaluere de nationale lovgivninger til gennemførelse af direktivet og informere det om indvirkningen af medlemsstaternes trufne foranstaltninger i kølvandet på henstillingen om begrænsning af lovpligtige revisorers civile retlige ansvar. Når tiden er inde, vil vi med glæde forberede disse evalueringer og tage hensyn til alle de spørgsmål, som hr. Doorn har rejst i betænkningen.

Det er et engagement fra kommissær McCreevy, som jeg med glæde sender videre til Dem. Jeg takker hr. Doorn, og jeg vover at håbe, at vi vil få praktiske resultater at se.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

26. Udfordringer i forbindelse med olieforsyningen (kortfattet forelæggelse)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0035/2009) af hr. Reul på vegne af Udvalget om Industri, Forskning og Energi om mulige løsninger på udfordringerne i forbindelse med olieforsyningen (2008/2212(INI)).

Herbert Reul, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I denne betænkning om olieforsyning appellerer jeg til, og det blev også vedtaget i udvalget, at der lægges vægt på oliens betydning for den europæiske energiforsyning i fremtiden. Olie vil helt klart stadig være en vigtig primær energikilde i EU selv på mellemlang og lang sigt.

Vi har oplevet en markant stigning i efterspørgslen som følge af den økonomiske vækst og befolkningstilvæksten og også ønsket om individuel mobilitet. I de seneste måneder og år har vi på forskellig vis bekymret os over, hvilket der i vid udstrækning også fokuseres på i betænkningen, det logiske spørgsmål, der rejser sig om, hvordan forbruget mindskes, og efterspørgslen reduceres. Hvordan kan vi mindske vores forbrug eller dække det med andre energikilder også?

Denne betænkning søger at gøre opmærksom på den kendsgerning, at vi politikere bør overveje, hvorvidt og hvordan ressourcerne, dvs. udbudssiden, kan øges, og hvad der i den henseende kan gøres. Tre eller fire punkter nævnes i den henseende. For det første er der brug for massive investeringer for at producere og udnytte den tilgængelige olie. 350 mia. USD om året er det tal, der altid angives i den forbindelse.

For det andet skal det påpeges, at vi bør være mere aktive på området for teknologiske innovationer. Vi bør også overveje, hvordan vi kan udnytte alle de tilgængelige reserver så effektivt som muligt. Det henleder ikke blot opmærksomheden på spørgsmålet om teknologi og udnyttelse af landområder, men naturligvis også meget hurtigt på udenrigspolitiske hensyn. Også i den forbindelse søger betænkningen i et antal punkter, som jeg ikke udtømmende kan angive her, at gøre det klart, at vi bør gøre en større indsats for at udnytte ikke-konventionelle olieressourcer kommercielt. Det kan bidrage til diversificering, være et svar på spørgsmålet om, hvordan transportruterne også kan ændres, og rejse spørgsmålet om, hvordan udenrigspolitik kan bidrage til at styrke forbindelserne og den indbyrdes afhængighed og tillid mellem Den Europæiske Union og de olieproducerende lande.

Betænkningen forsøger ikke at finde et svar på alle olierelaterede spørgsmål, men søger at se nærmere på en række emner, der indtil videre ikke har været sat i centrum. Der ses bort fra alle spørgsmål om energieffektivitet og energibesparelse, ikke fordi de ikke er vigtige, men fordi de behandles i andre tekster. Der bør i den forbindelse rejses en række nye spørgsmål – vi bør endda overveje, om teknologiområdet f.eks. får tilført nok nyt blod i form af unge, der er parate til at give sig i kast med dette område og søge nye løsninger.

Det var en kort sammenfatning af betænkningens indhold.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne på vegne af Kommissionen takke hr. Reul for at have udarbejdet betænkningen om mulige løsninger på udfordringerne i forbindelse med olieforsyningen. Jeg vil også gerne takke de medlemmer i de forskellige udvalg, der har fremsat deres synspunkter til emnet, for deres værdifulde bidrag til denne vigtige debat.

De økonomiske forhold har ændret sig meget siden Kommissionens meddelelse af juni 2008 med titlen "Tackling af de højere oliepriser". Dengang steg oliepriserne til 140 USD pr. tønde, hvilket havde en betydelig indvirkning på den generelle økonomi og private i Den Europæiske Union. Siden da er oliepriserne faldet med godt 100 USD til under 40 USD pr. tønde.

Den analyse, som Kommissionen dengang foretog, er dog fortsat relevant for de strukturelle betingelser på oliemarkederne, verdens energiforsyning på mellemlang og lang sigt og betydningen af EU's politikker

for energi og klimaændringer. Alle disse faktorer vil ændre vores produktions- og forbrugsformer og vores adfærd.

Mange af disse spørgsmål blev nøje drøftet i den anden strategiske analyse af energipolitikken, der blev vedtaget i november 2008, og som ved andre lejligheder er blevet drøftet i Parlamentet. Derudover var Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af energi- og klimaændringspakken i december 2008 et stort skridt i retning af en resolut handling vedrørende vores fremtidige energibehov, navnlig med fastsættelsen af målet om, at vedvarende energikilder skal udgøre 20 % af det samlede energiforbrug inden 2020.

Kommissionen hilser de fleste af de punkter, som hr. Reul fremsætter i sin betænkning, velkommen. Vi bemærker støtten til nye investeringer i alternative energikilder, såsom vedvarende energi, og prioriteringen af energieffektive varer og tjenesteydelser. Disse aspekter blev gjort gældende af Kommissionen i den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Vi bifalder selvfølgelig vigtigheden af at intensivere dialogen med produktionslandene for at finde pragmatiske løsninger til de problemer, vi står over for. I betragtning af den stigende forbindelse mellem energi- og udenrigspolitik og behovet for at sikre energisikkerheden er det klart, at de gode forbindelser til de olieproducerende lande må fremmes for at gøre de internationale markeders funktion mere forudsigelig.

Spørgsmålet om gennemsigthed vedrørende oliereserver skal i den forbindelse rejses. Hvad angår gennemsigtheden af olielagre, blev spørgsmålet bragt på bane under den anden strategiske analyse. I den forbindelse bliver der i øjeblikket set nærmere på muligheden for en ugentlig offentliggørelse af oplysninger om kommercielle lagre.

Med hensyn til energibesparelse og diversificering af kilderne noterer vi de fremførte argumenter om energisparepotentialet inden for byggesektoren, og vi afventer med spænding konklusionen af drøftelserne om en opdatering af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

Hvad angår de afsnit, der handler om behovet for en diversificering af energikilder i transportsektoren og udnyttelse af potentialet for energieffektive køretøjer, noterer jeg, at genopretningsplanen omfatter et initiativ om grønne biler.

Jeg vil afslutningsvist henlede Deres opmærksomhed på Kommissionens vilje til yderligere at udarbejde tiltag inden for alle de spørgsmål, der er blevet rejst vedrørende oliepriser. Disse spørgsmål er en del af de generelle politikker om energi, klima og forskning.

Vi vil med glæde fortsætte samarbejdet med Europa-Parlamentet på alle disse områder, og jeg takker endnu engang hr. Reul for at have tilvejebragt oplysninger og forklaringer, som kommer til at udgøre en meget værdifuld vejledning for vores fremtidige energipolitik.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted på onsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Hr. Reuls betænkning er ekstrem vigtig i forbindelse med den nuværende økonomiske krise og de udfordringer, der knytter sig til klimaændringerne.

Som medlem af Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter har jeg konsekvent støttet det synspunkt, at vi ikke må undervurdere vigtigheden af at investere i ren teknologi og vedvarende energi som løsninger, der kan mindske olieafhængigheden, nedbringe kulstofemissionerne og ikke mindst skabe nye arbejdspladser og stimulere den økonomiske vækst.

Jeg bifalder den kendsgerning, at biobrændstoffer også nævnes i betænkningen som en energikilde, der ikke er blevet tilstrækkeligt udnyttet, og jeg håber, at Europa-Kommissionen vil tage hensyn til anbefalingen om at lette markedsadgangen for disse brændstoffer. Anvendelsen af biobrændstoffer er et bæredygtigt økonomisk og socialt alternativ til landdistriktsudviklingen og miljøbeskyttelsen.

Samtidig glæder jeg mig over den større opmærksomhed, der er omkring energieffektive bygninger, hvilket indgår som en prioritet i den europæiske økonomiske genopretningsplan, og som nævnes i hr. Reuls betænkning som en løsning, der kan sænke efterspørgslen efter fossile energikilder. Energieffektivitet har også den fordel, at den reducerer forbrugernes regninger på et tidspunkt, hvor den økonomiske krise har en stadig større negativ indvirkning på dem.

Anni Podimata (PSE), skriftlig. – (EL) Den Europæiske Union har nu mere end nogensinde brug for en fælles europæisk energipolitik, der fremmer energisikkerhed og energisolidaritet, og som samtidig støtter bæredygtige energivalg. Olie er i dag den vigtigste energikilde i Europa, hvilket fortrinsvist skyldes den udbredte anvendelse af olie i transportsektoren. Til illustration heraf er det blevet fastslået, at EU's olieafhængighed i 2030 forventes at nå op på 95 %. Vi kan ikke ignorere den kendsgerning, at importen hovedsageligt kommer fra lande, der er politisk ustabile, og derfor ikke kan betragtes som sikker.

Desuden står Europa i dag over for tre udfordringer, den finansielle, den energimæssige og den miljømæssige udfordring, hvilket uvægerligt begrænser vores valgmuligheder. Olie er en forældet kilde. Udgifterne til olie er fordoblet siden 2005, oliepriserne varierer konstant, og olie er forbundet med høje CO₂-emissioner. En nyorientering af energipolitikken er derfor den eneste vej frem. Det er ikke en løsning at støtte atomenergi eller nye miner i Afrika. Løsningen er at støtte europæiske og nationale foranstaltninger til fremme af energieffektivitet og investere i projekter, der gør brug af vedvarende energikilder.

27. Beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 (kortfattet forelæggelse)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0011/2009) af hr. Evans på vegne af Økonomi- og Valutaudvalget om beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 (2008/2243(INI)).

Jonathan Evans, ordfører. – (EN) Hr. formand! Europa-Kommissionen udsender sin årlige konkurrenceberetning, og traditionen tro kaster Europa-Parlamentet et blik på beretningen og udsender en initiativbetænkning om den.

I dette tilfælde er beretningerne for 2006 og 2007 af tidsmæssige hensyn blevet slået sammen, men for at gentage et af de punkter, som kommissær Barrot nævnte tidligere, har konteksten for vores overvejelser med hensyn til disse beretninger ændret sig markant, siden vi for et godt stykke tid siden begyndte udarbejdelsen af denne betænkning. På det tidspunkt fokuserede vi på hele arbejdet med at modernisere konkurrencepolitikken, den betydelige indsats, der blev gjort af den tidligere kommissær Mario Monti og den nuværende kommissær Neelie Kroes, og undersøgelsen af virkningerne heraf med hensyn til Kommissionens evne til at håndtere misbrug af dominerende markedspositioner og til at behandle fusioner og statsstøtte mere effektivt. Det har i det store og hele været en god historie i disse beretninger, og det fremgår tydeligt af den reaktion, vi har set i Parlamentets initiativbetænkning. Vi har oplevet en rekordhøj aktivitet i Kommissionen med hensyn til at håndtere hardcore-karteller, vi har oplevet udviklingen af systemet for bødefritagelse og bødenedsættelse, vi har oplevet rekordhøje bøder udstedt af Kommissionen, og vi har også oplevet et rekordhøjt antal anmeldelser om fusioner og statsstøtte.

Det er en moderniseringsproces, der tager fart, da Kommissionen i øjeblikket fremsætter forslag i en hvidbog om indførelsen af private erstatningssøgsmål. Det er noget lignende, som vi i vores udvalg og Parlamentet har været tilhængere af.

Vores udvalg har rettet opmærksomheden mod to specifikke problemer, nemlig det, vi opfatter som et ulige forhold mellem producenter og detailhandlere, særligt hvad angår fødevareretailhandel. Parlamentet har faktisk i den forbindelse fremlagt en skriftlig erklæring, der blev underskrevet af over halvdelen af medlemmerne. Vores udvalg har også givet udtryk for bekymring over misbrug i servicesektoren.

Men jeg nævner den ændrede kontekst, fordi vi naturligvis alle erkender, at Kommissionens arbejde, navnlig på statsstøtteområdet, virkelig har antaget nye dimensioner siden offentliggørelsen af beretningerne. Kommissionen ser nu næsten hver dag konsekvenserne af de redningsaktioner, der finder sted som følge af det nuværende finansielle kaos. Det er yderst vigtigt, og det kommer til udtryk i vores betænkning, at vi i vores håndtering af disse problemer erkender nogle af de udfordringer, der er for et effektivt og åbent marked.

Det er meget vigtigt, at Kommissionen giver sin godkendelse på en måde, der er forenelig med traktaten, og som ikke skaber en så stærk markedsposition i fremtiden, at det i sig selv giver anledning til misbrug.

Banksektoren i Det Forenede Kongerige er i øjeblikket helt klart et område, hvor der, når den økonomiske situation falder lidt til ro, bør foretages en generel undersøgelse af den nye struktur og af, om den struktur virkelig er forenelig med et frit, retfærdigt og åbent marked. Vi har i den forbindelse modtaget kommissær Kroes' gentagne forsikringer, men vores udvalg har dog alligevel mindet herom i denne betænkning. Generelt mener vi, at Kommissionen skal lykønskes for sit arbejde, og det fremgår også af betænkningen, som jeg forventer vil blive vedtaget med meget stort flertal i morgen.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne først og fremmest takke hr. Evans på vegne af Neelie Kroes og hele Kommissionen.

Vi er virkelig glade for Europa-Parlamentets utvetydige støtte i sin betænkning af en solid og vedvarende anvendelse af konkurrencepolitikken inden for alle disse indsatsområder: bekæmpelse af trusts og karteller, overvågning af fusioner og virksomhedsovertagelser og statsstøtte.

Kommissionen glæder sig især over den betydning, som Europa-Parlamentet har tillagt personalebehovet i Generaldirektoratet for Konkurrence, da det står over for en stigende arbejdsbyrde i den nuværende økonomiske krise.

I en tid med recession er Kommissionen fortsat besluttet på at skride effektivt ind over for protektionistiske tiltag. Kommissionen glæder sig over Europa-Parlamentets advarsel mod at ophæve konkurrencereglerne, som er en vigtig støtte i denne indsats. Det må aldrig glemmes, hr. Evans, at disse konkurrenceregler også er her for at stimulere produktiviteten og give os mulighed for at være bedre rustet efter krisen.

2009 skal være et samarbejdsår. Vi stoler på, at alle de europæiske institutioner og vores internationale partnere støtter en genlancering af økonomien og sikrer, at markederne fungerer korrekt.

Tak, hr. Evans. De kan være sikker på, at kommissær Kroes, som sikkert allerede har meddelt Dem det, med stor interesse har taget Deres betænkning til efterretning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

Næste punkt på dagsordenen skulle have været en kortfattet forelæggelse af betænkning (A6-0003/2009) af fru Claire Gibault på vegne af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om ligebehandling og lige adgang for mænd og kvinder inden for scenekunsten (2008/2182(INI)).

Jeg synes, at det er en meget interessant betænkning. Fru Gibault har desværre oplyst, at hun ikke kan være til stede i aften for at fremlægge betænkningen. I henhold til forretningsordenen kan jeg ikke give ordet til en anden, da hun ikke har udpeget en stedfortræder. Den kortfattede forelæggelse af hendes betænkning finder derfor ikke sted.

Afstemningen om betænkningen finder dog sted i morgen som fastsat i dagsordenen.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg lykønsker Kommissionens indsats inden for konkurrencepolitikken, dens effektive håndtering af karteller og de rekordhøje bøder, der er blevet pålagt lovovertræderne i 2006 og 2007. Jeg støtter fuldt ud Kommissionens konklusion om, at de europæiske energimarkeder ikke fungerer efter hensigten. Det er i den henseende yderst beklageligt, at Det Europæiske Råd ikke har kunnet løse de problemer, som Kommissionen satte fingeren på i sin sektoranalyse. Energiomkostningerne udgør en andel af husholdningsbudgetterne, der stiger alarmerende, og med konsekvenserne af finanskrisen vil vi sandsynligvis opleve en kraftig stigning i fattigdommen i EU. Det er uacceptabelt, at et ineffektivt energimarked skal skævvride markedet på bekostning af virksomheder og forbrugere. For at komme den irrationelle fastsættelse af energipriser til livs bør vi nok overveje at oprette uafhængige tilsynsmyndigheder på energiområdet i hver medlemsstat, som har beføjelse til at sikre, at prisstigninger på offentlige tjenesteydelser såsom energi, vand, kloakering, lufthavnsafgifter mv. skal være berettigede.

Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Jeg går stærkt ind for hr. Evans' opfordring til forbrugerbeskyttelse i denne betænkning, navnlig opfordringen til Kommissionen om at foretage en sektorundersøgelse af onlinereklamer. Forbrugerne manipuleres ofte af forsætligt vildledende tilbud og reklamer på nettet trods en europæisk lovgivning, der har til formål at forhindre det. Kommissionen bør handle for at sikre, at lovgivningen på dette område overholdes og ikke blot er tomme løfter om forbrugerrettigheder.

Jeg bifalder opfordringen til Kommissionen om at foretage en analyse af konkurrencens indvirkning på ulige forhold mellem leverandører og detailhandlere. Det er især et stort problem i Irland. Denne forskel i konkurrencepolitikken bør ikke have lov til fortsat at eksistere, og forbrugerne straffes endnu mere i en allerede vanskelig økonomisk tid.

Jeg glæder mig også over den generelle gruppefritagelsesforordning, der giver medlemsstaterne mulighed for at tillade støtte til SMV'er, regionaludvikling, uddannelse, beskæftigelse og risikovillig kapital. Der bør hurtigst muligt iværksættes tiltag, der fremmer iværksættervirksomhed og innovation og støtter SMV'erne

i denne svære tid. SMV'erne udgør hjørnestenen i vores økonomi, og det er vores pligt at sikre, at de støttes bedst muligt.

28. Dagsorden for næste møde: se protokollen

29. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 22.55)

30. Afslutning af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session 2008-2009 for afsluttet.